

ביטוח ל"מחר" – הנחה למי שאינם מעשנים

מי שאינו מעשן חשוף פחות למחלות היום רובנו מקפידים על שמית קשות ומשלם פרטיה נמוכה יותר משקל, תזונח בריאה ופעילות נופת ממי שמעשן. במטרה לחיות באיכות חיים טונה ש

כיטוח ל,מחר' הוא הביטוח המשלק

פנה בהקדם לסוכן הביטוח שלך

לראשונה בישראל מציגח חברת ביטוח ל,מנוזר" – אין צורך מנדל־ את הביטוח המתקדם ביותר לאסוף תכומות בעולם המערבי – ביטוח חיוני ביטוח ,למחרי מבטיח לכל בנ

ביטוח ל,מחר" – אין הכרח ביטוח ל,מחר" – בתעריף נמוך תעריף חביטוח נמוך יחסית למקובל, וחוא כולל תעריף מוזל לנשים ומחיר נמוך במיוחד לילדים (נילאי כ־12). לרכוש ביטוח חיים נוסף במסגרת זו.

לגוף בריא אני חתום על פעילות גופנית. לגוף בריא אני חתום על פעילות גופנית. לראש שקט אני חתום על מ.ח.ר.

הוצאות רפואייות במקרים של מחלות קשות, נגרמות בסדי גודל ניכרים למטרות כגון: שקום וחחזרה לתקינות, אבקי יני עבודה עקב מחלה, שינוי אורה חיים ושינוי תפקיד, החלפת מקום מגורים ועוד, ביטוח ל,מחר" נועד לסייע לפרט ולמשפחה להתנגר על המצוקה הכספית הנגרמת עקב חוצאות עקיפות אלה.

ביטוח ל,מחר" -- סכום הביטוח הגבוה ביותר מסירה זו מאפשרת הברת ,מגדל" ביטוח ל,מחר" עד לסכום של 20,000 ש"ח וחוא משולם מידעם בעולם המערבי – ביטוח חיוני למקרי **ח**יחם **ר**פואיים לכל המשפחה. המשפחה בטחון כלכלי ומקוחת כספיים לטיפול במחלות קשות מבלי להיוקק לסעד. התגלות חמחלה.

ביטוח ל_המחר" - לא רק להוצאות רפואיות

התכנית פיועדת לסייע בעת מחלות קשות כפו החקפי לב וניתוח לב, שבץ מוחי, סרטן. אי ספיקת כליות כרונית, השתלות לב, כליות וכבד, או במקרים של זכות מוחלטת ותמידית, על ידי הענקת סכום כספי גבוח לטיפולים רפואיים ולהוצאות אחרות.

ביחות ל.מחרי – התכנית הית הבת למנלי האל החברת היחידה השציעה ביטוח חדשני זה לכל בני המשפחה – הורים וילדים (מגיל כעד ניל 21).

דבר אחד בטוח חברה לביטוח בע"מ

ומלחמתו בטייסים הנאנסת" מודרום". ענתיים אחרי 🦸 "פעת טורק. "שה להיות "ערנ" ישראלי

ב"ד בשבט, תשמ"ח 12.2.1988

רפי הרלב

שמפו ליידי ם מזמין אותך יילנקות את הראשיי בלונדון.

טיסות ללונדון, 500 סווצירים, 500 שממו ליידי ם 10,000 סבונים ליידי ם יוכים מייד ללא הגרלה.

להתענג על היין

קני שמפו ליידי ם, חעניקי לשערך את התכונות חנפלאות של צמח האלו-וורה ולעצמך מתנה משגעת. בעת הקניה תקבלי כרטים ייחיש גרדיי, שבתוכו תוכלי לגלות . אחד מהפרסים הבאים: 20 טיסות ללונדון, 500 סווצירים ליידי ם.

500 שמפו ליידי ס. 10,000 סבונים ליידי D. על כל קניית בקבוק שמפו תקבלי כרטים, ככל שתקני יותר תוכלי לזכות בעוד פרטים וכמובן, לפנק את שיערך בריח נחדר, רכות וברק נפלא.

ואל תשכחי, עם 20 טיסות ללונדון, הסיכוי שלך גדול. שמפו ליידי ם מכיל בתוכו מעצב שיער (קונדישיונר) לבחירתן שמפו ליידי ם לשיער רגיל, לשיער שמן ולשיער יבש.

ישוקולדים קטנים-לאפיה גרולה

אופנהיימר שוקולד צייפס ותראי איך חופכת כל עוגיה ועוגה לעוגד ה. Plone 832N

חובה לכל אופה

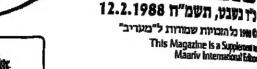
סוף שבוע זוגי במלון מוריה באילה כולל טיסה באמצעות ארקיע , 🏚 מכשירי חשמל מבית רטפון

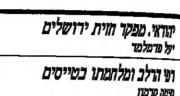
ם חוברת מתכונים לכל משתומה

ם מאות חבילות שי של אופנחיים:

פרטים על האריזות.

פיטה קרפון קשה להיות ערבי־ישראלי ובי מרגנשטרן

השנון ודגל יבונתן נפן

יונאנֶסת מהררום". שנתיים אחרי.

טיול "מופשבוע", כלניות ורקפות נילי פרירלברד

ך איך ה"יהפנים" עלו על סעסע מום חלמי

ל שטו פרטי, פרופ' ירמידו יוכל עויה נרצקי

ו ולשוכה מי? יתהק בדחוריו

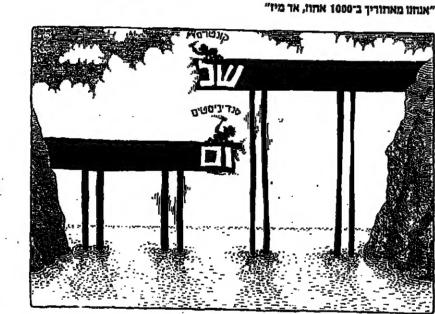
שניא לחם מן הזכל אינה מן

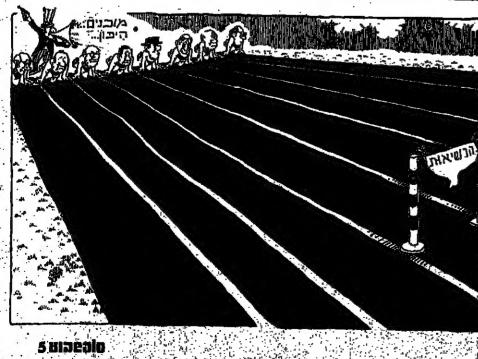
לאכול בחוץ סורל וזים ואוהבים

וער אבידר

לנטוטון ינאל לב שטרים מוד עוויאל

שה שה הראון איא שה הראלה בוקשטין שה שה אריה הראל שה שה ארי אושל, שרי אנסקי, נטע גרינשמן שה ארי אנשל, שרי אנסקי, נטע גרינשמן

(המשך מהעמוד הקודם)

הקצינים, לעבור כשיטת האלימינציה:

המשטרה, הונפו אלות, פוזר גז מרמיע ונעצרו אנשים כשעות־החסר הללו מעלים את הצורך בהכרעה - אומרים הקצינים - הצד של הליכוד כממשלת מרינית, לכאן או לכאן, שתיתן כיוון, ומדברים על האחרות היה מבסוט. הערבים, כמובן, הרגה פחות. גם הקשיים הרבים הנובעים מכך שהכרעה כזו – עריין כמה שרים וחבריימנסת מן המערך ומפלגות השמאל. איננה. או גם מתחבטים שם בשאלה הדי גורלית כמה ויש להניח שבוכרון המתפללים האירועים עצמם עריין ומן יוכלו השוטרים להחזיק מעמר בסדריחיים מטורף שטורים היטב. לפיכך, אפשר בשבת הנוכחית לנהוג כזה. במשך חודשים ארוכים עובדים כל השוטרים באיפוק הרבה יותר גדול. זה גם ישמח את הפלג היוני - במרחב כ־14 שעות ביממה. בחודש וחצי האחרונים זה יותר כממשלה, וגם, אולי, יכיא לרגיעה מסויימת.

אותם קצינים סיפרו גם שהטרמינולוגיה הנקוטה שמזמן כבר אין להם ולו שבת אחת אותה הם יכולים בריונים הללו לקוחה מעולם הקולנוע: "בסרט ההוא לכלות כשקט עם המשפחות. קודם היו הפגנות כבר היינו", "בואו נגסה סרט אחר". "שבוע אחרי זה החרדים, עכשיו ההפגנות במזרח־ירושלים. נקפוץ לשלישי". כמובן שיש התפתחויות של הרגע הלחץ על יהודאי עצמו גדול עוד יותר מאשר על האחרוז, שאוחן אפשר להעריך רק בשטח עצמן. כל האחרים. בעיקר בגלל הצורך המתמיד לקבל לפעמים יש התפרצויות שלא נצפו מראש, ואו למרות החלטות. פיסודיו מספרים שהוא עובר בסדר־ומן של

הוא שאמרנו. מההכרעות היומיומיות הקשות הללו מורכב עולמם של מכצעי המריניות בשטח. זה קשה, זה שוחק, אכל לא תשמע שם אדם שמתלונן. וראי לא יוסף יהוראי. כיום חמישי אחריהצהריים הוא מזמן את הסגל הככיר של המרחב לתידרוך ככל הנוגע למדיניות שתינקט בשבת הכאה. התידרוך הזה נעשה לאחר שהוא עצמו כבר תודרך על־ידי מפקדו הישיר, מפקד המחוז הדרומי, רחמים קומפורט, או ישירות על-ידי המפכ"ל, רור קראום. בדרך־כלל אין וויכוחים. מקבלים את ההנחיות כפי שהן, ומתייעצים איך לכצע אותן על הצר הטוב כיותר. אחרייכן, נשבת, אומרים שלום חטוף לאשה ולילדים, יוצאים מהכית בכוקר וחוזרים בשעות הערכ המאותרות. ככה זה נמשך כבר הודשים. כי לפני ההתפרעויות של הערבים, היה סיפור עם החרדים. כל שכח.

תנ"צ יהודאי נשוי לאילנה, גם היא כמשטרה. כנייהווג, הורים לשלוש בנות, כונים עכשיו כית

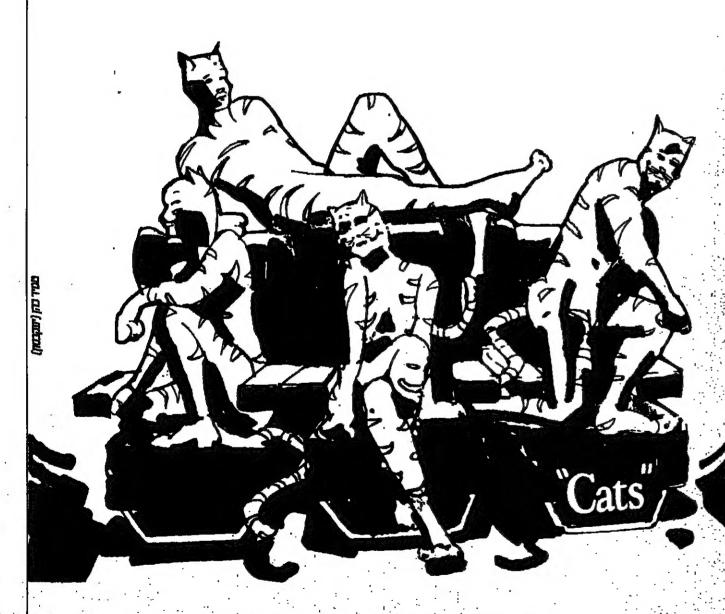
בגבעת הרדאר בכירה. הוא נתמנה למפקר משטרת מרחב ירושלים לפני כשנה וחצי. מאז עוב את גבולות העיר אולי ארכע פעמים, ובשנה האחרונה פעם אחת בלכר – לשעתיים בריוק – לברימצווה של כן של חבר ילרות. העומם עליו אריר, כמעט לא־אנושי. התפקיד שהוא ממלא כשנה וחצי האחרונות נחשב תמיר לתסקיר יוקרתי מאור, אכל גם לקשה ביותר מבין תפקידי הפיסוד הככיר במשטרה. מאז ומעולם ירושלים כעייתית יותר מערים אתרות כארץ, על אחת כמה וכמה בימים אלת

יהודאי הוא אישישטח, מסוג המסקרים שחותך דברים, ומהר. יש לו השקםה כרורה וחד משמעית לגבי הפרות סדר: חייכים לטפל, בהן מיד כתחילתן. הגישה שלו היא לא לתת למפירי־הסדר להכתיב את האירועים. כך זה היה עם התרדים, כך זה עם הערכים. כפגישות עם קצינים בכירים ובומן תידרוכים הוא מדבר גם על המחיר. לכל תרופה, הוא נשמע אומר, יש תופעות־הלוואי הבלתי־נמנעות שלה. מהן מסוכנות, אפילו רעילות. תמיד צריך לשקול לאיוו תרופה יהיו הכי פתות תופעות לוואי,

בדיוק איך מצטלמות מכות בטלוויזיה, בעיקר

Hipeaio 8

עם בריטיש איירווייס יש עוד כמה סיבות טובות לבקר בלונדון

שרות מיוחד של בריטיש איירווייס לטסים ללונדון:

* הומנת כרטיסים להצגות תיאטרון. ★ הומנת בתי מלון במחירים נמוכים.

יחד עם הזמנת כרטיסי הטיסה שלך תוכלו להזמין בית מלון, וכרטיסים להצנות "החמות" בלונדון * הסדר זה מיועד לרוכשים כרטים בריטיש איירוויים הלוך ושוב. בתי המלון המוצעים עלי בריטיש איירוןיים הם מ־5־3 כוכבים. הסדר בלעדי זה כולל גם את האסמדאטת, תוכנית הנחות מיוחדת המעניקה מ־10% ועד 50% הנחה בשורה של בתי עסק מובחרים. • חסדרי כרטיסי התיאטרון ובתי העלון כפוף לומינות הכרטיסים והתפוסה בבתי המלון

BRITISH AIRWAYS

多用的自然性的問題的問題的問題的可能的

The worlds favourite airline.

על־ידי הצבא – י.פ.). בערך כשעה עשר יצאו תנפין המקורבים אליו במשטרה אומרים שיהוראי הערכיים את לשכתו של יהודאי ופנו לחזור לנחים שיתרחש על ההר ההוא, מתחילים, כך מספרים מוטרר מאוד ממה שמתרחש בשבועות האתרונים במזרח ירושלים. לעתים, בשעות הלילה המאוחרות, אז צריך היה לכרוק כיצר הרכרים עובדים נשמו אם כשבוע שעבר היה שימוש ניכר בכוח מצד אחרי יום עבודה מפרך, מדברים בחדר שלו "מן הבטן". יהוראי "התחכר", כדרכו, למכשיו הקם המאור־לא־משוכלל של משרדו, והמתין לריוונים כמעט בכל עשר דקות דיווח לו קצין המבצעים פי מתרחש בשטח, ועד מהרה התכרר שהסידור לא כליני עובר. הצעירים מסרכים לשמוע בקול המבוגרים. ריך היה להחליט מה עושים. יהוראי ניקו מאנשיו לתת לנכבדים שהות נוספת לפקל הגיע אפילו ל־16 שעות, שלא לדבר כמובן על כך לא להיכנס בכוח, לא להתערב. מי שיקנ

איתו בחדר באותם רגעים הכחינו ממ שיהודאי היה שרוי בו. מה יקרהו תוך דקות צין לעשות הערכת מצב, להכין תסריטים מסוצרים לכיי וכמה אפשרויות. מרוכר בצירי תנועה שמשמשים זה אזרחי העיר, ואסור להראות חולשה. מצד שני צמו לפספס הזרמגות, שאולי קיימח, לנכורל את המחומה שההנחייה היא לא להיכנס נכוח, משנים אותה במקום דקות. נותן לאנשים כשטח הוראות בנוסח: תן להם מבפנים, כאמצעות המבוגרים. בסופו של רנו ניש

פעולת זו וזו. חכו עור חצי שעה. אם גם אז זה לא התפרעויות במספר מוקרים, וצריך להחלים כו־זמנית מה ייעשה בכמה מקומות שונים.

המלה "אוהב" תישמע מוזר בהקשר הלא־סימפסי הב נאמר "מעדיף". מאחר שכבר חצי שנה הוא פסי בפיוור הפגנות מסוגים שונים, מתהלכת נמשחה בדיתה שמלאי הגו המרמיע במחמני משטרת ירוא מירלדל בקצב רצחני. הן עתונאים שמכסים סיי שוטף את פעילות המשטרה, והן קצינים נכיף במטהו, מספרים שלפני שהחליט להשתמש כאי מוגבר כגז מרמיע כעת הפגנות האדים כשבתיה יהוראי וקרא בשקירה חומר של מומחים לגי כימאים ואחרים, שריווחו בדייקנות על כל השושה הגז הזה לטווח קצר וארוך. התברר לו שמרוכר נחש שהשפעותין קיצרות־מוער, שהוא אמקטיני מאו

בהברתת מפגינים, ושאין לו כמעט השפעות לווד רוגמה לפני מספר ימים לתנהלה פנישה, יוומה מצטברות לטווח רתוק. כנוגר האוניכרסיטה, בין השאר במדערומת בבירים במרחב לבין קבוצה מסויימת של נכברים פיויקה וכימיה – הוא החליט להשתמש כאמצעי הול מודעות שלו לתקשורת רכה. יתודאי מבין ערכים מהשמחים. במגישה, שהתגהלה כאוירה מאוד והרכה זו עדיף על שימוש באלות ובמבות, הא ממיר טוכה, כיקשו הנכבדים מהקצינים לתת להם שהות לפקודיו. היום הוא מומוה בתחם, יודע את הביתים כטלוויוה זרה. קצינים טיפרו שהוא מרכה להרגיע את הצעירים המתקרעים בכוחות עצמם, ללא הנכונים של שיחרור הגן לאוויר, את הנשיחות במיחות שמם, ללא לבשיחות עם כתבידוץ, מנסה להסביר – אם התערכות המשטרה ומשמריתנבול. יהודאי הסכים שישפיעו גם על מפגינים מנוסים, שנתנקים מן הינו אמשר – את התניטות לשונים יירות השיחיות ליחשה והפושל בייות המשחר הסכים שישפיעו גם על מפגינים מנוסים, שנתנקים מן ככלל אפשר – את המניעים לשימוש בכות מחקידות . לבקשה, וחתנהלו ריונים בשאלה כאיזה אופן ייעשן הזה אחת לכמה ימים ומפתחים כנגדו חימון טבעי. הז עצפו, הוא אומר להם, אין כמעט שימוש בכוח מצר "הרכרים וחלועת התפקירים בין הצלא למשטרה היא עצמו, אגב, פיתה עמירות מפתיעה בפני השפעה היי מצשרים. חכל נעשה למי הכללים הכתבים לא כליכך . שהמשטרה מספלת בכל הפרות, הסדר בירושלים. כך רואים אותו מנהל משאיומתו עם מתפיעים יקום את זה מצר עצורים רבים יש טענות קשות על המורחית ובשבונות הסמוכות, כמו שועפארן, איטור הרדים או ערבים – בתוך תוכו של שטח בלא ב שימוש מומרן בהששלות ובאלימות. יהודאי מנסה וכי, והצבא אינו נכנס למשמות הללו. באירועים בנרה כשבעיניו כמעט אין רמעות והוא משחעל בעם מחוד להסביר שמדובר בחריבים. שטר כמה מדרוע לו בה התששרה שנו הששלה שלה באירועים בנרה להסביר שמדובר בחריגים, שער כמה שירוע לו הם המשטרה אינה מספלת, למעט, כמוכן משמר הנכולן. אם ככלל, יהוראי בשמע אומר שהחיטון הזה נונע ש יחידה השייכת למשטרה אכל מנוצלת פעמים רבות

ולמתפרעים) רבע שעוד אם זה לא יירגע, צריך לכצע לאבשים כשטח ההוראות שביתנו. יהוראי אמר הזמן: "האנשים בשטח חייבים לקבל תשונה זוץ יירגע – תכניסו כך וכך אנשים למקום זה וזה לשקול מהר. אסור להשאיר אותם כלי הוראות ניודי לפרק־ומן כזה וכזה. ויש מספיק ימים בהם פורצות זו המחויבות המרכוית שלי כמפקר". יוסף יהודאי אוהב את השימוש כגו מרמיע. מי

> לעתים, אחרי יום עבודה. בשיחות "תהבטן", מעלים בכירים בתשטרה את הצורך בהכרעה מדינית. לבאו או רראו

על־ידי אונר'א, בין תנ"ץ יהודאי ומספר קצונים

תשלובת הרהוט הגדולה בישראל

ידודאי. מפקד חזית ירושלים

מטעם משמר הגכול, יחידה חדשה שאו עור היתה יום אחר נתקבלה הודעה על מסרר מיוחר של כל בחיתוליה. המגייס אמר שמי שיצטרף למשמרהננול יוכל לנסוע חינם כאוטובוסים, פיתוי גדול בימים הם החברים בהשתתפות מוכיר התנועה. כל תלמידי תחילה מקרית של דרך הנמשכת עד היום.

קליטה במשמר הגבול היתה מהירה. יהודאי נשלח מקורס אחר לשני ער שהגיע לקוס קציני חי"ר כבית־הספר לקצינים שהיה או ל בכפר סירקין, גובל ממש כבית הוריו. כתפר התחמושת של הבסיס היה מתחת לחלון הבית, ניגש המנהל והסיר את העניבות הארומות ואת סיכות וכלילות, כשיוסף שמר, היתה אמו זורקת לו סנרוויצים התנועה מחולצות התלמירים היהודיים. ידידיו יודעים מן החלון.

18 שנה שירת יהודאי במשטר הגבול, רוגן ביהודה ושומרון. עכודה קשה מאור, אפורה מאוד, כלי

ראו אח יהודאי מנהל מו"מ עם ולתפרעים בשטח ומלא גז כשבעיניו כתעט אין דולעות. הוא אולר בעם ש"החיסוו" נובע אן הכימכום בתקטרת

תנ"ין יהודאי (מימין) והמפכ"ל קראוס, ליד שער הפרחים בירושלים. באוויד מלא גו מדמיע. יהודאי ככר התרגל (צילום: יצחק אלהרד).

למחרת אותו מסדר מכאיב קרא המנהל לילדים מגבלה של שעות ועם מעט מאוד פיצוי כספי תו כדייכך, במשך עשר שנים, גם למד באוניברסיטה א הסכים לצאת ללימורים מסודרים בלי להמשיך לענד

המפכ"ל הקודם, אריה איבצן, הביא את יהודא למשטרה "הכחולה" לתפקיר מפקר תחנת המשטרה כשהגיעו יוסף ואביו למשרדי המחוז לקבל את בנמליהתעופה בן־גוריון. אחרי־כן מונה להיות סג

קצינים ככירים במשטרה מרברים על יהודאי כלק היום מישהו חוק מאוד, שיגיע מחוץ לפעום באוקטובר 1961 התיישבו בני משפחת יהודאי המשטרתית ויביא לה את הטלטלה הדרושה. לשעותו במושב עמישב שליר פתחתקה. את הטירה הענקית הם מספרים, הוא אינו האיש שיוכל להצעיה את המשפרה קרימה. הוא אומר כל הומן שצריך מישה כמו הרצל שפיר, שתרומתו למשטרה היתה ענקית שידע להשיג תקציבים ולרחוף את העסק קרימה מ

המשטרתית היום – נסיגה לאחור. ולמרות הרברים הללו, ממשיכים הקצינים

ואומרים, יש סיכוי טוב שהאיש שיושב עכשיו במנים הרוסים יהיה בעוד כמה שנים מפכ"ל המשטרה יש כלפי יהודאי הערכה עצומה כמערכת, רעתו נחשבת מאור, וכומנים הקשים הללו הוא הוכיח עצמו כממק מעולה. מצר שני, כמוכן שגם לא צריך להנוים כמיות הפירגון שיש כלפיו. העוכדה שלא החירו ל לתתראיין אולי מצביעה על כך שיש מי שחשבים מכשר מוכשר, אכל לא צריך לבנות אותו יותר מי אגב, הניסוק הרשמי לסירוכ להתיר לו להתרא"ו זה בומנים כאלה אין אישור לכתבות על מפקדים בכיון 原なったかい

היהורים שגורשו מהתנועה והציע להם לתכוע מהוריהם לוותר על רכושם לטובת הקולקטיב. אבין של התארים האקרמיים עשה תוך־כרי עבודה. אף־פעם ל יהוראי, שהיה עשיר וכעל נכסים רבים, הכין שאין ברירה, והסכים לחתום על מסמכי וויתור - כולל ביוון שלא רצה להתחייב על שנים של שירות בתמוח וויתור על הבית הגדול כן עשרות החדרים ששימש לשנות הלימודים. חופש הכחירה, בשבילו, הוא כמלי למגורי המשפחה. לאחר שהאב חתם על המטמכים ערך עליון. יש בו צורך עמוק לשמור על אופציות כיבלה משפחת יהודאי היתר לצאת מרומניה. זה היה פתוחות, לא להתחייב מראש. ב־1961, ויוסף היה בן 16, כבר אחרי התיכון, בכיסו תעורת בגרות מלאה,

התנועה, גרגשים לקראת הפגישה עם המזכיר. אלא

שאו קרא מנהל בית־הספר לכל התלמידים היהודיים,

כיקש מהם לצעוד קרימה והודיע כי מאחר

שמשפחותיהם של הילרים הללו "הוכיחו במעשיהן

שהן אינן מסכימות עם השיטה הסוציאליסטית", הוא

מרחיק אותם מן התגועה. לעיני כל שאר התלמירים

לספר שאת העלכון הגורא ההוא יהודאי לא ישכח כל

אשרת היציאה המיוחלת, נעצרו על ירי המשטרה. האכ מפקר משטרת מרחב ירושלים תחת פיקודו של התפק הואשם שהבריה כספים לחו"ל. הם שוחררו רק אחרי קונפודט, כיום מפקדו במחוז הדרום. מן הסגנות כפרה שבועיים של הקירות בלתי־פוסקות. את רומניה עזכ הוקפץ להיות סגן מפקר המחוז הררומי, ער שלפנץ יוסף כשהוא לכוש שש תולצות – אחת על השנייה – שנה וחצי תור למשטרת ירושלים כאיש מספר אחד-וכמספר הזה זוגות מכנסיים. אסור היה להם לקחת איתם שום מיטעו – רק מה שלבשו לגומב. המשפחה מי שיש לו גם פוטנציאל וגם סיכויים להיות כשה נדרה לוינה ומשם למחנה עולים כוונציה. האם רצתה הלא כל־כך רחוק מפכ"ל המשטרה. אלא שחוא, ד להגר לארה"ב, אך האב קיבל את עצת בנו הבכור יוסף: מוסיפים, אינו מסתיר את דעתו שלתפקיר זה נודף

שאלה: כתה זתן יוכלו השוטרים להחזיק תעתד בסדר חיים תשורף כוה. עבודה של 14

החורש. יוסף הצטרף לאולפן ללימודי עברית בגן־יכנה, תת ביצב יוסף יהודאי נולד בעיר סאטמר ואחרייכן הלך לתיכון בפתח תקווח, כשומע חופשי.

כבר שאר התלפירים, לחנועת הנוער הקומוניססית, הסכמום להקדשת ניוסי לנחילו בנשים נתקל במניים

(משר מעמוד 8) הפימפום המתמיר כמקטרת, בגללה כל הזמן יש עשן

משטרת מרחב ירושלים ממוקמת בעיקר במגרש החיכון הגיעו למסרר עם העניבות הארומות וסמלי הרוסים – שם שכאוזגי ישראלים שאינם מכירים את הבירה נשמע כמעט כמו מגרל אייפל בפארים או פסל החירות בניו־יורק: משהו ששומעים עליו כלי הרף, ומסקרן לראות פעם איך הוא גראה כמציאות. אלא שהמחזה שמתגלה למבקר במגרש הרוסים לראשונה ישכיח ממנו מיר כל אסוציאציה של מעכר לים. ביום חורף גשום וקר עומרות שם עשרות נשים ערביות. צעירות, מכוגרות, זקנות, ממתינות שעות כתקווה שיתנו להן לכקר את הכן/הכעל/הגכד. קבוצות־קבוצות הן מתגודרות בגשם סוחף ומקפיא־עצמות, אף אחת מהן אינה מצויירת במכוריה, שלא לדבר על מעיל חם, שלא לדבר על איזה גג שייתן מסתור מן הגשם. שקטות מאור, רציניות מאוד, עמוכות סלים ככרים.

> "מתרגלים למחוה הוה", אומר אחר השוטרים. 'אכל אל תחשבי שלנו זה קל. בטח שלא היה קל בהתחלה". וזה נכון שהעמידה הקורות שלהן כגשם הירושלמי הרוקרני היא רק חלק מהסיפור, שהתחיל – במקרים רכים - כאשר הגברים שהן כאו לבקר איימו על חיי השוטרים. למרות הכל זהו מחזה קשה, לא נותן מנוח. התמונות רורפות. ראינו שם נשים שניצכו כאותו מקום כמשך שעות רבות, מחזקות מדי פעם את הקשך במטפחת שעל הראש, נצמרות יותר ויותר אחת אל

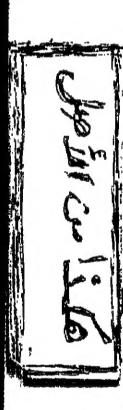
מול בית המעצר, כקומה השנייה של מכנה ישן ואפור, נמצא חדר המפקר. תקרה גבוהה, מלונות גרולים, כמה עציצים, שולחן ישיכות, שלושה־ארבעה טלפוגים שכל הזמן מטרטרים פלוס מכשיר קשר רעשני שומזומו טוררני. תנור גז מפיץ חום בעים, אבל על מוגן אין מהן לרכר. אם יהודאי לא כשטה, הוא כאן. לפעמים יושב בחרר הוה 15 שעות רצופות, עוכר על דו"חות, מקבל מראש ענף החקירות שלו ערימות של חומר לעיון, מרבר הרבה בקשר.

ורח חייו - לפתות כשעות העבודה שהן מרבית שעות יומו – סגפני. הוא אוכל פעם אחת כיום, בערב, בדרך־כלל "עם האנשים שלי", כפי שהוא מכנה את הבורת הקצינים 🛲 המקיפה אותו, ועליה גאוותו. במשך היום הוא שותה הרנה קפה, דוחם הרכה שבק למקטרת. לפעמים, בשעות ערב מאוחרות־מאוד, מתאספים כמשרדו כמה קצינים ומנתחים את אירועי היום. מי שמשתתף בפנישות הללו מספר על הווי מיוחר שהתפתח כהן בחורשים הקשים והמתישים מאו קיץ 87'. יושכים קצת, מדברים, צוחקים הרכה – סוג של הומור "מקצועי" שלאוזני אנשים מכחוץ נשמע לפעמים סרקאסטי ומריר, מתפרקים מהמתח הקשה שנותו את אותותיו בכל אחר ואחר מהמסקרים, בכירים כוופרים, כמו גם על כל השוטרים כולם.

- קצין בכיר כמטה הארצי כינה את החבורה הזו יהודאי וקציניו הבכירים – מקצוענים. בפיזור הפננות, כפובן. "צריך לראות אותם בפעולה. זה מרהים. השיפשוף שלהם כעסק הזה כליכך רכ שהם כבר לא צריכים לדבר אתר עם השני. מספיק ניד ראש, מספיקה תנועה קסנה ביר, וכל אחר מכין מה צריך לע חורשים ארוכים הם למרו את העניין ביסודיות כהפגנות התרדים. עכשיו הם מתרגמים את כל האימון הוה לטיפול, בערביי מורה ירושלים. הרכה מאור שניאות שעשה הצבא בפיוור מהומות כגרה וכעוה, נחסבו במורח־ירושלים מראש. בכל השביעות הארוכים של מהומות בלתייפוסקות לא היה כאן אפילו הרוג שהיחה להם ברומניה החליפה דירת שיכון קטנטנה, אתר, נם השיטות שהם משתמשים בהן מיוחרות. הדבה יהם התרגלו. לחשב כל גרוש, איכשהן גומרים את באוד ענודה עם ויראו, למשל".

שברומניה למשפחה דתית מאור. למד ב"חרכ", תוא קיווה שההסחופפות בחברת ילרים ישראליים אתרייבן בביתיספר יסודי רגיל. כשהיה בן 16 ככר מיצור את תמשת השיכות שכליכך השתוקק לה סיים את לימודיו בבית הספר החיכון, במהלכם הנטרף, בשהיה בן 17 וחצי שיכנע את הורין לתחום על

nizenio 10

OUT ITANTATA TA

אחרת. רפי הרלב יורע את זה. הקריירה שלו בחיל-האוויר היא עדיין, הרבר החשוב ביותר בחייו. הוא היה חוזר על כל רגע. "אתה נמצא שם בין אגשים מסורים, הכי טובים שיש", אמר פעם. אכל הוא גם למד על כשרו שתלוי איפה אתה שם את האנשים הטובים והמסורים האלה. זה נראה אחרת לגמרי אם אתה שם אותם ב"קוקפיט" של מסוס

> "היחסים בין טייסי 'אל־על' לבין המנכ"ל הם גושא טוב למחקר פסיכולוגי", אומרים אנשים. העוקבים אתרי ההתפתחויות בחברה. הם מסבירים שהכל, בעצם, התחיל לפני הרבה שנים, כחיל האוויר, כתרר המכצעים של הטייסת, כשכולם ברקו את כולם ב"לוח ההפלות" וכ"לוח גיתות מבצעיות" או בתחקירים של קרבות אוויר - שם יודעים כריוק כמה כל אחר שווה ואו, זה הרי מה שקבע.

> > "אי־אפשר להתעלם מוה", מסכים הקברנים בצלאל (צוליק) עופר, יו"ר נציגות צוותי האוויר "אנחנו לא מכונות. אנחגו עוברים על קסטת ויכרון." לי, למשל, הרלב עשה בחיל־האוויר רק טוכות. גם

אל־על, למשל. ומי כמו רפי הרלב, מנכ"ל חברת

הוא חזר לאל־על - אז "חברה

הגדולה ומצא אותה במצב של

– מפרק. מי אתה, רפי הרלבי

הם קראו לו עוד כחיל-האוויר.

אחרים אומרים: אמיץ, מוכשר,

ישר, צנוע, מחליט מדר ונכון.

הטייסים יודעים עליו הכל. הוא

יודע הכל עליהם. אולי כאן

הבעייה. טייסים כיחד זה כמו

דוגמניות שחיות כיניהן בשלום?

דוגמניות ביחד. ומי מכיר

מאת סימה קדמון

בעלאל עופר, יו"ר נציגות צוותי

האוויר (שמאל). הוא זוכר אותו עוד מהחיל. (הצילומים בכחבה:

שמואל דחמני, דאובן קסטרוו.

רקובה, מסואבת" – אחרי השכיתה

פירוק זמני שנמשך עד היום. רפי

הרלב – מבכ"ל, עו"ד עמרם כלום

הטייסים יאמרו: "רפי רע־לכ". כך

אמר שרים. אבל קסטת הזכרון תפלוט במחלך כמה שגים קודם לכן, לאחר שהתנגש במטוס אחר. מהר, באופן נחרץ, ומבסס הרבה מההחלטות על מות אות עם ויכרונית לא כל־כך טובים. "כל מיני היה שהתובנו בחיל האוויר", כמו זה שהרלב היה מת הסיפת החידי בהסטוריה של החיל שחתכו לו מותיני במכונית, ועוד סיפורים אחרים על חוסר אישה שלו למבכים שונים, שבמשפחת חיליהאוויר

ים כאלה שמוענים שהמאבק בין הרלב לעופר בומים מומן למאבק אישי בין שניים שלא יכולים למין להסכמה, ושראש הוועד המשותף, בצלאל אור למאכק הוה את כל העובדים. "הם היו מת נקיבון הטיוסים נצבא, הנשים חברות, הילדים או שן והם שותים תה בצוותא על המרפסת. אכל מוניפה מגיעים למשארומתן, הם פשוט לא יכולים

ישר מכחים, "זה לא נכון. במישור היחטים אים און לי שום דבר נגרו". נכון שאישתו של תנ גיתה המתוברת של חילדות של עופר, ושהם משחה שבונה. כן, הם אפילו נפגשים על כוס-אל, הזיכון תקיר היתה שטחית. בכלל לא באוניברסיטת ג'ורג' ושיגנטון. כשחור, התמנה למפקד ון מושר וכגיל שלו" – ובנשימה אחת מוסיף ו שנת נטש מטוס שהדלב הנחית נחיתת־חרום

להזכירך שקמטת הזכרון פועלת כמו שעון שוויצרי.

זה בדיוק העניין, אמר לי מישהו. "הטייסים יורעים עליו הכל והוא יודע הכל עליהם. הוא עצמו אמר פעם: 'אני יורע על כל בן־וונה מה העבר שלו. מה הוא עשה טוב ומה הוא לא עשה טוב'. אבל הוא שוכח שגם הם יודעים עליו הכל". טייסים כיחד זה כמו דוגמניות כיחד, מסכיר לי מישהו שעכד בחברה שנים רכות, "את מכירה דוגמניות שחיות כיניהן בשלוםי"

רפי הרלב, 54, בנו של דב הרלב – מראשוני מובן. אנשים נעלכים ממנו. ובמעמר שבו היה אז, ובעצם גם היום, זה נתפס כעלבון חזק". בית"ר, ותיק אצ"ל ופעיל הסתדרות העובדים הלאומית – הקריש 25 שנים מחייו לחיל האוויר. אותך", מסביר מישהו. "הוא יוצר קשר על־ידי קינטור. לאחר שסיים את לימודיו בתיכון עירוני א', התגייס כמו התקפה אישית. והוא עוד מצפה שזה ייצור לקורם טים ובמבצע סיני היה טיים צעיר. בגיל 25 כבר דורשית. אבל הצר השני לא מסוגל להישאר אריש מול פיקר על טייטת קרב, ולאחר לימודים בבית־הספר התקפה כזאת. רק מאותר יותר נהפכת השיחה לפיקוד ומטה של צה"ל, התמנה לקצין המבצעים של חיל־האוויר כדרגת סגן־אלוף. בתפקיד זה היה שותף לתכנון פקודת המכצע של מלחמת ששת-הימים. ויצמן המציא את הכינוי. מישהו מספר ששמע את ב־1969 יצא לארה"ב ללימודי מינהל עסקים ויצמן קורא לו כך, בפניו, ליד אנשים. "הייתי מפקדו

אינטואיציה וחושים בריאים. בסוף הוא מגיע להחלטה

נכונה". לדכרי אותו קצין, כשהיה הרלב מפקר כסיס

עסק בעיקר באירגון. "הוא לא היה ממפקרי הבסיסים

שעוברים בין הטייסות ומרבים לטום. הוא היה טיים

חלש", הוא מוסיף. וקצין בכיר אחר מאשר: "נכון. טייס

חלש. או מהו הוא איש שמוהה את' העיקר. נחוש

ברעתו. איש נוקשה וקשה עם אחרים, אכל שם את

טובת הכלל מעל הכל. כחיל־האוויר לא אהכו אותו כי

הוא מתכטא כצורה קיצונית. חוש ההומור שלו לא

"הוא מגרה אותך לשיחה ככך שהוא מתקיף

בוזיל האוויר סראו לו רפי רע־לכ. אומרים שעזר

הרבה שנים. כחור כשרוני. בחור אמיץ". מתחיל וייצמן

(חמשר בעמוד הבא)

בכיר בחיל האוויר: "רפי הרלב הוא איש שמזהה את העיקר. נחוש ברעתו. נוקשה וקשה עם אחרים, אבל שם את טובת הכלל נועל הכל. עוד בחיל האוויר לא אהבו אותו כי הוא מתכטא בצורה קיצונית. חוש החוטור שלו לא מוכן. אנשים נעלכים ממנו"

כשיחה טלפונית, ובעצם כזה גם גומר. לא, הוא לא מוכן להוסיף דבר, אומר וטורק בנימוס.

במלחמת יום הכיפורים היה הרלב ראש מחלקת המודיעין של חיל האוויר. כחיל מספרים שחלק נכבר מהקונספציה של צה"ל עליה קיטרגה וערת אגרנט, גבע מהמודיעין של חיל האוויר. הרלב סבר שחיילות ערב לא יצאו למיתקפה על ישראל כל עוד לא יהיו להם מטוסים ארוכי־טווח. מכיון שלא היו להם מטוסים כאלה, הנית שלא תפרוץ מלחמה.

בני פלד, מפקר חיל־האוויר כזמו המלחמה, מאשר את הטענה. "את ההערכה הזו קנה ממנו ראש אמ"ן. אבל את ההחלטות המכצעיות קיבלתי בעצמי". לדכריו, תיפקד הרלב במלחמה באופן יוצא מן־הכלל. בכלל, "הוא היה חייל למופת. ישר, החלטי, תקיף. לא בדיוק מאלה שמסתוכבים בקוקטיילים ומחייכים. נכון, יש כו איזה

רישעות מסויימת, אבל זה רק לצורך מילוי תפקידו ולא באופי שלו". אכל כשפלד בחר יורש, הוא בחר בדור עברי. "היו לי שני מועמדים מתאימים", הוא מסכיר, "הרלב ועכרי. חשבתי שאחרי משונע כמוני, זקוק חיל האוויר לרגיעה ומנוחה. ליר רכה. לרפי יש יד קשה".

ב־1977 מצא עצמו רפי הרלכ מחרץ לחיל־האוויר. אחרים במצבו הלכו להיות טייסים באליעל או למכור נשק. לא הוא. נמקום לשכת בתא הטייס כקצין ראשון, ליד איזה טייס צעיר שפעם היה פיקור שלו, הלך הרלב להיות מישנה למי שהיה אז מנכ"ל ומאוחר יותר יו"ר מועצת המנהלים של אליעל - מרדכי בן־אכי. אפילו מסנגריו הגדולים מודים שכמסנה למנכ"ל לא היה מהמוצלחים כיותר. שהוא לא מסוגל להיות מספר שניים. שרק כשהוא נמצא כראס הפירמירה יוצא הטוב שכו.

אחרים מספרים על שיתוף פעולה מלא כין הרלב לבן־ארי. וכשהאחרון נהפך יו"ר מועצת המנהלים ומוטי הוד התמנה למנכ"ל, המשיכו הרלב ובן־ארי לשתף פעולה מעל לראשו של הוד. "הרלכ וכן ארי הם שניהלו את החברה", מספר מישהו שעבר באותה תקופה עם הוד. "רפי לא חתר תחת מוטי, אבל כשחשב שמוטי שוגה, הלך ישר לבן־ארי. הוא גם אמר את זה למוטי בפנים. הוא פשוט לא העריך אותו".

ב־1979 עזכ הור את אל־על. כשעוב, אמר איתן רוזנמן, אז יו"ר ועד עוכדי התחווקה: "עכשיו אנחנו נעזור להרלכ להיות ממלא־מקום המנכ"ל".

על התקופה כמישנה ומ"מ למנכ"ל אמר פעם הרלב לעיתונאי: "בשנתיים שאני כ'אל־על' חל בי טינוי. אני רואה את הרברים פחות בשחור לכן ומכחין יותר כנוונים. היום למדתי לייחס השיבות רכה יותר לסגנון הריבור. סגנון רך יותר ונוקשה פחות עוזר להגיע להכנה".

"הוא פשוט מעליב", אומר מישהו שעבר איתו הוא מסוגל להגיד למישהו בפנים 'אתה פשוט" אידיוט". כצלאל עופר: "אתמול, כשמוכיר נציגות העוכרים אמר לו שהוא יגרום לפיצוק נחברה, היתה משובתה איכפת לי? מצידי תשרפו את החברה, היא שמו של הרלב לתפקיד המנכ"ל. בראיון איתו אמך: של אבא שלי? אני ממילא כבר רוצה ללכת".

יצחם גונן, יו"ר איגוד הטייסים: "נפגשתי איתו בקרנציה הראשונה שלו ב'אל'על'. זו תקופה שהוא או שהמנהל הפעיל הוא מנכ"ל החברה". עצמו הנדיר ככשלון. הודה שעשה הרכה שניאות.

בציבור כאיש תזק".

ששמע אותו מכנה את ארר "אנטישמי".

גם עם התקשורת הרלכ כמלחמה, סבור גונז. "פעם אמר, שכשהתקשורת מתקיפה אותו, הוא נתפס

כשהגיע לישיבת ההנהלה הראשונה כמנכ"ל,

"הוא הצליח להוריד את 'אליעל' מהתקשורת". אומר עתונאי. אבל לפני שפירסם השנה את מאזן החברה במסיבת עיתונאים מתוכננת, זימן הרלב ללשכתו ארבעה כתבים ומסר להם את המירע כאופן אישי. זה גרם, כמוכן, לתגובות נזעמות של האחרים, יהוא הזמין אליו את העיתונאים שהתקיפו אותו הכי הרבה", אומר לי אתר הכתבים. "כזה הוא. תמיד בצר של החוק. בצר של הכוח. הוא שונא 'יסמנים' ואנשים חלשים". לכתכה זו סרב הרלב כתוקף להתראיין. גם

בפגישה עם היו"ר, נחמן פרל, הביעו את התנגרותם

להרלכ. הם טענו שהרלב כבר שימש מנכ"ל כפועל

שנמשכה ארכעה חודשים, מינה שר התחבורה את

הרלב למנכ"ל. החברה יצאה מהשביתה כמצב של

פירוק זמני עם הרלב כמנכ"ל ועו"ד עמרם כלום

כמפרק זמני מטעם בית־המשפט. עור לפני הטיסה

הראשונה של "אל־על החדשה", כינואר 83, הוצא צו

כבית־המשפט המחוזי כירושלים. הצו הורה להפעיל

את החברה, אם יהיה צורך נכך, ע"י טייסים שאינם

מבין עובדי החברה, ואישר פיטורין (ללא תשלום

פיצויים או הודעה מוקרמת וללא צורך בהסכמת אינור

העוברים) לכל טיים שימרב להטים את מטוסי החברה

שהוא חשוב למדינה: חלק גדול מהעוברים בישראל נמצאים עתה

יחסי העכודה בחברה כדיוק במונחים אלה: "אנרכיה"

לאמינות אדירה. מלה של רפי היתה סלע. ואו הוצ

התחיל לקרקע את האמינות שלו". קצין ככיר בחיל

הנינות. הוא לא ישקר כמצח נחושה". כצלאל עופר:

הוא החזיק את החברה כאילו היתה בוגקר, גם

בקליטת עוכדים וגם במשמעת עבודה. נכון שבצורה

אחרת לא ניתן היה להרים אותה מהריסותיה, אבל

יצחק גונן: "האיש הזה הגיע לאליעל חכה

"חוסר הבנה", "נתק מוחלט" "חוסר תקשורת"

"אינני יודע אם אפשר לקחת את

המודל של פרשת 'אל־על"

למיגזרים ונושאים אחרים כארז,

אך נוצר כעקכותיו רכר אחו

בתהליך של הבנה שאפשר גם

אחרת, ולא תמיד חייב להיווצר

מצב של אנרכיה כיחסי עבודה".

בתחילת פעילותה המחורשת של

אל־על. היום מרכרים עובדים על

מלים אלה אמר רפי הרלב, אין

אחרי השביתה הגרולה של אליעל וכסוף 82

וגכשל בתחום יחסי־ אנוש.

כנוכמכר 1979, כשהתמנה אכרהם ו'כומה") שביט ליו"ר מועצת המנהלים כמקום מרדכי בן־ארי, "לי לא מציבים תנאים" והרלכ עזב את אל־על. את העזיכה שלו הוא רואה כהצלחה. זמן רב לאתר מכן

בשנתיים וחצי שלאחר־מכן היה הרלב קשור בחברת ייעוץ עם מרדכי בן־ארי ושותף עם החברה הנאוגרפית במשרר נסיעות קטן, "פלמנגו". גם תקופה זו לא תרשם, כנראה, כתקופת הזוהר שלו. אנשים מציינים שזה היה כשלון. שהתפקיד לא התאים לו. "את יורעת מה זה כשביל הרלכ הגדול לשכת במשרד קטן עם פקירה או שתיים ולהתעסק בניירת"?.

עם אל־על, ובעיקר עם שני אנשים: איתן רוזנמן – יו"ר ועד עוברי התחווקה, וכני גכאי – הסמנכ"ל לדלק ולמינהל. היה זה הרלב שהעלה את הרעיון למנות את איתן רוזנמן לתפקיר ראש אגף כוח אדם בתברה (נחמן פרל, היו"ר הבא, מימש את המינוי). מספרים שרוזנמן וגבאי התרו ללא לאות להתזיר את הרלב לאליעל. כשחזר הרלב, כמנכ"ל, זימן אותם מיד. הוא הודיע להם שטיימו את תפקידם וביקש מהם לפרוש.

כחברת תעופה, כמו ככל חברה וארגון, לא יתכן ששניים ינהלו. או שהיושב־ראש הוא המנהל הפעיל,

כשהשר חיים קורפו העלה שוב את מועמרותו מתחת למטריית המפרק היה צריך לבנוח מערכת יחסי אותן שגיאות שהוא תוור עליהן היום. הוא איש צבא של הרלב למנכ"ל, קיימו העוכרים דיון מיוחד. עכודה נודמליים".

ומתנהג כאיש צבא. גם בצבא מקובל שכאשר כובשים יער, כהתחלה יורים לכל עבר ולא מאפשרים לאויב להרים את הראש. אבל עם הזמן צריכים לתת לאוכלוסייה המקומית לחיות. והוא מתבהג כמי שעריין כובש את העמרה". גונן מספר שבאחך המאבקים בין איגוד הטייסים להרלב בעניין מספר שעות הטיסה, פסק שר התחבורה לטובת האיגוד. הרלב אמר אז לגונן: "אתה ניצחת. אני הפסדתי". "הכחור חי ממלחמות", אומר גונן. "ובמלחמה – או שמפסירים או שמנצחים".

ראה הרלב בחדר עתונאי, ואמר לו: "או אתה – או אני. אני לא רוצה עתונאים בקומת ההנהלה". כשהעתונאי היסס – יצא הרלב מהכניין. לאחר שאריה ארך והכתב לנושאי תעופה של "דבר") הציג פעם בעתונו את עמרת ההסתדרות, מספרים שהרלכ ניגש אליו כקבלת פנים ואמר לו ליד כל מי שהיו שם: "איתך אני לא רוצה לדבר. אתה מכור להסתדרות". יש גם מי שנשבע

רוברו סרב לשתף פעולה. רצה למנות את יצחק שנדר, עובד ותיק כתברה, לסמנכ"ל למסתר, ולהפוך את הרלב למנכ"ל בפועל. הרלב אמר לשכים: "או שנדר – או אני". שכים ענה: אמר בראיון: "את יודעת איזה כיף זה לשלוח קיבינימט מישהו מעליך, שמנסה לשבור אותך"?

כשהיה כחוץ הקפיר הרלכ לשמור על קשר רצוף

כשהתפטר אברהם שביט, בנובמבר 1981, הועלה האוויר: "הוא סולר מגילויי חיבה מופגנים. אבל יש נו

בני פלד: "הרלב היה חייל למופת. ישר, החלטי, תקיף. לא מאלה שמסתובבים בקוקטיילים ומחייכים. נכון, יש בו רישעות מסויימת, אכל זה רק לצורך מילוי תפקידו".

(FAMILY STATE)

"זה נכון, יאשר כתב לענייני תעופה. "צריך לזכור שהניהול של אל־על הוא ניהול עם מפרק או שם נדוך למסרה פגע באגו של כמה טייסים ובית־משפט. הרלב עדיין לא נבחן כמנכ"ל של חברה נורמלית. היום אין עליו פיקוח. הוא מדווח רק לשר התחבורה ולמפרק. תאורטית, עובר שלא מוצאת חו בעיניו התסרוקת שלו, הרלב יכול לזרוק אותו. ואין מעליו מועצת מנהלים, אין מי שיכדוק על מה הוא

מגמתי מאוד. ואנחנו יודעים ואת מתוך כל מיני

ריווח מלא. לא תמיד הוא מעודכן באינפורמציה.

השר חיים קורפו: "אני סבור שהרלב מדווח לי

מוציא את הכסף, אין מישהו שישב לו על הראש". עון נכיר כחיל האוויר: "אין לו נקיפות מצפון, בצלאל עופר: "פירוק בא לנסות ולתקן בעיות כלכליות ויחסי עבודה. אבל יחסי העבודה רק יותר נסיום השנה הראשונה לפעילותה המחודשת של

הכרוות של השר".

גרועים. כל דבר קטן שקורה, הרלב מיר רץ לעלתות ידיו של הרלב, הציגה החברה לראשונה לבית־משפט. השופט כבר צוחק. הוא אומר שוה נהפך מון וויוני. אל על סיימה את פעילותה ברווח בית־ריון לעבורה לאל־עַל". השפולי של 1.6 מליון דולר, לפני הוצאות מימון. יצחק גונן: "אולי הדיווחים של הרלב לשר התמישית לפעילות, עומרת החברה על החתיפעולי של 15.2 מליון דולר. התחבורה הם אמת, אכל לא כל האמת. זה דיווח

נגלצל עופר: "ההבראה של חברת אל-על היא את לוכותו. אבל החברה נסגרה כגלל יחסי עבורה. א פניה עור מוכ"ל שלא מסתוכב ב'ליין' בערב חג וכר זוג שמו לעובדים"ז

מי פלר: "הוא נוקשה, תקיף ולא יודע

אלחלים והוא הצליח להביא את החברה לדפוק כמו

עובד אליעל לשעבר: "הוא איש נוקם ונוטר.

נסס לו סטינמה על מישהו, הוא לא יירד ממנה

שנו חברה לשעבר: "הוא עושה 'ארותות מנכ"ל' יטין גכל פעם עובר מצטיין אחר. זה עולה לו ספק הא הרי לא מסוגל להיות נחמר ולנהל 'שיחות יבות! הא מסוגל לזרוק מנהל מישיבה כי לא הכין מה לריון, וזה קרה יותר מפעם אחת. להיכנס אליו לעישה זה מקסיא. משתק. אם צריך להכין מערך מחק פרוכ פעד מכינים את החומר כדייקנות־יתר, ויתא ההפך ממה שהוא רצה. הוא רוצה תמצית לווציה. ריוק, ואז הוא פשוט זורק אותך מהחרר לכת את זה שוב".

"הפרווקס", אומר לי מישהו שעסק בעבר המיתניכור של החברה, "שאנשים שונאים אותו, מומים את השיטה – והתברה הולכת קדימה. גם צלים שפונאים אותו יודו בשקט שהוא מנהל

אבל סעם מאור מעוברי החברה מוכנים לדכר. לת יוכל להבין מתוך הדכוים שזה אני, ויקרא לי בעילום שם", אומר לי טיים, "יתכן

"וה לא נעים"

טיים שהמכים להתראיין, ישב למעלה משעה דים לאד מכן ביקש שלא אפרסם מלה שמא הרלב

נס ינחק גונן מוכן להודות שהרלב שיקם את מיל אל ימתיינ ויוכיר שמחירי הדלק שירדו עזרו יום הנונת תיירות ערה. "יתכן שאם היה מקבל חר שים מפתח את החברה, היה מגיע לרווח יונה יותר גרול. ואסור לשכוח שהפלא הזה נעוץ נמניים הענות של המפרק".

מאליהם. אין קומוניקציה כינו לכין המערכת המפעילה את החברה בכל הרמות. מתא הטייס וער אחרון העובדים. הוא מתנהג כמו אלוף, כמו רס"ר". הרלב סבר שהוא מבין את הטייסים. שהם מבינים אותו. "היום הוא מורה שהוא טעה. הוא בנה לעצמי מפת קרב מכלי שלקח כחשכון שיש לו גם יריב. שצריך להגיע להסכמות רחבות עד כמה שניתן עם

בעיית התקשורת הקיימת באליעל בין ההנהלה

לעובדים. "לפעמים הרלכ נראה ונשמע קצר רוח, אבל

אין לי ספק שזה משום שהתפיסה והקליטה שלו

שמטביב כשהרבר העיקרי כבר מוכן לו".

מהירות וטובות, ונראה לו בזכוז זמן לעסוק בדברים

בהסתררות: "הרלב סומך ומסתמך על עהרים וראשי

אגפים שלא תמיד יודעים להעכיר את המציאות

מהשטח – אליו. היום קיים ניכור בין המנכ"ל לכל

קבוצות העוברים. ו'תרומה' גרולה לכך יש לכל

סבור הברפלד. "נרמה לו שמה שהוא קובע בחדר שלו

- אלה דברים שהעוכדים שלו יקנלו כמוכנים

הרלב הוא מנהל קשוח שאינו קורא את המפה,

העוזרים שלו שנותנים לו עצות שאינז נכונות".

חיים הברפלד, יו"ר האגף לאיגור מקצועי

הרלב הצליח לחתום על הסכם עכודה רק עם עוכרי הקרקע. הטייסים לא חתומים על הסכם. גם לא על ההסכם שנחתם ב־83', עם חירוש פעילותה של החברה. חתומה עליו ההסתדרות, שמוסמכת להתחייב בשם הטייסים. כמשך חמש השנים האחרונות היו נקורות מחלוקת שונות שהפריעו לחתימה. דרישה לתוספת שכר, קירום קצינים ראשונים לקכרניטות,

דרישת ההנהלה לכיטול הציוות הכפול בטיסות לניו־יורק וקכלת טייסים חרשים בתנאי השכר הקיימים. היום נשארה עוד נקודה אחת שכגינה הטייסים אינם מסכימים לתתום: הם שואפים להעלות את גיל הפרישה ל-65. הרלב מתנגר. הוא מבקש להשאיר את גיל הפרישה כפי שנהוג בכל חברות התעופה בעולם – 60.

כצלאל עופר: "זה אכסורר. בגיל 59 ו־364 יום, מותר לבן-ארם להטיס ג'מכו, ולמחרת כבר לא? וחוץ לפעמים אני שואל שאלה והאינפורמציה לא מרוייקת. (משך בעמוד 47) אבל זה מיד בא על תיקונו". כן, קורפו מכיר את

הרלב הוא לא היהודי הכי חברותי

הגיד שרפי הרלב הוא היהודי הכי חברותי שאתה פוגשו ומיד מזמינו לכוס תח – זה לא חייתי אומר. הוא מנהל מעולה, ישר כמו שרגל, מבין עניין ואי־אפשר למרוח אותו. אכל יש לו בעייה בתקשורת עם אנשים" - אומר אברהם ("בומח") שבוט, לשעבר יו"ר מועצת תמנהלים של אל־על.

כאשר נחמנה שביט לתמקידו באליעל כנובמכר 1979, תיה רפי הרלב מ"מ למנכ"ל החברה. בומח" טוען כי בעיית החברת אז היתה המסחר והשיווק. הוא רצה למנות את יצחק שודר, לימים מנק"ל החברה, לסמנכ"ל למסחר, בהיותו איש מסחר. הרלב אמר, "או אני או הוא", ו"בומה" אומר על בך: "ניסוחים כאלה אני לא קונה, ולכן

נשארתי ללא מנכ"ל ומוניתי את שנדר" שביט סבור שמינוין של הרלב למנכ"ל אחרי השביתה הגדולה חיה מינוי האיש הוכון במקום ובזמן הנכוניםן "כשרפי בא הוא קיבל אליעל מסואבת עד קצה השורש של חום השורח שלה. חברת בקובת הרלב נוקח – ועל כך חייבים לתת לן קרוט. הוא ישר בצורה בלתי דגילה ולא בנוי לתמרונים ולתרגילום המעוותים של חברי הועדים, כי הוא פשוט מבין עניין".

שביש מסכים שחייו של תולב כמוכ"ל נוחים יווסית עם מפרק, "אבל גם לנחל כך צריך לדעת". לדעת שביט, חברה ציבורית אסור לה להתקיים תקופה כת ארוכה בלי דירקטוריון, ו"צריך לגמור עם חמירוק, אבל קולות האימים הנשמעים מלמקה מצדיקים את דרכי ניהולו של רפי, שכן אחרת נתזור לאליעל הישנח".

יצחק גונן: "בצבא מקובל שכאשר כובשים יער, בהתחלה יורים לכל עבר ולא מאפשרים לאויב להרים את הראש, אבל עם הזמן צריכים לתת לאוכלוסייה המקומית לחיות. רפי הרלב מתנהג כמי שעדיין כובש את העמרה".

ម្ភាខ១ខែ 14

סלון איטלקי מעור צבי ורוד או מעור עגל כחול

...ויש עוד 11 דגמי מערכות ישיבה מעור איטלקי נקי... 1+2+3 כולל ספה הנפתחת למיטה. עכשיו בנוביטה. החל מ-725 ש"ח × 8 תשלומים. הזדרז.

השה להיות ערבי־ישראלי

לוים יורוג מישהי ואחר כך יצא חופשי עם ערכות אית הון אים השור כרצה ומוציאים אותו בערכות: ם לפונים היו מאפשרים לצאת ככהיו פה חייל יורה ניהי שולה כביסה, שם חייל יורה בילדה שזורקת צי מ זהו פה, על סטירה שערבי נותן, הוא מועמד מין צוה מרנים שאין צרק במרינה".

'סמעתי שמתכננים משהו אבל לא יחסתי לזה שנת נקחורתי מהמכון כושר שבו אני מתאמן מרי ש מחו נחוב יפת, ילרים וילדות עומדים ושרים מוניף העיקר שהם לא צריכים ללכת לבית הספר. מוג ענת משטרה אבל לא קרה שום רבר מיוחר. כולתי, מה קודה פה בריוקו אמרו לי, מה אתה לא מוינים אמרתי ששמעתי שתהיה הפגנה, אבל לא יתו נויוק מה יהיה. בקיצור, לא היתה התפרעות או וכנו, ופחאום התחילו להגיע כוחות גדולים של משה ענון מכוניות והילדים כנראה זרקו כמה

ו היתה הפעם ראשונה ב־200 השנים האתרונות שהערכים כיפו יוצאים להפגין. הרי בירושלים הדתיים שורפים מכוניות, מרניצים למשמר הנבול והורסים תחנות געסת להם יש כח. אף אחר לא מתקרב לדתיים. לקנים מתר לדדוך על הראש. לעשות מה שרוצים. כלוצין כה ואין מי שיבן עלינו.

החולה מהומה. שוטרים רדפו אחרי נערים "דו להם את הצורה. סתם. הם לא עשו כלום אכל זק אתם ממכות. אחר מהנערים פנה לשוטרים יואל צותם, למה אתם עושים את זהו לא עברה שניה ישרה לו אלה בראש ופתחו לו את הראש. היו דכם לעשות לו 10 תפרים. על הרתיים משפריצים זת לינו יורים כרורי גומי, גז מדמיע ושוכרים את הציתי שמרביצים למישהו מכות רצח אבל לא משנתי איש משמר הגבול חיכה לתזרוה הכי קטנה

נניסה, שם חייל יורה בילדה לוורקת אבן. ופה, על סטירה וערני וותן, הוא מועמד לדין. חה מרגיש שאין צדק במדינה"

ות החו הפננה מארגנת. אפילו שלטים לא היו ש מה העודון כמה ילרים והיה איזה כחור ליצן אי שלע ופר במקום לתת לעניין הזה לעבור מאס היא שטרים, ואו כשהילדים ראו שיש עניין,

קות עומ אמר כמה מילים בטלוויזיה על הקשר יע לאויו הערכים בשטחים. כרחוב חישראלי קמו של שו עלות שכינו אותו בוגד, אש"פיסט ועור מממח ששרק בדל עליהן בעבד.

ממכט לחרשות' ושאלו אותי אם אני כות עו נאוים שלי בשטחים. אמרתי בטח. מה

טובים, שאמרו לי שהייתי על־הכפאק ואמרתי את מה

יש כאלה שאמרו שהפועל תל אכיב והמרינה" נתנו לי הכל ועכשיו הכנסתי להם סכין בגב. אז השומר האישי של טורק באותו משחק. "הרצח במלון שירעו שלא שמתי לאף אחר סכין בגב. תשעים אחוז מהחברים שלי יהודים, אבל הגיע הזמן שכולם ידעו שמקפחים אותנו. מה רוצים, שאני אגיר תורה רבה שהורגים את המשפחה שלי בעזהז מה חשנו, שאני אניד מה שכני שליטא אמר, שיהרגו 50 ערכים? זה רק מראה איזה רמה יש למי שיושכים ככנסת. כשאני שומע שמענים אסיר ציון תאמין לי שוה כואנ לי. אני לא אומר את זה כשביל הפוזה. אכל כא איזה חבר כנסת, ומתייחס לערכים כמו סחורה ליגה ז'. פשוט לירות כהם חופשי. לא סתם המצב הולך ומחמיר. בגלל התבטאויות של פנאטים כאלה הגענו למצכ מחריד כזה. שליטא יושב לו על הכסא מקבל את המשכורת, אז מה אכפת לו להרביק איזה ביטוי, להראות שהוא נבר".

ג'ימִי טורק, סינדרלה יפואית. ילד שבעט בכדורנל עשוי מסמרטוטים. שיחק בליגה ב', עד שמישהו גילה אותו בגיל 16 ומשהו, והעכיר אותו להפועל תל אביב. בגיל 18 לבש את מרי הבוגרים של הארומים מבית ברנר. טורק שהיה או הערבי הראשון שדרך על ארמת הלינה הלאומית, ווכה לקכלת פנים קולנית כיותר מהקהל היהורי. בכל פעם שעלה למגרש מיד היתה קמה הטריכונה והקונצרט היה מתחיל. "אש"פיסט, מניאק, מחבל, ערפאת, ערכי מלוכלך, לך תשחק כלבנון, חבלו". והרשימה עריין לא

גם משחקני היריב שמע לא פעם את אותם רברים. זו היתה הרדך להקניט ולעצור אותו. פעם, כששיחק מול בית"ר ירושלים בימק"א, כסמיכות לפרשת הפיגוע בראשי הערים נגדה, צעקו לעברו אוהדי בית"ר, "שיחתכו לך את הרגליים כמו לבאסם שקעה. ברקה ה־90 נפסקה להפועל חל אביב בעיטת עונשין. ירושלים הוליכה ו-0. טורק ביקש מאלוהים בחרל. כשחור לארץ, זכתה הקבוצה בשבעה נצחונות שרעזור לו לסתום את הפה של הומה. בעטתי שיעזור לו לסתום את הפה של הומה. בעטתי לפי של להתנחק מהם ואני גם לא רוצה. זו שאלוחים מבין גם ערכית. "שמו מולי חומה. בעטתי מוכוסה פנימה, רצתי לעכר הקהל שקילל אותי שיעוור לו לסתום את הפה של החוליגנים. כנראה

טורק פשוט נשבר לרסיסים. ב־1975, לאחר התקפת הדמים על מלון "סבוי", שיחקה הפועל חל אביב מול מכבי נתניה. חיים כר, מהבלמים הקשוחים בליגה, היה כאב לי במו לכל ישראלי", אומר טורק "הייתי אז בן 18. בר נצמר אלי כל המשחק ופתאום הוא בעט לי בכטן. שאלתי אותו, למה אתה עושה לי את זה? בר ענה: 'יא חכלן, רוצת, היית צריך להיות כסכוי, וגם אותך היו מחסלים'. לא ידעתי איפה אני נמצא. בכיתי כל המחצית. הרגשתי שאני הולך למות. במחצית, רצתי לחדר ההלכשה ופשוט התמוטטתי. בכיתי כמו ילד על הרצפה. לא יכולתי להכין מה הוא רוצה ממני. באו אלי שחקנים ואנשים מההנהלה, והסכירו לי שהדרך היחידה לסתום לו ולכמותו את הפה, היא רק להמשיר ולשחק כמו שאני יורע. מאז התחשלתי לאט

לאט. זה פחות ופחות הפריע לי". בכדורגל הישראלי המשיכו להדביק לטורק כשלונות וכיטויים של עוכר מרינה. גם כשלכש את המרים הלאומיים. כך למשל, כשחזרה הנבחרת כ־1985 עם הזנכ בין הרגליים מהמשימה באוקיאניה, החליט שלמה קירט שהנבחרת כשלה בגלל ערבים כמו ארמלי וטורק, שלא נלחמו בשכיל הרגל. "כששיחקתי בנכחרת נתתי את הנשמה, יותר מכל אחד אחר. לא שיחקתי בשכיל הערבים, אלא בשכיל המרינה כולה. אני מצייג סמל, חולצה. במסע הכל היה בסרר. אנחנו תוזרים ופתאום יוצא איזה חכם גדול עם הצהרה כזו. אני מרחם עליו".

ם כשעבר להפועל ירושלים, באמצע עונת '85"84, לא רווה טורק נחת כזכות מוצאו. בעת שהיה עם הנכחרת במסע כחו"ל, ראיין כתב מקומי בירושלים את כוכבי הקבוצה מישל דיין ויואב בסון, על החיים כצוותא עם טורק. "גם הם חכמים נדולים, אמרו לכתב, צריך להרוג את כל הערבים או לזרוק אותם מהארץ". את זה טורק שמע

לטורק שיחק המזל. הוא אחר שהצליח להתרומם

"כשאני שומע שמענים אסיר ציון תאמין לי שזה כואב לי. אני לא אומר את זה בשביל הפוזה. אבל בא איזה חבר כנסת, ומתייחס לערבים כמו סחורה ליגה ז'. פשוט לירות בהם חופשי. לא סתם המצב הולך ומחמור. בגלל החבטאויות של פנאטים הגענו למצב מחריד כזה"

19 Bipepin

יהונתן גפן

דוימון ודגל

מי מיפוש ה"סופרבול" האמריקני ההיסטרי כל 22, הראו לנו האמריקנים שוב מה הם יותם כשמדובר בהצנות ספקטאקל מלאות ומצאת מכניות, ותפאורה שתמיד גונבת

מתום, לפני שטובי המחצת עלו על המגרש ויש כה לתפארת ארצות־הברית, ראינו, בשעת לוון, את הרגל האמריקני פרוש על הרשא קה השתולמה התקרכה אליו, כפי שבדרך כלל משת וצינו שהדגל מורכב מעשרות אלפי את מנקים ארום, לכן וכתול. ליד מרכד הבלונים בשמון תודע הרב אלפרט, ותקע בתצוצרה שלו מתחון האמיקני. כשודב אלפרט גמר לחצרץ, בא תל התישב, והבלונים פרחו באוויר כיוגים

פני נשבתי שאולי סוריסוף מראים לנו את שת בצדנית הנדולה מכולן: הרגל הוא כלונים לת השון בו משהו שאפשר לתקוע. גוד בלאט לה. לש מדוב, ואין שום סיבה שלא נעתיק גם תשוון הוה מבית האמיצים לביתנו הרעוע ביבותים, ועמס הימנונים נרגשים, ומרוב דגלים פחום זה השלום.

וי מניד מושבניק אתר, ממלח הארץ הזאת, שהשחתר בכל המלחמות שהמדינה הציעה לו, ולא התסיר אפילו יום מילואים אחד. מיל ארנים ואחת, ביוזידה פרבית, והא לא מלמשף פל לעודב את הפלובה ולמצוא לו שרות את מוד לא יאהב את מאוד לא יאהב את לג עדם כנלל מה שקורה בשטחים, בגלל ילם הפרים, כגלל המנהיגים העיוודים. פעם אנה שמנה של המדינה הזאת משפיל אותו עד מחר ידה, ואם הא עוד אותנו, אפשר לומר

ישלים עובר אותנו. (פי לשה שים הוא קיבל צו גידס להתייצבות מש מוא כיקש ראיון מפרפא. הוא לא מתכוון לת המעל הואת יהה בסך הכל תרגיל על יד אמו לא הולכים להרכיק לאף אוני, אכל ב שוי תול לעשות. ואת הצעקה שלי. אני הולך לום ללי ואמר לו - עד כאן, יותר אני לא מצו עשום אור בלא אם הוא רוצה, שיעשה לי הוגמאות לקויםים צבאיים מוצלחים: בניצל שלו צבל זאת הדרך היתידות שלי להכיע שמילתי מנה שקודה מה. ותאמין לי שכואב לי לב שיאות את הפלונה, ועד היום לא התפרתי יום, אול הן זהרת אני לא אישרות, אין לי כסף שלות לעתות אני לא תנועה, אני בראדם פשוט, בילו של לותביים יותר.

את מיטב מחלצותיו, תולה כמה דוגמניות על התיקרה, מרביץ קצת עשן, מתחלק לארבע, מתרבה על המסך לארבעה ראשים שונים של עצמו, וכן הלאה, שהרי אינסוף לנפלאות הטבניקה הקליפית.

בעקבות הקליפ של הזמר, אנתנו לא רואים אותו. אלא את מי שהוא היה רוצה להיות. אם מדובר בומר שהוא כסך הכל גמד ערמומי, מקריח וזייפן ללארתקנה, הדי שבעזרת תשריר השירות שמכינה חברת התקליטים למענו (ויש אומרים – לכבורו), מקבל הקהל את הזמר שלו גבוה, שר עמוק ומפולסל, תולה דוגמניות, וכשצריך – גם מתרבה או מתחלק לארבע, או מכסה את עצמו בעשן לטובת הפומון וגוונור.

ומה שטוב לצבא הומרים והזמרות, טוב גם לצבא הגנה לישראל. יקום קצין החינוך, ויניים לכוחות וצמילואים שלו כמאים וצלמים, שיצינו לנו את צה"ל כפי שהוא היה רוצה להיות. הבה ונעשה לנו סלים צבאי שיציג אותנו כמו שצריך, ונשלה אותו לכל התחנות העוינות ככל המדינות המגונות שמצינות אותנו כמו שאנתנו, דבר שעלול להזיק לנו מאוד.

החייל עומד עם אלה. השכאב עושים מדורה צווייל ביצה ושם אינ קפָה עם מקומיים. קאט. ערביה זקנה מתקרבת אל החייל העברי הצעיר שוורק רימון גז. הרימון נפתח ויוצאת ממנו יונה לבנה ששרה "אני והסכתא ישבנו כצוותא ליד טאייר שרוף בחצר." קאט. יצחק רבין מדבר מהד, אומר שהוא נורא

מצטער על מה שקרה, וכן, הוא יורע שהוא עשה שניאה, והוא הולך לטפל בעצמו באיגור האנאליסטים האנונימיים והבל יהיה יהיה כסדר, תסמכו עליו. קאט. אריק שרון, בעורה הטכניקה של החורת הסרט

לאוצר, יוצא מהבית שלו בעיר העתיקה חוזר

פנחי על נה ששום ומר שמכבר את עצמו, לא לוכר על ומרח השנה, לעולם לא יעזו מישה מום צלם אותם שרים להבאתם או לקל החב כל כו רעת יודע שומר שיוצא לפר מים שחבל עושה לו קלים. הומר לובש

לחווה, חוזר ללבנון, חוזר ל־101, זכן הלאה, ער שהוא מגיע לדרגת ילד שמנמן, חביב ומופנם בכפר מל"ל. קאט. גלשן בשמים כחולים. על הגלשן חלוייה דוגמנית עם ראש אינדיאני ותחת מקומי. הש.ג. צועק לה לשמיים: "את באה מאהבה?" והיא צועקת בחורה: "לא, אני ממחגה בלטה:".

אניית המגורשים מגיעה לנמל חיפה. מושמעים הימנונים. יצחק שמיר ניגש לזקן המגורשים, לוחץ את ידו, אומר: "אהלן וסהלן, כולנו היינו פעם מגורשים, ויש מקום לשני עמים מגורשים במרינה המגרשת הזאת."

אחרי שהוא אומר את זה, הוא פתאום נהיה גבוה באופן מרהים. ילדים פלשתינאים ניגשים אליו, נושקים לשפמו ומגישים לו אכנים סטנות שנהפכות לפתע לצמח "היהודי הנודו

> וכן הלאה. קאט. וכן הלאה. קאט. קאט רה בולשיט. קאט.

עוד לא הכל אבוד פה, אחים לנשק. עדיין אפשר לעשות פה קליפים נפלאים. הכא גרתם בולגו כבמאי אחר, ונפיק את תדמיתנו לעולם הרחב. נכליט את החיובי, נרגיש את המשותף, ונראה לעולם־כולו־נגדנו, בפעם הראשונה בהיסטוריה של הקולנוע, נאבוטים

*בכל שבוע 5 מכשירי קומפקט־דיסק + תקליט דיסק יוגרלו בתקופת המבצע + 24.12.87-24.3.88

• ניזרו מתוך 3 אריזות כלשהן של ויסוצקי את דופן הקופסה עם החוראות לחכנת תה בעברית. (במבצע משתתפות רק אריזות שעל גביהן מופיעות חוראות לחכנת תה).

• הכניסו את הגזירים למעטפה, צרפו את שמכם וכתובתכם והשלימו את סיסמת ויסוצקי ייבשבילי רק.....יי. שילחו את המעטפה ל"מבצע קוממקט תה" שרות שק נעול סניף

• בהגרלה השבועית תשתתפוח המעטפות שתגענה עד מועד החגרלה.

• המבצע בפיקוח רוייו וכפוף לתקנון הנמצא במשרוי החברה

! गुरुशा १७१ रिवर ।

Control of Brief Alexander State of the

21 Blagain

"הנאנסת מהדרום שנתים אחרי

בחורה צעירה נוסעת הביתה בטרמפ, כמעט טרמפ אל המות. "החיילת מהדרום" כינו אותה בתיקשורת. הוא אנס אותה. אחר כך ירה יריה אחת באוויר, יריה שניה בראשה. החיים לגביה מתחלקים ל"לפני המקרה" ו"אחרי המקרה". ואחריו פירושו נכות, סיוטי לילה, התקפי ועם ואהבת נפש לחברתה, שרה זלצרמן. "שלא תעז להשוות מישהו אל שרה. שרה יש רק אחת". ידידות מופלאה שצמחה מתוך טרגדיה.

מאת עמוס לבב

האונס. "השיקום שלי ייגמר רק כשיתפסו את האיש שעשה לי את זה". אינר: אלדד זקוביץ

למצבירות משתנים, שנעים בין דכאון לעליצות,

ה סיפור של ידירות מופלאה, שנולדה מתוך טרגדית נוראת. לפני יותר משנתיים הורעזעה המרינה כגלל אשה צעירה. "החיילת מהררום", כינו אותה בעיתונים. היא היתה הקורבן היתיר סוי העוות היא נאכקה תחלה בעקשנות חורה לעולם החיים. הרופאים הגרירו אותה לגם רפואי". תמונה אחת נהרטה הבטחון העמיר לרשותה מלוות צמורות ומשלם את כזיכרונה: אקרה מול הפנים, יריה אחת באוויר דיריה שכר הרירה שלה בנוסף לתמלוגים חורשיים. בכל שניה ישר בראשה, הכדור התפוצץ לה בראש. היום זאת, "החיילת מהדרום" כועמת. "אינגי יורעת בריוק היא משותקת חלקית, נכה ב־31 אתווים, היא סובלת מה הן וכויותי", היא קובלת. "יש לי פגיעת ראש. אני מסיוטי לילח, מחתקפים רומים לאלה הגגרמים נמחלת צולעת. וחם אומרים שלא מגיע לי רכב רפואי. האפילפסיה. שתי מלוות צמורות אליה רוב שעות משחקים עם אחווי הגכות. יש לי התקפים. חושי תיממה. היא מנסה לארגן את חייה, וות קשה, קשה מתערפלים. אינני רואה. אני נופלת. גופי מתעוות, אני מאוד. היא מקבלת התקפי ועם, אבל מסרבת ללכת מתעלפת ומקיאה". לפסיכיאטר כי "הם כולם מחסטי מוחין". והיא אוהבת את שרה נלצרמן חכרתה אהבת נפש, אהכת כת לאמה. "החיילת מהררום" ("אני שונאת את הכינוי הוה")

שרה היא זו שהצילה אתי מהידודות נוראית", היא תיה על כדורים. היא מאוד לא מרוכות, נוטה החיילת מהדרום". כוצרת חיננית, קצוצת שיער, הנראית כמבס ראשון מגומת, בלתי טבעית. ער היום ודיוה ונמרצת. נעה ככסמית ממשם למקום. הצליעה היא סובלת מסיוטי לילה. היא מספרת שרופאי בית

שלה כמעט אינה מורגשת. "אינני אַותה נערה", היא לוינשטיין רצו לאשפזה ככית דולים לתולי נפש, היא מסכימה. 'חיי השתנו לחלוטין, חוג ירידי התחלף נאלצה להימלט משם, פשוט כך. מצבה היה הכד לגמרי. אני גם חושבת אחרת על החיים, לא נותנת אמון כאיש, חוץ מאשר בשרה, כמוכן. חושבת גם על העתיר: מה אעשה, מה יהיה עלי"? יש לה עוברת שיקום נהררת, היא אומרת. משרך

בכיתי בלילות. היו לי

ביותר. אחרי שיצאה מכלל סכנה ונכנסה לקטעוריה של "נס רפואי", החל הטרב על נפשה. הוופאים כנד כמעט הרימו ידיים. ואז הופיעה כחייה שרה ולצום!

התפרצויות זעם. הייתי אלימה הרכצתי, שברתי דברים. יום אחר הומינו את הורי ואמרו להם שאין ברירה, צריך לסמם אותי ולשלוה אותי לבית משוגעים".

שה ז אמא שליי, היא אומרת כפשטות. ושרה תנתשה החילה משרום" היא כת כית אצלה ששים מעודה אצלה עד ששכרה דירה משלה.

של הקשר ביניהן נקשר לפני להדרף? מארים ושילה משדרום היתה או מאושמות כביה ליומין אוה שני, משוער למען החייל ברעננה, איתר היא אתתי. מה פתאום זרה"ו לעה זותה לתצונת אופנה, שם הכירה את שרה. ביושוג עם ידרונה.

חמישה אחים נשואים, שניים כצבא. "חחיילת" למרה בפנימיה חקלאית. אחר כך התנייסה לצה"ל, ו"טרמפ" אתר כדדים הארץ שינה את חייה מקצה אל קצה. "ישבתי כבית", היא מתארת את התקופה שלאתר

בית לוינשטיין, וזעמה שוב פורק. "אחר כך נסעתי לקיבוץ, אל אחותי. היתה לי עובדת שיקום נהדרת, אבל משוד הבטחון ואגף השיקום שלו שיגעו לי עוד יותר את השכל. התקשרתי לשרה ועברתי לגור

"החיילת" היא אתת משלישיה. אחריה באים תאומים.

כאותה תצוגת אופנה פגשה "החיילת" שתי

מארגנות של תצוגות אופנה, ציפי עצמון ואילנה

מרגלית. "החיילת" אוהכת מאור תצוגות אופנה. פעם

אפילו חלמה להיות בעצמה רוגמנית או מעצבת

אופנה. למתרת התקשרה ציפי, הומינה את "החיילת"

לביתה, והוציאה אותה לתצוגות אופנה נוספות. חלף

זמן ושרה התקשרה. היא כאה לבקר את ה"חיילת" יחר

עם מירב בגין, נכרתו הפצועה של מנחם בנין, ועם

"עד שיום אחר היא הבריזה אותי הביתה ליום

שרה: "הלכנו לחפש לה עבודה. בכל מקום

"החיילת": "או במקום לחפש עבודה הלכנו לטייל

לא מיד הפכה "החיילת" לבת בית אצל משפחת

ולצרמן. "הייתי במצב קשה בבית לוינשטיין", היא

כל היום. אכלנו במסעדה, באנו אל שרה הביתה,

הכרתי את שלושת ילדיה – הקטנים יודעים שזה קרה

לי כשנפלתי בשעור התעמלות – ואת ברוך, בעלה".

עוד חיילת שנפצעה כמטוח.

נוחתו, בתירוצים שונים".

מספרת. "בכיתי

כלילות. היו לי

התפרצויות זעם.

הייתי אלימה, הר

בצתי, שברתי דבר

רים. יום אחד הם הומינו את הורי

ואמרו להם שאין

כרירה, צריך לם

מם אותי ולשלוח

אותי לבית משוג־

שלם", צוחקת "החיילת" צחוק מתגלגל.

שרה ובעלה לא שאלו שאלות. פינו לה מקום בחדרה של כתם הילית, ו"החיילת" הפכה לבת כית אצלם. גם הילית לא שאלה שאלות. היום היא אומרת על "החיילת": "היא משגעת. יותר מאחות לי. היא בת

את יודעת מה כרה לה? הילית: "כן, אני יודעת איך היא נפצעה, אבל היא לא מדברת על זה, ואינני שואלת שאלות".

לא הפריע לך שהוריך דבניםו פתאום אום זר הילית: "היא לא זרה. כיף איתה. הכל אני עושה

"החיילת" אומרת ששרה היא האיקום שלה. יבי מייפנה לודי, נתנה לי את המעיל שלה, כי "מגיע לה כל הפירגון. אני קשורה אליה מאור. היא יב אם של לוכות להוה לי את המעיל שלה, כי במניע לה כל ויכיו בון הביאה אותי מבית החולים, לקחה אותי בית החולים, לקחה אותי בית החולים, לקחה אותי בית החולים, לקחה אותי בית החולים לקחה אותי בית החולים את כל ידידי לביתה, יצאה איתי לבלות, אני מכירה את כל ידידי שב יוותה לה קרחת, אבל היא כלטה מאוד משפתת ולצרמן. כשבאו אורחים או כשיצאנו לתברים, הם אמרה תכירו את הכת הבכורה שלנר. היום אני גם

עוזרת לה בעבודה:.... שוים שותנו קצת. לא, מה פתאום על שויה וברוך ולצרמן, אנשים מבוססים, אך לא מקרת אף פעם איננו מרברות על המקרה. מיליונרים בעלי מוכנות "סונול" ומסערה סינית בשם אנו פאלת שאלות", אומרת שרה. שרה "סינג סינג". לא ותיקים או מקצוענים בתחום "לאים אשה באמצע שנות השלושים שלה, ההתנדבות והעזרה לנבים. הכל החל במקרה באחר "מינג כלה באמצע שנות השלושים שלה, מתפים לא שנות השלושים שלה, ההתנדבות והעודה לגביה שעשה את שירות פתו לתי נרלב אני אף פעם לא שואלת את מימי מלחמת לבנון פגשו כיריד, שעשה את שירות מימי מלחמת לבנון של שיאלת את מימי מלחמת לבנון מגשו ביריד, שעשה את שיזון בינת לתנות וקניתי מלא דברים של עכורות יד, שיאלת מה שנם מספרים לי מרצונם – אני המילואים שלו בבית לוינשטיין. הוא סיפר להם על או נסעתי לתנות וקניתי מלא דברים של עכורות יד.

עוד מימי לציים מספרים לי מרצונם – אני המילואים שלו בבית לוינשטיין. הוא מימר לציים של מספרים לי מרצונם – אני המילואים שלו בבית לוינשטיין. הוא מימי מספרים לי מרצונם – אני המילואים שלו בבית לוינשטיין. הוא מימי מימי מספרים לי מרצונם – אני המילואים שלו בבית לוינשטיין. הועחע שעובר עליו, כשהוא נפגש ב"מקרים" שם.

ברוך זלצרמן ביקר במקום, שב הביתה זאמר לאשתו: "מוכרחים לעזור לחיילים האלה". הם ביקשו להכיא להם אוכל סיני, אך תקנות בית החולים אוסרות זאת. שרה וברוך החליטו להביא את הנכים למסעדו.. אירגנו מכוניות – בתקופת מלחמה המתנדבים רכים – והכיאו את הנכים למסערה שלהם, לארוחת מלכים.

ההברל בין שרה וכרוך לבין האחרים הוא בהתמרה. מאז המלחמה וער עצם היום הזה, מוציאה שרה את הנכים לכילוי שבועי. זה נהפך אצלה ל"פול טיים ג'וב". לוגיסטיקה עצומה. טלפונים, גיוס כלי רכב, מציאת מקומות אחרים שיסכימו לארת את הנכים. שרה נילתה, להפתעתה, שישנם עוד אנשים טובים שעוזרים לנכים בשקט, ללא פירטום וללא תמורה. ב"שיפודי התקווה" למשל, עורכים מידי שכוע שולחן לנכים בשקט, בצגעה, גלי רעש וצילצולים. כל שבוע. אין אפס. שרה מביאה את הנכים, והשולחן במסערה כבד ערוך ומוכן, ומלצרים עומרים עליהם לשרתם. שרה נכנסת כרוח סערה, דוחפת כסא גלגלים,

מחלקת הוראות. קשה לעמוד בפני המרץ הזה, הכוח שכעשיה ללא שום תמורה, ללא שום מניע. "אולי לכ", מציע אחר

"אולי בגלל שהיא אשה ואני אשה נקשרנו." היא משהו. היא מאוד הגונה, מאוד ישרה. הנכים הסכר משי היא חיה בלי חשבון, עד שאני כועסת עליה היום "החיי לת" עוזרת לה. לפעמים. היא כל כך טובה. מוכנה רק לתת. היא – "הכעיי" תית", "המתפר"

עת", ה"פסיכית",

מביאה מתנות לילדים בלי חשבון". לא משה משרה לת" סירבו. במשפחה עוד אחדעשר אחים ואחיות. זלצרמן. בבוקר היא מתייצכת באגף השיקום כמשוקמת, ואתר הצהריים באה לשם עם שרה כמשקמת. שרה עצמה מתקשה להסביר את הקשר הזה שנוצר בינה לכין "החיילת".

"אולי בגלל שהיא אשה ואני אשה"? היא מנסה להבין. "נקשרנו. היא מאור הגונה, מאור ישרה. היא משהו. היא חיה כלי חשבון, עד שאני כועסת עליה לפעמים. היא כל כך טובה. מוכנה רק לתת. מביאה מתנות לילדים בלי חשכון".

"החיילת" ניהלה את בית זלצרמן כשאביה של שרה נפטר. בזמן השבעה ערכה קגיות, השיבה לטלפונים, עשתה הכל. והיא היתה או רק בתחילת ררכה הארוכה לשיקום.

ק משרה היא מוכנה לשמוע דברי ביקורת. לא ממשפחתה, לא מהרופאים, לא מעוכדי השיכום שלה. שרה חשה לפעמים ש"החיילת" רוצה להשיב גם לה, לענות בהתרסה, להעיז פנים, אר היא בולמת עצמה ברגע האחרון.

בפי "החיילת" ישנו גם הסבר לכך: "אני רואה מה שרה עושה למען האחרים. אני רואה הכלי איך היא מוציאה כספים מכיסה, איך היא נמצאת עם הצעירים המוגבלים האלה כל יום, כוקר וערב, מוציאה אותם ממיטותיהם כמעט בכוח, מוציאה אותם לכילוי, לראות פצת אורות של עיר, לשמוע קולות של בני אדם. היא מתמידה ומתמירה. מתמידה וחצי. ואינה מתעייפת".

סוף מוף מסתמנת שיגרה בחיי "החיילת". היא עריין מתעוררת מאוחר מאוד בכוקר, בגלל סיוטי הלילה לדבריה, אך היא מתחילה לארגן את יומה, וזה דבר די חדש. ככוקר היא הולכת לכית הלוחם לפיניוטרפיה, אחר כך לשיקום בתל השומר, אחר כך לעוד שיקום בגבעתיים. בימים הקרובים תתחיל ללמור אנגלית באופן פרטי וחוץ מזה, חיא מצאה תחביב. "בזמן האתרון דאיתי שוה לא זה, שמשעמם לי. . (המשך בעמוד הבא)

Kintain 22

מסעדה ~ "לקרוא לה 'אמא' נשמע קצת יכואי" צילם: נאור רהב

(חמשך מהעמוד הקודם) ואני יושבת כבית ועושה עבודות יר. אכל אני רוצה

'אינגי יודעת, זו הבעיה, אולי כגרות, אולי

ללמוד משהו, אני רק כת 21 ורוצה לעשות משהו עם

תגיוי, הכואורע הזה שכרה לך, האונט...

"אל תעיו לדבר איתי על זה". לא, רק רציתי לשאול, אם זה לא היה קורה, מה אולי תפרסם משהו. היום זה עדיין מוקרם.

הכל היה כל כך ברור. הייתי משתחררת מן הצבא, גרה כמה חורשים אצל ההורים ויוצאת לעכור כתל אבינ".

אבל את זה את יכולה לעשות גם היום. "נכון, אכל זה לא זה. ושזיים שלי נתרסו. אין לי עתיר. הוא מראיג אותי. מה יהיה? מה יהיה עלי"?

בגלל המקרה, אבל יש עוד סיכות". בינתיים היא חיה להתעניין כשואה. אסור לנו לשכוח מה לרה לעמנו עם שתי מלוות צמורות שמקבלות את שכרן ממשרד הבטחון. "אפילו נקשרתי אליהן קצת", היא אומרת.

אל תעיז להשוות מישהו אל שרה. אי

היום, היא שכה ואומרת, איכרה את אמונה בכני אדם. שרה צועקת מכיוון הטלפון, שם היא עומות ומארגנת אירוע לאותו ערב. לנכים, כמובן. "יש לה הרבה ככוד עצמי, תדע לך. היא אף פעם לא איברה שלי. ואחה יודע למהו כי היא יודעת גם לקות, לא רק כל הדברים הטובים שאתה רק יכול, ווה לא יספיק

דמקרה פגע בכבידך העצמיף "אינגי רוצה לרכר על זה. הכל כל כך מורכנ.

ככית לוינשטיין הכרתי בחודה שעכרה מסרה די דומה לשלי. היא שנועה עלי וכאה לויכר איתי. רצחה לעוור. היינו בקשר הרבה ופן. הוא נותק כי היא יצאה לא כל כך נסור שתמכרה שלח פסיכולוג אמר לה שהקשר שהיא יצרה איתי אינו בויא לשתינה אפילו משפותה לא דראוו שהיא נאנטה". וארון תחליך השיקום שלך נגמרו

אף פעם איננו מדברות על המקרה. לא שואלת שאלות". אני רחוקה מלהיות מאושרת. אינני עושה כלום. אני קוראת המון ספרים, כִיחוד על השואה"

כשיתפסו את האיש שעשה לי את וה". היא אינה מרפה בענין זה. היום עריין מוקרם לדכר ולפרסם מה היא עושה ומה היא עומרת לעשות. בקרוב, היא מבטיחה,

"החיילת" אומרת שהיא לא מרגישה תמיד נכה. רק לפעמים. היא חושבת שנכותה מתכטאת גם ככך שתיא תיה רק את התווה. "לא את העבר, לא את העתיר. רק את ההווה", היא שוב מרגישה. ואחר כד. היא נעצבת. "לא, אינני מאושרת. אני רחוקה מלהיות על התונה בעמיר הנראה לעין אינה חושבת. כן, ביתוד על השואה. אני חושבת שכל יהורי צריך

משרד הבטוען לוחץ עליה להיעזר בססיכולוג או מלא חיים. תוץ מצליעה לא בולטת, קשה להבחין ב־92 בפסיכיאטר. אבל היא אינה נעזרת במומחים לטיפול בבעיות נפשיות. "ניסיתי", היא אומרת. "אבל אינגי מתקשה לומר: "אני מאושר". אוהכת את האנשים כמקצוע הזה. אני שומרת על אפשר להשוות אליה אף אחר: שרה יש רק הפרטיות שלי. אינני תושבת שטיפול נפשי היה עוזר

שרה היא השיקוב שלך?

יום של חורף, אתר הצהריים, מכוגית פרטית מגיעת לאגף השיקום בתל השומר. "החיילת" נושאת מתנות, שרה רצה מחדר לחדר. הנכים חשים לקראתה. תמונה מפתיעה של כסאות גלגלים המחליקים במסדרון בשמחה. יוכל, טייס, משותק, מספר לה שהוא ווה יום גרול.

שרה: "לא, מה פתאום על המקרה? החיילת": "לא, אני לא מאושרת.

יום הוא בעל פאב. הודות לכרון, בעלה של שרה. "ברוך בשבילי הוא מה ששרה נשבילה", אומר עובי, ומצביע על "ההיילת". "כל הומן שמעתי בין הנכים ריכורים על שרה, שרה, שרה... אבל לא ידעתי מי היא, עד שפגשתי כה כפעם שרה: "שיקום אצל נכה – זו קורם כל תעסוקה". הראשונה. היום היא וברוך חשובים לי לא פוצח מאשר

הורי. החוכמה היא לא להתנדב בזמן מלחמה, אלצ להתמיר אחר כך. וזה מה שהזוג הזה עושה מתבידים ללא לאות. כשתובים יוצאים מהחממה של השיקום -שרה וברוך גכנסים לתמונה. כולנו, גם הם וגם אנחני, משתדלים שלא תתפתח בינינו תלות. כרוך עוזר לי מאושרת. אינני עושה כלום. אני קוראת המון ספרים, היום בעניני כספים, מסביר לי מה לעשות בכנקים. אבל את הפאב אני מנהל עם שותפי. הוא עוור לי בעבר. כבית הספר עשיתי עבודה על השואה".

עובי, 92% נכות, לצמיתות. כריון ויפה תואר, אתוזי הנכות. תוא כבר יכול לומר היום מה שתחיילו

לכסא גלגלים. שניהם מתגלגלים מצחוק, השיחות

מתנהלות בקלילות, תוך התעלמות מוחלטה מהנכות. כמה ימים לאחר מכן, אנו נתקלים בעובי. מעטים בלבר מכירים אותו בשמו המלא – עובריה בן חיים.

במלחמת לבנון חטף כדור בראש. לא איבר את הכרתו

ושמע את הרופא אומר למגדר שאין לו סיכוי להגיע אפילו לבית החולים. היום יש לו פאב בצומת מסוכים,

שם עורכת שרה מסיכות לנכים. רק לפני המש שנים היה משותק ביד שמאל ובשתי רגלים, ועוזר. "נפגעתי

במוח", הוא מספר בפשטות. "למדתי קרוא וכתוב

מחרש. חשבון? שותפי כפאב עושים היום חשבון, ביחד

עם רואה החשבון. הייתי בטיפול פסיכולוגי שמאוד

עזר לי", הוא מוסיף ומבים כ"חיילת". "הייתי מאוד

עצבני. עד היום אני עדיין קצר רוח".

אתרים, רק העינים צוחקות, כי כל השאר משותק ושרה עומרת מעל אלה שמסוגלים לאכול בלי "החיילת" חושבת ארוכות נטרם היא משיבה: ציעורות, ודואנת שיאכלו, הנכה שאבי אומר, כמעט "שרה בשבילי היא כמעט הכל. כן, ווא חלק מהשיקום מצווה: "שרה היא האמא'לה שלנו. תכתוב עליה את הופעת בכורה".

לכאן הגיעו כולם במכוניתו הגדולה של דוד בוסקילה, השוכב לידים, אפילו לשבת אינו יכול, ורק עיניו צחקות. על שרה הוא מרכר מגרונו של עונרו הצמור: "לקרוא לשרה 'אמא', נשמע קצח "יכנא" עומר "להשתחרר בקרוב". כשאומרים שם תקרא לה אשת עבקים פעלתנית. שרה אינה עושה "להשתתרר", מתכוונים לתום האושפוו באגף השיקום, הכחנות בין פצוע קשה ופצוע קל. אם אין מתנדגים כמו שרה - אנחנו תקועים בסיקום. צדיך משונץ מצריק מסיבה. שרה מבטיחה מסיבה 'לכל לדבר כמוה שישלוף אותנו הרוצה מישון עם כוח כוח הטייסת", כמאד של עובי, אליו עור נכיע. עור "נס שיכול לבוא כנשם וברוח ולהוציא אותן מהניסה בחוץ ב "לא"ו קולה מתרומם לצעקה. 'הוא ייגמר וק רפואי". לאחרים מחלקת שרה מתנות. "החיילת" קשה מאוד למצוא אנשים כאלה היום"

בית המזגן 🕏

לרוכשים מזגנים מפוצלים **

ואחרים

* להתקנה סטנדרטית (כולל 2 מ' צנרת) לא כולל תוספות ודרישות מיוחדות.

> אחריות כפולה לכל מזגן ומחיר נמור ממחיר היצרן

עוץ והתקנה 🖪 עיי שכנאים עובדי החברה

בית המזגן דואג שתחסוך גם בהוצאות תפעול המזגנים ציפוי במחון לשמשות SUNGUARD מחזק עד בי 18. בקיץ אונע חדירת תם השמש. בחורך עומר על מקצין את עלות השימש במזג .40% TU אפעורי גם עקוד.

55. לראות כלניות ורקפות ת נבעת הכלניות ויעד הקפח של קיבוץ מענית מנדים כולם. למה להצטופף

מיול לא שינותי בנורכו האדץ שכולו ממשת, אל מרחבים של שמיים מחוות יערות אלוני תבור בשלכת, ציתה עשירה וצפופה וגם כבוה שכורות עות קטוטנות ומקטימות בין הכביש בשון תוה עמולה, לכביש הכרמים מן מימיה לקיבוץ רנבים. טיול שבן מניעים מו אל שפת נחל עדה, שעל

מומין מוחות כלניות כחולות, וגם לש תקשת של קיבוץ גלעד ברכות מפג לא צריך לצאת בשש בוקר. אפו מ באת עשדה, שתיים עשדה ולשל לאם לכיוון קיסריה. לירוש לבוים משיל הטיול 115 ק"ם מהביות, ולתל אנינים - אחרי נסיעה של 69 ק"ם צפוה מבניש התוף המהיד. לחיפנים לא נוץ לואוג, כי הכרמל כולו פורוז ענשון, אבל אולי בכל זאת, כדי לנסות משהו אתר, טיול שמתחיל 45 ק"מ שוום לחיבה, במחלף קיסריה בכביש ושוף נטופו יוכלו החיפוים לחזור וניתו פונת מושה, דוך צומת אליקים

משבתות עם ההבצונים שער שים קאמארי ותקועים בפקקי ותנועה, מו ננויטה לחל אביב ביום חול. לצוה מהבלגן ומהפקקים ולצאת

השה הציונה מיתאחרת מעט. כלניות וקצת כבד יש בשבע וערד הודש שות בשפורת אלון גם הצבעונים. אה שבורת אלון: ליד קיבוץ נן שאל, נין צומת תדרה מזרח לצוכת

והוד לעשות אלון מבש תתוף, מחלף קיסריה עפולה, מת שינה לביוון עפולה. אחדי שבעה לב מזו משמאל יש שמורת טבע לשנה ויפה במיוחד. כאן שרדו עצי אותנד עקיים, מיער השדון הטבעי, משות לפרדם של קיבוץ נן שמואל. • ממח משובצה ובקבוק יין מלק השתוח יש כלניות ובעוד חודש חוזרים לרכב וממשיכים לנסוע לכיוון

מי לתיכוס לשמורה, וכנסים ימינה משנת בדוך לכיוון תלמי־אלעזר. שמאלה וחונים. יש חניון מסודר שנים וחצים בזהירות את הכביש

מנו התבוד הקשישים והגדולים את הצידניות לארוחת בוקר צחרים, מפרו כאן, כי היו בתתום בית הקברות ת כנו ניוקסי שנוסד כאן בראשיות פות הששים של המאה ת-19, ושל גבינה ובקבוק יון. אחד כך ממשיכים מי שובי עד 1948. ללכה עד לגבול לוסוע צפונה, לטבע המום, לאלונים הבי גדולים ולשדה

בשיתוף רשות שמורות הטבע • אל יער הרקמות של נלעד

מאת נילי פרידלנדר

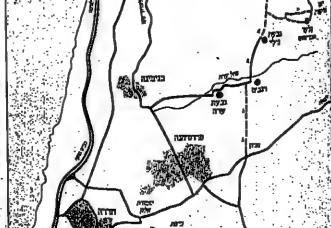
צילמה: שי גינות

חוזרים מהוחל לכביש, וממשיכים לנסוע עוד שניים וחצי קילומטר עד מושב גבעת נילי. מניעים למיסעף.דרך עפר פונה ימינה והכביש מתעקל שמאלה, לכיוון מושב עמיקם וזכרון יעקב. פונים ימינה לדרך העפר ואחרי קילומטר ושלוש מאות מטר יש פניה שמאלה. רואים שלטים של הצבא. נוסעים בירידה ובקצה הירידה יש דרך עפר הדוקה שפונה ימינה, עם השלט "לשטרו אש 105". יוצאים ישר מול יער הרקפות של גלעד (אבן יצחק). הגבעות הלבנות הן לא שלג, אלא רקפות. בשבילי הגבעות אפשר כמעט להתעלף מהבושם העדין, המתוק. הדרך חזרה לתל אביב: נסיעה בכיוון קיבוץ דליה, צומת אליקים ופניה שמאלה למחלף זכרון על הכביש המהיר חיפה־ת"א.

אם לא נוסעים לנלעד • חזרת לרכב ונסיעה מערבה, לכיוון גבעת עדה. פונים לכיוון אלוני יצחק. לפני הכניסה יש פניה שמאלה לשדות פורחים, הלא הם שדות המרעה שקודם פגשנו, אחרי המעבר על נחל ברקו. שביל רחב ביער האלונים מתחבר אל דרך העמר הרחבה שבה נסענו קודם

לכיוון רגבים. ללכת ולחזור. מול הכניסה לכפר הנוער אלוני יצחק, יש שמורת טבע קטנה. עוברים שער ברול אל שדה פורח, מוקף באלוני תבור

מונסיעת חזרת בחזרה דרומה. נוסעים בכביש הכרמים היפהפה של גבעת עדה. כאן דרום צרפת של ארץ ישראל. כארבעה קילומטר עד צומת עדה, פונים שמאלה צפונה (שמאלה) לכיוון גבעת נילי. אחר לכביש ואדי ערה דרך פרדס חנה,

- לכביש. מימין קיבוץ רגבים. משמאל לותה שתון עלים ירוקים שדומים ● הדרך לקיבוץ רגבים לבנה, עבירה לענה שחים אלגנטיים של לופים נוסעים צפונה בדרך עפר לבנה, עבירה לענה שחים אלגנטיים של לופים לרכב, לכיוון כביש רגבים־גבעת עדה.

עפולה, עוד שמונה קילומטר, עד

לצומת עירון (צומת ברקאי). פונים

למטיילים בחורשת תרובים ואנדרטה

לחללי משמר הגכול. כאן אפשר לפתוח

אלא אם כן מעדיפים לעשות ואת

בשדה הפתוח, על מפה משובצת לחם,

גבעת עדה, מושבה ותיקה. אל נחל עדה 👁 לפני קיבוץ רגבים יש כביש צר שפונה

ארבעה וחצי קילומטר במרחבים

הפתוחים, עם שדות חיטה ירוקה

ושדות מרעה של כפר נליקסון,

שמלאים עכשיו בפריחה הכי יפה. אחרי

שניים וחצי קילומטר חוצים את נחל

ברקן. מימין ומשמאל, חוושות של

אלוני תבור עם פריחה עשירה, ריח של

זעתרַ טרי ועשב השדה. משמאל – גדר

תייל לבקר. לעבור אותה בוהירות

ולהיכנט לתוך הטבע ממש, לטיול רגלי

ולהישתרעות בשדה. חוזרים לרכב

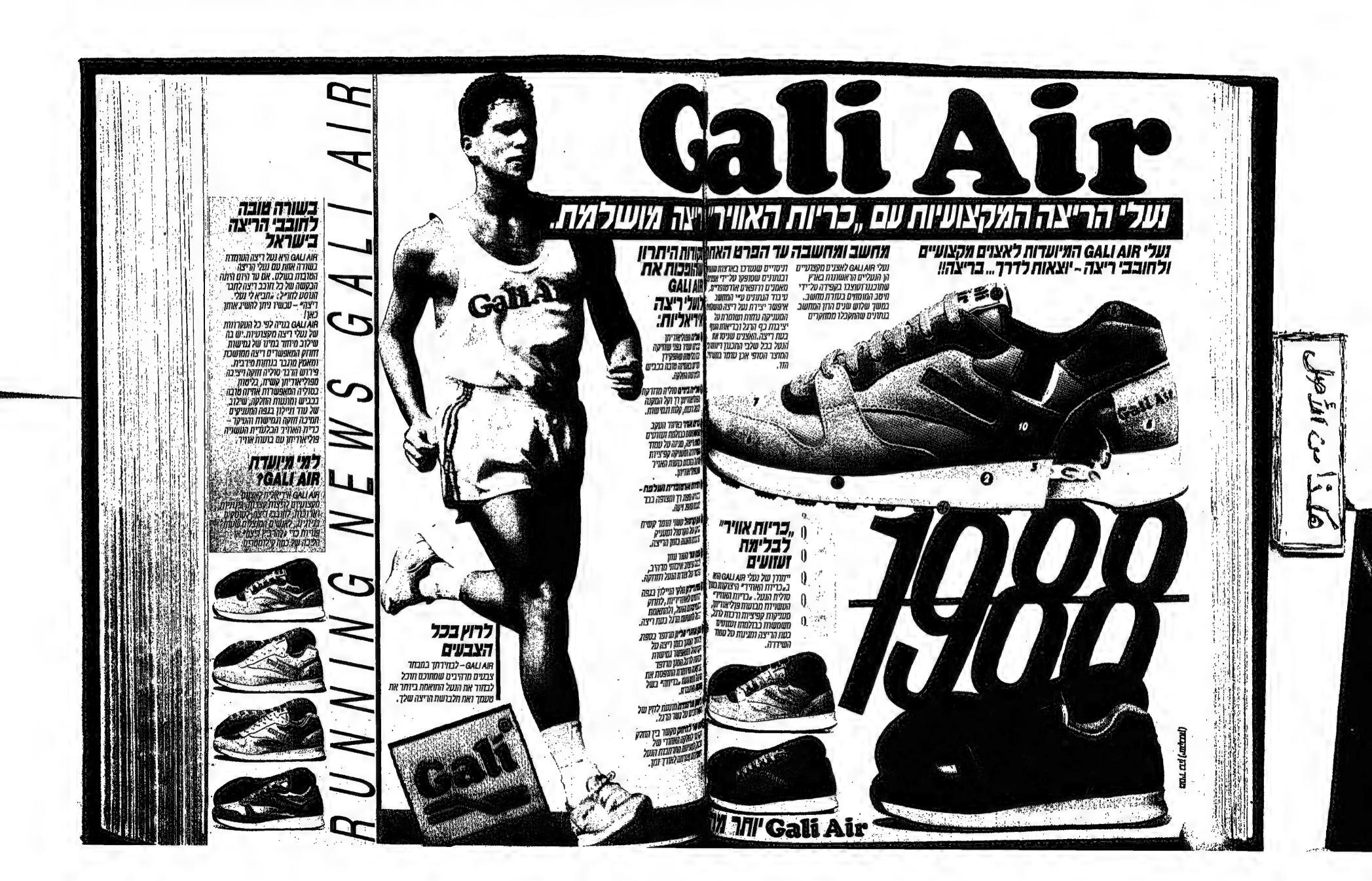
ונוסעים מעט צמונה, עד שמגיעים

כד מסתעפת דרך עפר ימינה וימינה, כרכור, בשדות דקלים זגרוילאות נסיעה קצרצרה חניה, והליכה קצרצרה שניטעו בה לפני עשרות שנים. נוסעים לכיוון הנחל. מימין – נדר תייל (גדר שישה קילומטר, עד שמניעים לכביש בקר). לעבור בזהירות בין חוטי התיל הראשי ובו פונים ימיוה, לכיוון מחלף קיסריה, בכביש המהיר חיפח ת"א.

פריחות יפהפיות ועצים קשישים

בשמורת אלון

27 BIDEDID

איך ה"יחפנים" עלו על סשן עם חצוצרה שנתביישה

סעסע, היום סאסא, היה כפר ערבי בגליל. החודש לפני מ4 שנה פשטה עליו יחידת פלמ"ח בפעולה ליליח נועזת, עם חצוצרה. חומש היה החצוצרן שתפקידו היה להשתיע חדועה, אוח לחבלנים להדליק אח פחילי מטעני הנפץ. אבל כשהסמג"ד קרא לו "פעל!" — הוא עדיין השחרך במעלה ההר, חסר אוויר לנשימה. לבסוף. בתאמץ נואש, הצליח להפיק מספר חרועות חלושות, מזוייכות, קטועות. החבלנים שונעו. הפחילים הוצחו. הונשיונה בוצעה. בונזל,

הקשה כמעלות המוליכות למכואות הכפר הערבי גם הוא היה רצוץ וקשהינשימה אחרי מסע מפרך של

> חומש הוא שמו של כנאדם. לפני כארבעים שנה, לפשוט על כפר ערבי בגליל העליון המרכזי. כפר שקראו לו סעסע. כמו שאר חבריו למסע גם הוא נשא

חומש היה חצוצרן. אחר מן התפקירים שהוטלו באווני החבלנים שבתוך הכפר. הם מדליקים את

יפשנו את תומש. ניסינו לאתר אותו. מישהו המוטל עליו בצורה הטובה ביותר. אולם מחמת הטיפוס אמר שהוא כחיפה. אחרים אמרו שהוא כקי בוץ מסויים כגליל העליון. טילפנו לשם. הבחור, כמו כל השאר, התנשם בקושי. כמו כל השאר האשה במזכירות אמרה שמעולם לא שמעה את השם הזה. אמרו לנו – תנסו בקיבוץ אחר. ניסינו. 20 קילומטרים. גם שם אמרה האשה כמזכירות שאין אצלם כנאדם עם שם כזה. בסופרשלידבר מצאנו מישהו שאמר לנו שהוא מכיר מישהו שיוכל – אולי – לאתר את

> אוד ל-14 כפברואר 1948, הוא יצא עם יחידת פלמ"ח עימו נשק ותחמושת ואולי גם מטען של חומר נפץ. מה שייחד אותו משאר חבריו היתה החצוצרה

עליו כמיבצע היה להשמיע תרועה רבתי כאשר תסתיים הנחת חומרי הנפץ כיעדים. התרועה היתה הממחינים בכניסות לכפר. אמורה להיות אות לחבלגים להדליק את פתילי ההשהייה. אבל כשהכל היה מוכן לפיצוץ והסמג"ר משה קלמן תר אחרי הבחור להגיר לו "פעל!" – הילד שלו, ולו עצמו אין די חמצן כריאותיו להפיק ממנה לא היה לידו. ואז בקעה לתוך הלילה רויי־המתח את התרועה המיוחלת. מה עובר בראשו בשניות בהן בעשתו של הסמג"ר: "תומשו". לא ונרחק ממקום עומרו בולם מצפים חסרי סבלנות לאות שעליו להשמיע – נשמעה התשובה – קצרה וחלושת־נשימה: "אני כאן". והאות אינו נולר. המישהו שאמור היה לדעת היכן "תן סיגנלי" צעס הסמג"ר. הומש ניסה לבצע את אפשר למצוא אותו הודיע לנו שחומש חי וקיים בערר.

נחום חפץ (מימין, צילמה רינה עזרוני) ודני נוי (שמאל, צילם ראובן קסטרו) היום, ועם היחידה ב-48", כשקיבלו את ה"גאטקס"

היה הורף. ובתורף 1948 עוד כתכו סעסע, בעין ולא באלף. בעצם, מי בכלל כתכ את השם הוה. מי ירע על המקום. סעסע היה כפר ערבי בגליל המרכזי, אחר הישוכים הגבוהים בארץ־ישראל. כביש מנרטורי צר (ממשך בעמוד 35)

לילה קר וגשום. חבלני היחידה בתוך הכפר, איש־איש ליר מטענו, ממתינים לתרועת התצוצרה,

האות להדלקה ה"קולקטיווית" של פתילי־ההשהייה

הקצרים. אכל החמצן בריאות הכחור בעל החצוצרה

אינו מספיק, והתרועה המיוחלת אינה פורצת לאוויר העולם. לבסוף, לאחר שהוא אוסף את כל תעצומות

ריאותיו רעבות החמצן, מצליח חומש להפיק כמה

תרועות מוזרות, חלושות, מזוייפות, קטועות. כיוון הרוח עושה חסר והתרועה המקוטעת נקלטת היטב

הפתילים הקצרים וממהרים לחמוק לעכר חכריהם

אדם שגורל פעולה כזו תלוי במידה מסויימת בחצוצרה

חיפשנו את חומש. ביקשנו לשמוע מפיו מה חש

לא פגשנו את חומש. אכל

בירושלים יש משהו פנטסמגורימגעון אינטנסיווי

ירמירוו יובל

ין לי תלונות עמוקות על העובדה שאנחנו שובינציה די מרוחקת ממרכני התרכות המ־

צמיתי הגרים בפרינסטון, למשל. זה כמו לחיות כגן

פורת. ואני אוהב טבע וגנים. אכל הרכה יותר מרחק

לחיות פה, עם כל מה שקורה מכחינה אנושית,

פוליטית והסטורית, מאשר לשנת במקום דשן

ומשעפם, קרוב למרכו. יותר מענייו והרכה יותר

והפוליטית, עיר שכה כל יצר מועלה כחוקת מי יודע

כמה וכוכם מתנגשים בכולם. זה רוצה לפוצץ את הר

הכית וזה רוצה לפוצץ את הסינסטק וההוא רוצה:

לורוק יחודים לים ואני, ליכרל ומפקן, רואה את

הקומריה והטרגריה האנושית מרוכזות פה גדם

התמצית שלהן. כל הכותות חמשוגעים שפעלו

בהסטוריה מרוכוים כאן בהתנגשות מקומית, כמין

מיקרו קוסמוס, לפעמים כצורה מעוותה. כל אירוע

מעצבן אותי ומכנים למתח של מחשבות ורנשות

וצורך אגרניה נפשית ונותן הרגשה שצריך לעשות

יודע עד כמה האפקטיביות מונכלת כתל־אביב ים

מידח של הרחקה: מטחגרים על שפח הים, כל הטובים

יהיפים, אין ערכים ואין וצרים ויש שינימום של ליכור.

יווה מתחיל לוהיות סינדרום רובינוון קרחו. קולקטיבי.

. לא רוצה להשוות את אווירת תליאביב, חס וחלילה

עם נזניה, אבל ישכחי בניוניה למעלה מחודש וראיתי.

את תנוצרים הלכנונים חיים בתוך עולמם כאילו לא

Bineala 32

על פני השנים שלי נשמע בנושאים דבים, ואני

אני חי בירושלים, עיר הקנאות הרתית

ערבית, עם הרבה חיספום וחדירה של

היומיום לתוך חיי הפרט. אני מסתכל על

מילוסוף

יליד חיפה (1935), בוגר חדיאלינ תואר ראשון ושני באוניברסיטה העברית, תואר שלישי בסורבון ובפרינסטון. עבד ברשות השידור ככתב ועורך; עמד בראש החוג לפילוסופיה באוניברטיטה העברית שימש פרופסור־אורח באוניברסיטאות בחו"ל. מייטד ועומד בראש מוכז ש"ח ברגו לעיוו פילוסופי ומכון שפינוזה. בימום אלה יצא בעברית ספרו "קאנט"

והפילוסופיה של ההיסטוריה" שכבר פורסם בחו"ל, ובקרוב יומיע ספרו על שפינוזה. נשוי, אב לשניים, גר גרמת שרת, ירושלים.

קרה כלום, למרות שהם יודעים שהעולם סביכם בוער נרמה לי שהתל-אכיכים לא עומרים מול המציאות. הירושלמים יותר מתחככים במציאות, נשרטים נה אכל גם פה זו לא מציאות מציאותית במציאות של ירושלים יש משהו פנטסמגורי. שגעון אינטנסיווי

בל אדם בונה לעצמו טכניקות ומנגנוני בלימה המאפשרים לו לשאת את הדברים. אינני יושב במגדל שן דברים מתרחשים ואני רוצה להתייחס אלידם נס כשלא עושים דבר, זה צורך אנרגיה. ואני צריך להנו על עצמי, על זמני, על האנרגיה הרוחנית שלי מסגי התערכות המולת היומיום שאי־אפשר כלעדיה ואסור לצלול בה. וצריך למצוא את המידה הנכונה, לדעה לנחק טלפון, לסגור דלתות, להוריד סכרים ואחינ לפתוח. זה סנג של משחק יומיומי.

מדי פעם אני מפסיק חתימה על עתון כוכר כדי לשמור לעצמי כמה שעות של ראש נקי: האירועים לא ישתנו גם אם אדע עליהם רק בערב חשוב לא להתחיל את הבוקר במנה מרוכות מרי של ישראל המעסיקה את עצמה, אם אני רוצה לעבור על דברים שהיומיום הישראלי לא כליכך מחשיב אוחם.

לגבי, השאלות הפילוסופיות וההסטוריות הן הרלוונטיות והחשובות ביותר. רלוונטיות וה לא סה שכתוב בעתון או האופנה האחרונה בתחום חתרכות. הפוליטיקה האמנות. רלוונטיות וה מה כאמת חשוב ונוגע עמום לחייו של אדם. אצל אחר זה יכול להיה אהבה, ואצל השני רת או שאלות פילומפיות הדומה לדת. אלא שברת יש לך תשוכה עוד לפני ששאלו את השאלה, והשאלה המילוטומית עירומה מתשובה ומטרכת לקפוץ מהר מדי לחסות הנותה וחנעימה ש המשולה, שמא זו אשליה עצמית.

<u>נמאיה של אבי, אדם שעזר לי להגיע לפרח בשדה קוצים.</u> נמה וחסיך עם ילדיך שונים מהיחסים שהיו לך עם הוריךז <u>עם הורי היו יחסים מאוד חמים</u>

"אני מנסה לשמור קשר עם היין

זצרפתי. היין הישראלי השתפרו

מה אתה שונא לעשותז <u>גם לעבוד וגם להתבטל.</u>

תים לחילוניים מוסר הוא בהכרח מוסר למית, למיק, עם, אושית אחת, למיק, עם, פלפור מסויים, רמוקרטים ליהורים אכל לא ארת שלה יהודי ועל הנויים חל ערף מוסרי אחר ה שפר חיים להיות אוגיברסלי, אחרת אינו

שלומור שמגע את חעקרונות האלה כצורה ממנו אני מתפקד ככל התחומים, יצירה, משפחה, לושימת מו ביותר הוא 'קאנט, שבמחקר אהבה, מנוחה, עבורה. מהבוקר עד הצהרים ומאוחר משניה שני עספתי כתריסר שנים. מאז מלחמת בלילה אני עובד בבית לפני שאני מתחיל או כשאני אותה שבר שומני וחכרתי ושבר בליבור שני של העם אותו חים בכעיה מוסרית אקוטית. לצערי אני לצת אנלפביתו חסרה לי השכלה שנות החורה נעשית יותר המוקרטית מכתינה מיח אל בעומק כחודאת מהכיבוש, כעורחש

עייף ומחפש קצת כיף אני אוהב לחקשיב למסיקה. מוסיקלית. לא קורא תווים, לא מספים מוהה מבנים. השמיעה שלי מאוד אימפרטיוניסטית. מוסיקת כארוק מות מקחתה שהי מערכות של צרק, של הופסח אותי, אני אוהב להקשיב למוסיקה בתיומננו, לקונים ואת כמובן מאליו: הסכיוופרניה אבל הק בהאונה מרוכית. יכול לשמוע ויואלדו ברקע, לשמע בוועת לברושליוניה, לקרע אבל לא בריו או שטוקהאוזו, אני נאות אוהב את שלוניה ומידי בערכי, היסוד שלנו ויות הכיטלס ושומע מוסיקת פוס, בתנא שאין בת תיפוף בשני ויות השחקה מעלה את למת העצבנות מונוסוני את וה אני לא סובל מדי פעם או, הולך פי לשונים את החוברה, אושים "רכים לסונצרטים למעט כאלה של הפולהרפונית, שוה החומה מונימות התומים לחומה לחומה לחומה לחומה לחומה לחומה לחומה להמונית מונימות התימות המלומים משנו אות המלומים משנו מונימות מוני למון מפחחים שתי מערכות סל צדק של 'תופסת אותי אני אוהב להקשיב למוסיקה בת ומננו

תיאטרון כידורי. הו'אגר שלי זה אלכי, טנסי וויליאמס, סטריגרברג. מימד יותר עמוק של החיים דרך עיצוב נכון של אמוציות עמוקות וגירור מתחת לפני התורעה. בקולנוע אני מעדיף סרטים קלאסיים. לא אוהב את הסגנון החדש של סרטים מאוד מתוהכמים, עם הרכה טעם וניואנסים אכל עם וולגריות עצומה: עובדים על גירויים חוקים וחריפים מדי, נותנים מכות חזקות מדי למערכת החושים ולחודעה, "צייר הצבאים", למשל.

אני בעיקר צרכן של תרבות לפי איך שכא לי, לפי מה שמושך אותי ומזדמן לי. מאוד מחוץ לסוציולוגיה התרבותית. אין לי שום משושים וערוצים ונקודות התחברות בקרית ספר. לא קורא לפי אופנה,

"בתל־אביב יש מידה של הרחקה. מסתגרים על שפת הים, כל הטובים והיפים, אין ערכים ואין חרדים ויש מינימום של ליכוד וזה מתחיל להיות סינדרום

לאחרונה אני קורא יותר ספרות עברית. בשבילי. הציונות היא קורם כל תרכותית. תרכות מודרנית בשפה שלנו. גם בספרות מתורגמת אינני רואה חוכה לרעת מהו הספר האתרון של נייפול, ואת "שם הורד" מאן ששיאו כעיני זה "הר הקסמים", ומרכה לחזור לרוסטוייבסקי. וכבר שבוע אני מחפש את דקמרון של בוקאצ'ן וספר טוג על הררוזים.

בלשים ומדע כדיוני אני קורא במשורה 'יש דברים יוצאים מן הכלל ובעלי משמעות פילוסופית, מכלי לגרוע מערכם הכירורי, אכל יש גם המון זכל וקשה לי לברור. כדרך כלל אני שורא ספרי מרע כריוני שנותנים לי שני מומחים לנושא, עדי צמח ואורי ברנשטיין, קורא הרבה ספרי הסטוריה וכאן יש לי מזל שקריאת ההנאה והעכודה שלי די מזרהות. כשעברתי על שפינווה קראתי הרכה על האנוסים. על צרפת, הולנד, ספרד, פורטוגל ואנגליה כמאות ודיון־15. אני סורא הרכה על המאה ה־20 ויכול לקרוא בכיף את הרודוטוס ולהנות מהשפרים שלו.

בשנים האחרונות הצטמצמה מעט הפעילות החברתית שלנו. בארץ, מיכנה תנועת הנוער הרך לחיים החברתיים של המכוגרים כצורה מוגזמת. אני לא אוהב פגישות שהן מועדון לדיון פוליטי. זה לא נותן לי את הרגקת ההפוגה והתברותא סאני וקוק לה מעריף פגישות בקבוצות יותר קטנות, שאפשר לראות ולדכר עם כל אחר, מסביב לשולתו אוכל, עם בקבוק

הנאתי מבישול דומה להנאתי מספורטו דיצה מקי נלשן רוה היו תלופות שהייתי מתקן דברים: בבית צובע, עושה נגרות, כל דבר שמקים, אנחי משולחן הבתיכה ושולה אתי לעשות משהו אחר, גורם לי תאה

עילום: יצחק אלהוד.

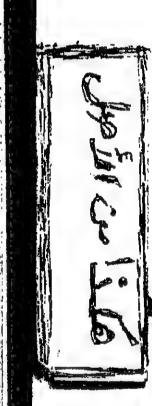
לא מרגיש חייב לעצמי להיות "אין".

רובינזון קרוזו קולקטיבי".

בתיומננו שמדכרת על כעיות הזהות והחוויה שלנו עוד לא קראמי. אני יכול לקרוא שוב ושוב את תומס

אני מנסה לשמור קשר עם היין הצרפתי, אחת: מתאהכות הגדולות שהיו לי מצרפת. היין הישראלי השתפר, אכל הקפיצה המוגומת במחיר לא שקולה בנגד השיפור באיכות, וכסרוב יהיה כראי להוסיף עוד קצת ולהביא יין ישר מבוררו. אני אחראי על ענייני המאפה בבית, עוגות, לחם. גם קצת מנות אחרונות ורְקִיחת דִיבות, בשלי מקטין וגולי, שוה דבר איום. בתחום הוה אני מאור אקספרימנטליסט. מדי פעם אני מכין הגים, אבל עוד לא הגעתי להישגים שאני בייחל

ראוונה: וורות ברצקו

הדרך הכדאית למכור דברים ששוויים עד 750

אם יש לך בבית דברים ששווים כסף – תנור ישן, מכונת כתיבה מודקנת, ארון עתיק ועוד - יש לך עכשיו דרך כדאית להיפטר מהם. לוח מעריב מציע לך לפרסם מודעה (עד 10 מילים) יום יום במשך שבוע... ולמכור כל דבר ששוויו עד 750 שקלים. "מודעה ב"משוּמשוּק" תעלה לך 22 ש"ח בלבד... כסף קטן! כן, עכשיו אתה יכול להוציא את התנור, את מכונת הכתיבה מהארון... ולהרוויח. מלא ושלח את התלוש הרצ"ב ל"משומשוק".

ברסם מודעה ב"משומשוק". גזור, צרף המחאה ע"ם 22 שקלים לפקודת מעריבן" ושלח אל "משומשוק", לוח מעריב, ת.ד. 20050 תל אביב. או טלפן: 1111165–03 שם המזמין וכתובתו:

_ אבקש לפרסם את המודעה הבאה ב"משומשוק" למשך שבוע ימים, החל מיום

שים לבו המחיר המבוקש חייב להופיע במודעה, המודעה עד 10 מילים בלבד. אל תשכח להוסיף למודעה את מספר הטלפון שלוד

איך ה"יחפנים" עלו על סעסע

תשול והעפיל אליו מכיוון תרשיתה, או – אם תרצו - מביות משיחלב, לגבי "הישוב העברי" היה זה מקום תוק נידה מעטים עברו שם, מעטים היו אי־פעם כפי עצמו מלומדים ושוחרי תולדות הארץ הזו ידעו כי מתום הכפר שרידי ישוב יהודי מתקופת המשנה שולמה שנקרא, ככל הנראה, סאסא – הכינוי העברי

בעום לחלש העליון של שערות שיבולת התבואה. שה נשלום לבסיסה. משיטה תוך מסע רגלי. 20 ק"מ ומ מון, בלילה. ללא בסיסי מישען בדרך. במושגי השם ההם - מיכצע נועו ביותר. תודש לפני כן, נששלי הרי יהודה, ניסתה יחידה אחרת לחצות ברגל מות חשה כשטה שכולו בשליטת האוייב וניספתה ער צווון לוחמיה. היתה זו "מחלקת ההר". ל"ה אבשיה

השינה לסעסע היתה אמורה להיות אחת משלות "לוכר הל"ה", שבוצעו באותו זמן על ירי יוחת שלמה וחי"ש, נועדו להוציא את הירומה מידי בשינ ולובדיה אותו לרתק כוחות לשם שמירה על וְבַּנַנִים הַעַרבַיים. הפיקוד על על היחירה האמורה לופס על טעסע הוטל של משה קלמן, שהיה או שנד העור השלישי של הפלמ"ה.

כסשאל משה קלמן מרוע דווקא סעסע, השיב לו ימל אלון קרה מה שקרה עם הל"ה שנפלו בדרך לנוסעציון. נשמעות לחישות כי היה זה מעשה של משתחיות ואיבורילדעת לשגר את היחידה הזו למסימה שאינה ניתנת לביצוע – לעבור ברגל את

ועל הרבנען. הגליל המרכזי, רובו ככולו, היה ערבי. מנת להוות בסים מוצק לקליטת הכוח לאחר הפעולה הפשיטה על סעסע הערבית היתה חלק מכמה פעולות ולחיפוי עליו במקרה הצורך. שתי האחרות היו אמורות שעמדו להיערך אותו לילה תחת הכותרת "לוכר הל"ה - להגיע ליער עצמו ולפעול שם. הלוחמים היו עמוסים שנפלו כדרך לגוש־עציון". היא נוערה להכריח את לעייפה בנשקם האישי, מטעני חומרי־נפץ, מזון ומים הערבים לרתק כוחות לישוביהם ולהקטין בכך את שאמורים היו להספיק להם לשתי יממות שהייה הלחץ על ישובים יהודים ועל דרכים נהן מותקפת בשכחו

משה קלמן, שכבר אינו בין החיים עמנו, ירד לפני הפעולה לתל־אביב והמריא משרה־דג ב"פרימוס" לערוך סיור אווירי מעל היער. על ברכיו החזיק מפה תצלומי האוויר חשבנו שגוכהן מטר, לכל היותר שני ודפי נייר. מאחזריו ישב צלם ובירו מצלמת "ליינקה" רגילה. עליו הוטל להכין את תצלומי האוויר של מטר. במציאות הן היו הרכה יותר גבוהות. הטיפוס הכפר. לאחר הסיור האווירי חוד קלמן, עם המפה עליהן היה מסוכך ומייגע. אבנים הידרדרו והקימו המעודכנת ותצלומי האוויר, לאיילת־השחר. משם עלה רעש. למולנו היתה הרוח מולנו, כך שהרעש שהקמנו לבסים היציאה בהר־כנען כשאיתו שתי מחלקות הלוחמים הסובות כיותר שהיו אז בגליל: מחלקת אשרות־יעקב ומחלקת עין־גב.

האמיני יום יבוא

קלמן צועק לחומש שיתן "סיגנל". התרועה המיוחלת נחום חפץ, כיום תושב חיפה ופנסיונר של נשמעת. פתילייההשהייה נדלקים. החכלנים והמחפים חברת־החשמל, נימנה אז על חברי הכשרת נסוגים במהירות. אחד מהם נורה בטעות על ידי חבריו. אשרות־יעקב. הוא זוכר היטב את התירוך לפני היציאה מהר־כנען, את שולחן־החול עם העצמים פצוע ראשון. רעם הפיצוצים עולה השמימה. 35 מיבנים קורסים. בעת הפיצוצים עפה אכן הפוגעת שנעשו מתפוחי־אדמה וסבון וחבילות חציר. בשוקו של אחר הלוחמים ומסבה לו שבר פתוח. פצוע

"היו שם גם תצלומי־אוויר שנחשבו בעלי איכות גבוהה במושגי אותם ימים. חידוש נוסף היו

קובערהפלדה שקיבלנו, והיו גם כמה בקנוקי קוניאק

לחימום העצמות והעלאת המוראל. וכחור אחר, שקראו

תרועת שופרות – אמר שם מישהו – בתי סעסע יפלו

לקול תרועת החצוצרה. היה שם עוד חידוש:

מכשיריקשר. ואני זוכר את הקשר, דני גוימן, בחור

ענק שעם מכשיר הקשר שעל גבו הסתיר את כל.

אותן כרכז מפעל כריית החול של הקיבוץ.

רני נוימן, כיום רני גוי, הוא חבר קיבוץ פלמחים,

ימכשירי הקשר שקיבלנו לפעולה היו בבחינת

הכוח שיצא לעכר סעפע היה מחולק לשלוש

חידוש מרשים באותם ימים. ובפשיטה לסעסע הם

לו תומש, קיבל תצוצרה. תומות יריתו נפלו לקול

בתחת נישר. "צבא היחפנים" מקבל מדים

תיחק שנין הרשוב לבוש עציון בלילה אחר, בשטח קיה שכולן בשליכת האויב. אנו הייבים להוכיה לעפט האדים כי ניתן לעכור בלילה אחר אפילו. שחק מול יותר, ולחצלים. שהק גרול יותר" – סרושו המעשי לגבי

בשפטים על סעסע היה מסע רגלי של כ־40 קלומרים לצאת, להגיע, לבצע, לחזור והכל במהלך

הפדע שהוכא לידיעה הפושטים אמרה כי בכפר סמית כ־300 נברים נושאי נשק. המשימה שהוטלה עד היום הוא "בחור ענק", וגם היום הוא נעור יתה לפוצץ כמה עשתת כתים ולפגוע כמספר רב במכשיר קשר, אבל לתכלית אחרת: המכשיר משמש כל האושר של אנשי אניב.

ניפריתוסי מעל היעד

לכל שנוקי הומן נעשית האמידה במושגי אותם שימשו לראשונה בפעולת־שרה. בכלל, ההכנות ישי מכך השואתי מקצין והדלך. במושני הימים של לפעולה הזו היו דקדקניות מאוד. ההערכה היתה לפי 10 שנה היתיה היתידה שיצאה לפשוט על סעסע שחלק מאתנו לא יחוור. להעלאת המוראל הביאו לנו מורה בהלכה, מנושקה כהלכה. במושני חימים ערב היציאה את רפאל קלצ'קין ומנשקה בהרב באותה מלה - אוילו במישני כמה שנים שלאחר המעשה – הודמנות שמענו, למדנו ושרנו בפעם הראשונה את לא בהחלם היתה כבחינת "צבא־יחפנים". הדלק השלאגר של התקופה האמיני יום יבוא, למרות הכל שפשל היתה כבחינת "צבא־יחפנים". הדלק התקלאה אושיה, רובם ככולם נערים, חברים במה לא היתה תחושה של פחר, לא היו אצל התברה סימני לה קרי או הבשרה מנויימת", היה תערובת של החדה המוראל היה גבוה." נצעה ואסנה הבקה במשימה.

פרות לבה מלחמה בארץ במברואר 1948, אבל בדורי מרץ במקום מורפיום פין לא שיער את מימריה העומרים להתעצם תוואתיה מחיקות הלכת, צפת עדיין היותה עיד שלנה הבישים שה ישבו בכצורותיהם בתוך העיר יחידות אחת בוערה להישאר בחורשה שליה מירון על

"דק בדרך חזרה הבנו שהבטייה היתה לא להגיע

ליעד ולפוצץ את הבתים. אלא הנסיגה".

הנסוגים ומחלקים להם כדורי־מרץ. עד כלות הכוחות

"אנחנו נשאנו את האלונקה עליה היה החוכש שנפצע מצרור בחזה", נוכר נחום חפץ, "הוא ביקש כל הומן שנדבר אליו. כחוכש ירע את מצכו וחשש שיאבר את הכרתו. הלכנו בדרך לא־דרך. מפעם לפעם היתה האלונקה נחכטת בסלעים שהיו פוגעים בפצוע המיוסר. הגשם ירד ללא הפסק. הבוץ היה כבד. העייפות גברה. הכוחות הלכו ואולו. מישהו העירו בררך לגושיעציון הלכו שלושים וחמישה. פה יילכן שים ושעור."

"לאחר ארבע שעות הליכה בגשם התיישבנו

למנוחה קצרה בבוץ, וכל אחר קיבל לגימת קוניאק

לחימום העצמות הקפואות", גזכר נחום חפץ. "המשכנו

לגוע עד שהגענו לטארסות המקיפות את הכפר. על פי

הכוח מגיע למכואות הכפר. שומר ערבי מזויין

מתחילה נסיגה ממושכת ורבת־תלאות. גשם. בוץ. האנשים סחוטים. קשה לשאת את האלונקות בדרך שאינה דרך. קיימת גם חרדה מפני היום שיאיר בקרוב. העייפות מחפה על הפחר. אחד הפצועים נואק מיסורים. מורפיום טרם היה אז בילסוטי חובשים

קרביים. בשלב מסויים עוברים החובשים לאורך שרות

שצק סופג צרור קצר ונופל. חוליות החבלנים עם

המחפשים פורצים פנימה, מניחים את חומרי הנפץ

ביעדים שסומנו מראש, ממתינים לתרועת החצוצרה.

לא הגיע, כנראה, לתוך הכפר."

"דק בדרך חזרה הכנו שהכעייה היתה לא להגיע ליער ולפוצץ את הכתים", אומר רני נוי, "אלא הנסיגה חורה לעין־זיתים. הגשם לא פסק. קשה היה לנוע בתוך הבוץ, בעיקר כשצריך לשאת אלונקות. סמוך לכפר הערבי ספסופה החל מאיר היום. כשהגענו לחורשת מירון, שם היה אמור להמתין לנו הכוח הרורכי, התברר שהוא איננו. נאלצנו להמשיר הלאה עם הפצועים ושאר הציור כשאנחנו כבר על סף התמוטטות. כאן החליט משה קלמן שאין ברירה אחרת והעלה אותנו על הכביש. זו היתה החלטה נועות, אך היתה זו, כנראה, הכרירה היחירה. צערנו באור הכוקר, גלויים לכל עכר.".

ליחירה שכעין־זיתים נתן משה קלמן הוראה באלחוט לחסום את הכביש בסלעים ומוקשים כדי למנוע משוטרים בריטים לררת לעבר הכוח הנסוג ולעצור את אנשיו. כמויכן פקר על היחידה להציב מקלעים ולחפות על הכוח, אם תיפתח לעברו אש. אולם ערביי הסביבה כה בדהמו למראה הכוח הפוסע על הכביש באור יום עד שלא ירו אליו אפילו יריה

פרחי בר כיסו את מורדות הריכנען באותו פברואר גשום שלפני ארכעים שנה. והאגדה מספרת כי הלוחמים הרטובים והתשושים עד כלות רכנו וקטפו מעט מן הפרחים כרי להכיאם שי לבנות שהמתינו להם למעלה, בכסיס שכהר כנען.

מנחם תלמי

35 ชเลยอไป

כשהוא אמר שהוא רוצה לקנות בנק, שאלו אנשים מי האלמוני מנתניה שמדבר ככה. מצאו את יצחק תשובה. קבלן, סגן יו"ר מכבי נתניה, איש של "כל מיני עסקים". בנו של בעל המכולת מהמעברה, שעלה מלוב, וכעשר אצבעות יצר מיכרה והב קטן. "תשונה אולי כותב כשגיאות, אכל חשבון הוא יודע מצויין"

מאת יצחק בן־חורין צילם: עודד מילשטיין

פני כמה חודשים רקם כאווני יצחק תשובה את חלומו הגדול: להיות בעלים של כנק. כנק של ממש. כוה עם עשרות סניפים ברחבי הארץ, כספומטים בקירות ופקידים מאחורי דלפקים הפועלים בשירות הלקוחות. מט"ח, עו"ש ושאר ירקות. חלום של ילד, שגדל במעברת ביתיליר, ובנה הכל בעשר אצבעותיו, ער שהפך לקכלן ואיש עסקים מצי ליח. מביתו הרב־פעלסי כצפון נתניה, כמרחק של חמי־ שה ק"מ ושלושים שנה מהפחון העלוב ההוא במעברה. נראים החלומות הרבה הרכה יותר קרובים למציאות. יצחק תשובה, חשבתי או לעצמי, הוא לא רק יריר –

נכון לעכשיו, יצחק תשובה אינו רוכש את בנק ספנות מקבוצת אייזנברג והתק"ם. כתחילת השכוע פירסם כנק ישראל החדעה, לפיה בישל הנגיר, פרופ' מיכאל ברונו, בהסכמת הבעלים – יצחק חשוכה, את רשיונו של בנק "יסעור", השייך לכנק ספנות, לשמש כנק למשכנתאות. מעתה יפעל כחכרה פיננסית.

איזו אכונה. תשובה, חייכן ונעים הליכות, שומר על קורירות גם ברגעים אלה. קשה לדעת בריוק מה ביתו פתוחה, שחברים מהמעברה נכנסים ויוצאים אצלו מי"ו היתה השאלו. ' סרה שם: בנס יסראל שומר על הדיסכרטיות המתחיר בת. יצחק תשובה אינו מגלה את קלפיו. בתחילת השד מימן את לימודי המשפטים וראית־החשבון של שניים בוע אמר: "אני איש צעיר. אלוהים גדול. רציתי להיות מאחיו. "אחי ואני גדלנו יחד במצוקה. לא היו מותרות. בנקאי ואני אהיה בנקאי. בינתיים שיניתי כיוון, ואני אנחנו שמונה אחים מאד קשורים ואנחנו עוזרים אחד מפתח את 'יסעור' כחברה ציבורית למימון ופיתוח".

אני אהיה כנקאר, הצהרה שהצנית אולי, אך לא כשהיא כאה מפין של אדם עם קבלות על עשיה, תשור להתפנק, יודע שמוד ההצלחה זוא בחריצות ובהתמדה. תנאים קשים. היה בית שימוש משותף אחר לכל המה בה, אחרי הכל, הוא איש שקט ומצגיע לכת, שרק יום העבודה שלו מתחיל בשש כבוקר ונגמר לא לפני נה, 200 מטר מהבית. מקלתת? לא ירעתי מה זה היתה באחרונה הרסה לעצמן להחליף מכונית ששויה עש - עשר בערב. הוא נפתח בדרך כלל בשתית תה ב"קמה שם בודקה מטר על מטר. היינו מתפשטים ונשפטים

मान्यांच ३६

. לשני", הואמצטנע.

ומרגישים רצויים. כני המשפחת רווזם ממנו נחת. הוא לינו ארצה מלוב כ־1949", הוא מספר "אני הייתי או כן שנה. גרנו במחנה ה', מחנה "סלף מייר מאן", שיכול בבר להרשות לעצמו 40 אלף עולים בשטח של תמישה רוגם. תקומה קשה

בריטי ישן בבית ליד. עשר נפשות נאוהל ברונט ופחון ששטתו 20 מ"ר. הצטופפנו שם 🗲 רת אלפים דולר באולרסמוביל מודל 82'. איש שדלת - תמר" בשרות בנימין בנתניה, ומסונים נניהול ענייני בצינור מים קרים. גם בקורף, זה נראה לנו הרבר וב"

אגורת הספורט "מכבי נתניה". בעולם הבנקאות הת־

רוממו הרבה גבות כשנודע על כוונתו של הנתנייתי

האלמוני לחדור לעולם האקסקלוסיבי שלהם. "תשובה

כשעלינו ארצה גרנו כמחנה ד', מחנה בריטי ישן בבית ליד. 10 נפשות באוהל ברונט ופחון ששטחו 20 מ"ר. הצטופפנו שם 40 אלף עולים בשטח של חמישה דונם. היה בית שימוש משותף אחד לכל המחנה, 200 מטר מקלחת? לא ירעתי מה זה"

> ובעמוד תבא): "אני איש צעיד. אלוהים נדול".

לאנו הותה חנות מכולת במעברה. קיבלנו בת צונו להתופק במועם ולדרגיש מאושרים. קנו לער אור בשנה וחג בעליים בשנה – תמיד מספר אה פול ישר, שיהיה לוחנה ונק. אוצי כך זה ענבר תהומת העתיך הורדו יותר.

לים אורם נשארן עם החלום, האמינו שהבורינה והמחיר טוב – או מה הפחר"ו תה להכים שאני שות, אבל אף פעם לא היפשתי

אני לא מרגיש שאני שונה ממה שהייתי לפני 35 שנה. למרתי שכדאי למכור איתו ולא לקנות ממנו". אומר כל החברים שלי מהמעברה נשארו חברי היום מעגל איש עסקים מקומי, שהיה שותף של תשובה באחר החברים שלי התרחב. מרי פעם אני חוזר עם הילרים שלי למעברה, למקום שבו היה מוצב הפתון שלנו.

כשמישהו מגיף רגל של מקופה, יש לו עסק עם יצחק תשובה. "מי שמרגיש עצמו מקופה שיסתכל עלי. אני הרוגמא. אני התקוה. אם אני הגעתי, כל ארם במדינת ישראל יכול. לא יתכן שאנשים ירחמו על עצמם ויבקשו שאחרים יתנו להם על מנש של כסף, זו כתבה ציונית. אני הדגמא".

הוועדה הכודקת את רקע המועדים לרכישת בנ־ קים אינה עוסקת כציונות. לוקחים את הבנאדם ומפי שיטים אותו. בחדקים כל סימן, כל צלקת בגוף. מצב פיננסי – זה כדור. אבל גם רקע חברתי. תלונה של שכן על מריבה כגושא הגג המשותף, נרשמת. והקנאה וצרות העין, להווה ירוע, אינן זרות במקומותינו.

נה שלמה עברה מאז רכשו הנרי רוט ויצחק 🍎🍎 🕏 תשובה את כנק המשכנתאות "יסעור" ב־4.5 מיליון שקל. זהו למעשה סגיף אחר, שהיה בבעלות בנק הספנות. כשנים האחרונות לא הצליח הבנק לגיים מקורות מהציבור ולהעמידם כא־ שראים למשתכנים. תשובה ורוס קיוו להעמיר את הב־ נק על הרגליים, ואולי חשבו להשתמש בו כקרש קפי צה לעיסקה הגדולה יותר של הכנק לספנות.

תשובה ורוט. אחר יוצא לוב, השני – יליר הונג־ ריה. השנה המשותפת להם – שנת המצלצלים והמר שרשים, שפה בינלאומית. שניהם יוצאי שכונות מצוקה שנכנסו לעולם העסקים בגיל צעיר מאר. הנרי רוס, בן 59, ניצול שואה, שהיגר לארה"ב מייד עם תום מלחמת - 22 העולם השניה. וצא נכנס לעסקי מקרקעין כגיל תחילה בשכונות העוני של ניריורק, וברבות השנים הגיע לעסקות הגדולות כמנהטן. "הוא שותף ב'ברורווי קומפני', חברה שמגלגלת מאות מיליוני דולרים", מציג תשובה את שותפו האמריקני.

יצחק תשובה היה כן עשר כשעבר עם משפחתו לנתניה. "לאתר יום לימודים כבית־הספר העממי, עור־ תי לאבא בחנות. בחופשות יצאתי לעכוד בפררטים. התחלתי לעבוד בגיל 16. עבדתי בבנין, בחקלאות, בכל עבודה שאפשר להתפרנס ממנה. בימים הפנויים שלי עזרתי לאכא כתנות. בערב למרחי לבגרות בתר כוז אקסטרני". כחור נתנייתי באותם ימים נוכר: בתופשת הקיץ עברתי איתו בבנין. הוא היה טייה. בחור שקט, עשה את העכורה שלו בתריצות".

את השירות הצבאי עשה תשובה כ"גולני" שהעכירו אותו למרכז כינוי של צה"ל. זה התחיל בע־ בודות רס"ר משוטות והתפתח לפיקוח על עבורות ביי נוי. שם תוא למד את העבורה ורכש שם של בעל יכולת ביצוע. עוברה שמייד עם שחרורו מצה"ל, הוצע לו לבצע עבודות סכלניות עכור משרד הכטחון. עכו־ רות קטבות. פה שיפץ מבנה, שם הסדיר שביל גישה. ב־1969 קיבל עבודה להקמת מבני מגורים לחיילים ליד בלווה. אחרי שנה בסיני, הוא חזר לנתניה עם חסכון, לקח הלוואה כנקאית והתחיל לבנות קושגים ברתוב משה שפירא בעיר.

בתור כן 21, כתה קוטג'ים. "הקונים היו שואלים אותי 'ילד איפה אבא'. כשכיל לא להעליב אותם, היי: אסנים. אף פעם לא הרגשתי מקופח ולא תי אומר עוד מעט הוא יבוא. בינתים אני מטפל מטע מגורים באיזור יוסרה בנתניה. אם חברות בניה גדולות פחדו לעשות אתי עסקים, נכון שהייתי מאד צעיר, מגורים באיזור יוסרה בנתניה. אם חברות בניה גדולות מחדו לעשות אתי עסקים, נכון שהייתי מאד צעיר, מגורים באיזור יוסרה בנתניה. אם חברות בניה גדולות מחדוב מעובה מוניבות ביול. לד תרע לאיזו צרה אתה נכנסי תשובה אבל בתקופה ההיא קנו הכל בשלר ואם העבורה טוכה . מוכרות בזול, לך תדע לאיוו צרה אתה נכנסי תשוכה

"א לאות יבוק תשובה הפשיל שרוולים, השבון מצויין ויש לו אומן בלתי הציל, הוא בעל כושר 250 יחירות קרקע בעשרת אלפים דולר כל אחת, זו השבון מצויין ויש לו אומן בלתי הציל, הוא בעל כושר עססה בראית שתאפשר לו להרווית פי ארבעה. החבר מיקוח ושכנוע. יודע לקנות טוב, זה ובקלק הכי חשוב ... עיסקה כראית שתאפשר לו להרוויח פי ארבעה. החבר מתחשמו שוה, אבל אף פעם לא היפשחי ביניסקה. יחסי־הציבור שלו טובים. הוא אדם שלא או לרין. לא הדוה סרין ארם שהובף בעיסקה יחסי־הציבור שלו טובים. הוא אדם שלא לא הדוה סרין ארם שהובף מר לא, יבוא בנאדם זר ויכקש משרו, הוא יבטיח לעוור אותן לרין. מר לא, יבוא בנאדם זר ויכקש משרו, הוא יבטיח לעוור אותן לרין. מה לא יבוא בנאדם זר ויכקש משרו, הוא שמעולם לא חיו לי מר לא, יבוא בנאדם זר ויכקש משרו, הוא בנורל של כל השנ מת מודע שמעולם לא חיו לי מר לא יבוא בנאדם זר ויבסש בשור, והיה בנודל של כל השנים פעל בנתניה וטביבתה. עבר פיסית. שנה שמעה לא הרושתי מופלה לרעה צפיתי בסרט לו. נשרתי איתן מולה כל ההוצאות ומה מכיר את העבודה מעשית ותיאורטית, על כל שלביה. שת שמעה ובסרט להם", ולא מצאתי שם את טופס פוטו ומה שהוא אמר בהתחלה על ההוצאות ומה מכיר את העבודה מעשית ותיאורטית, על כל שלביה. התשך בעמוד 50) יות אינוי במרט לחם", ולא מצאתי שם את טופס פוטו ומה שהוא אנש ביו מהיה כמף. מהניסיון שלי מי ביים אום מה מה מוציק מעברי. שישאר לנו בכים אה מה שהיה כמף. מהניסיון שלי

הפרוייקטים שלו".

בדרך כלל הוא נכנס לכל עיסקה עם אנשים נוספים, אבל תמיד הוא השותף הכולט, נותן הטון. בתקופה האחרונה רואים אותו יותר מבעבר עושה את דרכן לנתכ"ג. יוצא לגיחות תקופתיות של עשרה ימים עד שכועיים. תשוכה אוהב את הנסיעות הללו. על הקשרים שהוא רוקם מעבר לים, שהם מאפשרים לו להקים כמה פרוייקטים בשיתוף עם משקיעים זרים. זה טוב למרינה שסופגת מטבע חוץ, וזה טוב לתשובה שאינו תלוי בפרוייקטים שלו בשגעונות הכלכלה היש־

"כל עסקי בארץ מכוססים על שיתוף כסף זר. כל הבניינים, כמעט בלי יוצא מהכלל, מבוססים על שות־ פים מתו"ל. אני מכיא כסף טוב למרינה, מרובר בהרבה. מיליוני דולרים. חכל שאין תמריץ כמו ליצואנים על הכנסת מטבע תוץ לישראל. יש לי חמישה שותפים מחו"ל, משקיעים כברים במיליוני דולרים. עסקים מסוג זה טובים, כי זה מבטיח לי את עלות הכסף. הסכנה הגדולה בפרוייקטים היא עלות הכסף בכנקים. ברגע שאתה בונה בכסף זר זה בעלות נמוכה ובכטחון מלא, אני לא נכנס לפרוייקט בלי שיש לי מימון מלא מההתחלה עד הסוף".

הוא בולדוזר. יודע להשתמש בקשרים, מסוגל לחבר דברים. כריומטי, אבל יש לו גם שונאים בעיר. כאלה שלא מפרגנים. יש לו מוח חריף ואינטואיציה מפותחת. "הוא מכצע חישוכים במהירות הכרק. כמו מחשב. הנתונים נערמים והוא יוצא עם התשוכה הרף עין. החלטות שקולות המכוססות על נתונים. הוא איש עם כוח השפעה והחלטה", אומר עליו איש עסקים

דוגמא למחירות ההחלטה שלוז במשך שנחיים חישב במהירות ועור באותו יום רשם שיק על סך ים לואין עם החלום, ואמינו שהבדינה והבחיר טוב – או מה הפתריז שניים וחצי מיליון דולר. ההיגיון שלו אמר לו שלקנות של לעתים יבוק תשובה הפשיל שרוולים, "תשובה אולי כותב בשגיאות, אבל הוא יורע שניים וחצי מיליון דולר. ההיגיון שלו אמר לו שלקנות של לאחת זה בשל שרוולים, "השובה הפשיל שרוולים, "השובה אולי כותב בשגיאות, אבל הוא יורע של מיליון דולר. ההיגיון שלו אמר לו שלקנות רות המוכרות עצרו בינתים את העיסקה ותשוכה תבע

(המשך בעמוד 50)

37 Blacaid

קשה להיות ערבי־ישראלי

הצלה. הוא לוקח אותי לסיבוב ברחובות ליד הבית. כאחת הסימטאות זורמים מי ביוב ללא הפרעה. טורק אומר שאף אחד לא מתרגש. בעיקר לא בעיריה. בקישי יש כמה פיסות מדרכה שממוקמות, לטענתו, לפי

תלוי אם אתה מקורב לעיריה ומלקק לאנשים תנכונים", אומר טורק. פה ושם הוא מראה לי תחנות לממכר סמים. הרואין, קוקאין ועוד סמים קשים שמחליפים יריים דרך חלונות ותריסים. כולם יודעים מה מתרחש אכל אף אחד לא ממהר לפתור את הבעיה. טורק נשמע מריר. הוא אישית חי טוב מבחינה כלכלית, אבל כואג לו הזלזול, ההתייחסות הטבעית לערכים כאורחים סוג כ', וגם זה כמקרה הטוב.

"ברור שיש אפליה. כאן ביפו, איפה שהערבים גרים, הכל מלוכלך, מוזנח. זכל ברחובות. החינוך לא חינוך. מלמרים כאן 38 שנה אותו דבר. המורים פה לא מתחלפים כבר 40 שנה. יכול להיות דבר כזה? יכול להיות שכן ילמד אותו חומר מה שאכא שלו למר? במקום ללמד קוראן שלוש פעמים בשבוע, מלמדים אותם חנ"ך וו'ק פעם אחת בשכוע קוראן. אנשים פה כמורמרים. חיים בכאב ומכניסים אותו פנימה.

"אגי פותח את החלון וכל הכית שלי מתמלא אבק, כי את כל הוכל שופכים לחוף יפו. יש פה תחנות סמים כבר שנים. ילדים אין להם מה לעשות פה, או הם מסתובכים מגיל צעיר מסטולים. המדינה והמשטרה עושים את זה רווקא. אני בטוח. רוצים שתהיה מסומם, שלא תלמר, שלא תהיה עורך דין. שתתעסק רק בסמים. ככה לא תרע שדופקים אותר, שמקפחים אותך. המשטרה יורעת איפה כל תחנה, אכל היא מעריפה שהאנשים כאן יפלו ברשת, ואז כשהם כבר גמורים, אין להם ראש להתעסק בדברים אחרים חוץ מהסם. בסוף הם יושבים בכלא".

או למה שלא יקום איזה גוף שייצג את הערבים בים:. למה אתם יושבים בחיבוק ידיים?

"מה מפליא. ככל חור כארץ יש מועצה, או גוף, שמייצגים את התושבים שלהם. אנחנו יותר מ־20 אלף ערבים ישראלים ביפו, אבל אין לנו שום משרד. שום רבר. אין לנו שום נציג כעירית תל אכיב. העיקר סצ'יץ אומר כל הזמן 'תל אכיב יפו'. איזה יפוז הוא אכפת לו מיפוז אנהנו לא יכולים להתארגן. לא יתנו לנו. רק נצא להפגין או לדרוש, ישר ישכרו לנו את הראש. אנחנו יכולים לפעמים רק לצעוק, אבל אם וה לא יעוור, או יש אלוהים ויותר מוה אי אפשר לעשות". ובינתים אנשים הופכים ממורמרים עד שיום

"זה שורף כפנים. זה כל הומן הולך ומצטבר. אכל זה כאמת לא סוב, כי יום אתר חייב לצאת המוצה. אין ברירה. אני לא רוצה לצאת כהצהרות ואני נגד אלימות, אבל אי אפשר לשכת על אנשים 40 שנה ולולול נהם. לא יתכן שלשר שרון מוכנים לשים מיליון דולר כדי לשמור על הבית שלו במזרה ירושלים, ולנו לא מוכנים לתת כמה גרושים כדי לשפץ רמוב או לעזור לילדים מסוממים בני 13. אי אפשר שהאפלית הוו תימשך".

היו מחשבות קיצוגיות עד למשל קריעת

ראה, יש הכדל עצום בין ערגייישראלי ליהודי־ישראלי. ההכדל כלתי יתואר, אכל למרות בו מעין מורה דרך. לא שוכחים לו את הגאווה ו ואת, לא שמעתי על מחשבה לקרוע תעורת זהות. אנחנו חיים בלית כרירה בתנאים של ישראל והם היו איתו בכל רגע. "אני לא מתאים **טיפות. אכל אני לא רוצה לחשוב שנגיע לאלימות. אני** אישית ננד אלימות".

רוסאים ועורכי דין שיצאו מיפו. אנשים משכילים, לא הוא בן 32 וחצי. נשוי לוואפה, אב לנסלי, כת במוני. הם יכולים לתרום הרבה יותר ולארגן דברים". ארכע. מתגורר בכית מרוהט היטכ. לבוש כנ'ינס וחולצת טריקו. בעלי 'ריבוק' על הרגליים. מרכר ממשלה שמחליפת שיבו את האחים שלך מעוה? עברית שוספת. לא נואם פוליטי, לא מנהיג שהולך לסחוף אחריו המונים. בבחירות של 1980, כשהיה למפלגות שמוניסטיות. אני שונא קומוניסטים, אבל בשיא הפופולאריות שלו והיווה את נאוות הערבים בדור לי שנם המערך לא עשה כלום למעננו. לי עורו במדינה, הרבה לפני שמישתו בכלל שמע על זאהי מרבח מוכות העובדה שהייתי כדורגלן ושחטן נכתרת, ארמלי, לקחת אותו מפלגת העכודה כדי שיגיים אבל לכלל התושבים הערבים מתייחסים בכוז. מקפחים למענה כמה מנדטים במנזר הערבי. סורק, אים חפועל אותם זה לא מילה. כיום אני לא רואה את עצמי נכנס

सावध्योग ३८

לפוליטיקה אבל אולי, אם יקום גוף שיתאים לדכרים שאני רוצה לעשות ולשפר כרמת החיים של הערכים

הכדורגלן – "בנבחרה לא

שיחקתי בשביל הערבים אלא

בשביל המדינה כולה"

תל אכיב, לא יכול היה לסרב. הוא השקיע הרבה

עכודה, ואף יצא לשטח, נפגש עם ערכים כרחבי הארץ,

סיכם טורק את הטבילה שלו בפוליטיקה בישראל.

"פוליטיקה ואני אף פעם לא הלכו ניחד. אבל כארבעת

השנים האתרונות (80-77) הרגשתי נורא. כתקופת

הליכוד כרו לערבים דברים שאף פעם לא קרו. יכול

להיות שתמיד הפקיעו אדמות, אכל לא ככמות כזו.

ולא ככוו צורה... הליכור מתייחס לערבים כמו אל לא

בני אדם. ככה יכול שר התיירות שלהם להציע

לערבים לארוז את החפצים ולגשת לירדן. אני מקווה,

בשביל כולנו, שהם לא ישארו הרבה זמן כשלטון.

הראשונים שהם יחתכו זה אותנו, הערכים... פגשתי את

פרס אחרי הכחירות, נהוא אמר לי: 'ג'ימי, עשית עכורה

טוכה. הכאת לנו מנדטימנדט וחצי'. נכון שבינתים אני

לא מבין נפוליטיקה, אכל כל דבר אפשר ללמוד. כבר

עכשיו אני מתחיל להבין. אמנם לא כמו הגדולים, אבל

אני כבר יודע שאם לקואליציה יש 61 מנדטים, מספיק

הוא לא כריוק אוהכ את האנשים שיושבים שם,

בכנסת. גם את כל הלכלוך שמתלווה לעניין. מאידך,

כרור לו שצריך לעשות משהו. הוא יורע שערביי יפו

בעיקר, ועור כמה מעריצים בארץ בכלל, עדיין רואים

שהביא להם, כשלבש את מדי הנכחרת הלאומית של

לעניין הזה של להיות מנהיג. יש היום פרופסורים,

היית מצביע היום שוב למערך, שוושב כאותה

"תראה אני יותר קרוב למערך מאשר לליכור או

כיום טורק עדיין מהסס אם לגעת בפוליטיסה,

שאתר יסע וכל הכלוף שלהם יסול".

ב־1981, כמרור "אורחים" של הירתון "מוניטיו".

ושכנע אותם להצביע למפלגת העבורה.

בגלל המהומות בשסחים. אימו, שאחיותיה נמצאות בעזה, סובלת מכאבי ראש כרוניים. לא מרכרים על שנאה, אכל ישנה מרירות. פתאום נוצר קשר מתודש עם המשפחה. המצוקה מאחרת. "תראה, אפילו ארה"נ נגר ישראל. אולי אש"ף מימן עיתונאים מיוון, אבל בטח לא מימן עיתונאים מארה־ב. רואים בטלוויזיה בארה"ב שמשכיבים אדם על אוטו ושוטרים נותנים לו על הראש. אפילו בווייטנאם לא היה כזה סאריום".

ורק עצמו לא מצטער לרגע שמרכית הבריו הם יהודים. להיפך, פעם הוא גם יצא עם

לפני שבע שנים הם החלימו להקים גוף שנקרא

"נכון, אבל אני מעדיף לא לחשוב על זה ככר. מקווה שהם כבר לא יצטרכו להגיע למצבים נוראיים

עלתה לך במחשבה פימואציה שבה עלול חבר כוא נעזוכ את זה. אם למשל אני צריך לחשוב על נימי דרייפוס אני כטוח שהוא ידע איך לצאת

"אופטימי כל הזמן. מקווה רק לטוב. נכון

כחירות חרשות משהו ישתנה. צריכים להכין שמה שלא יהיה, כמה שיקתו מערכים ארמות, לאף אחר וה לא ישחלם כסוף. שישבו המנהינים של הפלשתינים ושל ממשלת ישראל כתוך חרד, וישברו את הראש ש שיגיעו לנוסחת שלום. אז כל העולם יקוא בנו תובל סוף סוף לחיות כאן כולנו, שגעוד.

אז אולי אני אצטרף". כחודשיים האתרונים קשה לו להרדם. הוא עצבני

בתורה יתודיה מבתרים. הוא היה כן 20, היא בת 17. הכל היה בסדר, ער שההורים – שלה שמעו שהילרה שלהם מסתובבת עם ערבי. "צעקו עליה, הרביצו לה", נזכר סורק. "אמרו לה שלא תעו לצאת עם ערבי. רוד שלה היה שוטר ביפו. כל פעם שהייתי עובר ברתוב, המשטרה היתה מציקה לי. היו עושים עלי חיפוש סמים לפני כולם, לעשות לי כושות. כמוכן שהם לא מצאו כלום. אני כחיים לא נגעתי ולא אגע כסמים. הרבר הכי חשוב לי זה הבריאות. כסוף לחצו את הכחורה. היא נשברה, והקשו בינינו נותק".

החבר הכי טוב של טורק – כלכ וכנפש וכלי מרכאות – הוא נמרוד דרייפוס. ידידות שהחלה ב־1973, כששיחקו יתר בהפועל תל אביב. סורק אומר שהוא חייב לנימי דרייפוס את העוברה שהוא יכול לדרוך על הרגל. 'הוא אירגן לי סדרת אימונים במבון הכושר שלו, שלח אותי לרופא בגרמביה. ווא כמו אה בשבילי".

בימים אלה עסוקים טורק ודרייפוס בפרוייק חרש, שיפגיש נערים יהודים וערכים. את המודל המוצלח שבנו, מנסים ג'ימי ונמרוד להעביר לרור העתיד של מרינת ישראל. לסורק אין פנסויות גדולות. תוא יודע שזו טיפה כים, אכל זה נותן אח הכוח והתקווה להמשיך הלאה, כשברקע מתעופפים כרורי גומי, גז מרמיע, אבנים, אלות וצמיגים נוערים.

"ניצני שלום". מנותק מכל הקשר פוליטיימפלנתי. גוף שנושם בוכות תרומות מארה"ב. כראש הארגון עומר הרב ברום כהן. המגמה – להמנים בין נוער ערכי ליהודי. אנחנו העתיד. כזרק ודרייפוס ארגנו כבר מפנש במסגרת פנימיה, שבו השתתפו נערים משני העמים. שברו את מחסום השתיקה והבורות. טורק 'פתאום דני רואה שאחמד לא זורק אבנים ולא מחבל. ואחמר רואה שיוסי לא שונא ולא רוצה לודוק אותו

אבל יכול להיווצר מצב שדני יצמרך לרוין אחרי אחמר ולשבור לו את היד?

המנונה המובילה בתחומה

נשלם. אמינות, פשטות

HIGH TECHNOLOGY

בעלי חנויות

מוספת מושלמת לעסקר,

אפשווח לבתיחת עסק חדש

מוניטין, קידום מכירות

בנושא מלחיב ומעניין.

מטוציאל רווחים גבוה.

צרנים

והודלת הכנסה.

הפעלה, אסתטיות.

מיועדת ל-

שכאלו. אני לא מתעלם מהעוברה שרני יתניים. אני גם לא אומר לו שלא יתגיים. להיפך. אני רק מקוה שהמפגשים האלה יעזרו לכולם להבין שאנחנו כני אדם שווים ואטור לדבר דרך אלימות אלא דרך

שלך לרוץ ולדבות כרוב משפחה שלך בעוה?

שהחודשיים האתרונים היו מדכאים, אבל אולי עם

אבי מורגנשטרן

לרגל ההעברה תלושי ארוח לסוף שבוע במחיר 7

או.קיי. רהיטים חרצל 101 ת"א טלפונים 815507-8

ללילה לכל רוכש חזר שינה (פרטים במקום)

חדש בישראל

מבצעו

MELCO מספר 1 בישראל מכונת רקמה ממוחשבת למטרות עסקיות.

מכונה לרקמה מרהיבה של שמות, מונוגרמות וסמלים, הביצוע במקום.

רקמה – מתנת פינוק אישית

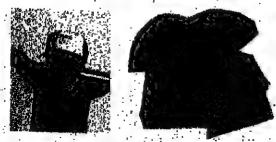
לר האדם המרטי, ועדי ועוד... תגית מציעה שרותי יקמה על מכחר מתנות, כגון:

עובדים, בעלי עסקים, חברות לבוש ועוד.

תגית אישית בע"מ מונוגרמות ורקמה ממוחשבת

משרד ראשי:

עצמאות, מהירות, גמישות, קמות איכות מרהיבות על גבי ברשותנו מבחר מכונות רקמה, ציוד עזר, חלפים ושרות אמין.

סוקולוב 41, הרצליה 052-81705

אלישע קלעי. קיבוצניק, לוחם בסיירת הצנחנים של ולאיד הר־ציון, דועה צאן עורצה בעצם להיוח וטרינר או מוסיקאי. היום הוא חולש על עורה של אבעלים אשבחתיים, שהאכנה המשותך לכולם הוא הזבל. האיש שהביא לארץ זבת חלב ורבש אח כופתיות הזבל, הוא היום סיפור הצלחה כלכלי עם קשרים בינלאומיים. אלף שונה כופחיות בשבוע, אחזור של חמישה מליון דולד בשנה, ניסויים חקלאיים בפיקוח ונדעי. המצב בזבל טוב מאוד.

תאח אביבה תץ צילם: בני גלוד

מוציא לחמון הזובל

שות מנקד ועליה אצל מאיד הריציון.

תחולהות שים, לכן רוד לי את מועד וזניוס. לעי ברך להבות לסודם, או ויתרתי. כפיצוי, לאוד להעים ליחידה 101", נובד אלישע. לחוו את המונים ליחידה 101", נובד אלישע.

למן פל מאד הי ציון אבל הוא אמר שלא יהיה

יו 101, שום מתפרקים ומצטרפים לצנחבים. את מתחש לעלילות הגבודה שמופרו עלידב. אין נש לצות

ול לצוה שישריות הגבורה שפופרו על יובה הל מקום שישריות שיש באחרים מחבריו, כגלל מקום חידה תבחים. בגלל הגובה שליי, והוא

לה משלות אם אלישע יפצע, אבי אפועב אורגו,

כו שיות אם אלישע עבען אר יוכל למועב

(המשך בעמד וזבא)

"חבר ביקש תמני להיות סוכן הכופחיות בעזה. ידעתי באינטואיציה שזה יילך שוב, לא ידעתי כמה שוב. היה לו קעור עם כל הפרדסנים, עשירי עזה. הם לקחו את הובל שלנו וחוך חודש קיבלנו הזמנוח לייצר כמה מאוח שונות, "רק מעזה

41 812ezio

שרירי הקיבוצניקיות מזהים אצלו מיד בכנימו. כודרו תלויים במסגרת "כבשים" של מנשה קרישמן, ובוצר האוכל של המפעל שולתן אחר לכולם, לבכירים ולפועלים. יושבים ביחר, אוכלים מרק הם ומספרים לאלישע את הצרות: הילר תולה, הבעל כמילואים. הוא מקשיב, שואל, מייעץ ומתעניין. איש פשוט, נסול

השורשים הארצישראליים של אלישע עמוק כאומה. אביו הקים כתל־יוסף את מפעל המתכח של הקיבוץ. שם ייצרו, בין היתר, מכונות לפיוור וכל אורגני. כאן בעצם התחיל הקשר ההיסטורי של המשפתה לוכל ולחקלאות. בצבא, בתהילת שנוה שאתם כליכך אחבים בסקום אוד, אצלי לא תמצאו - בעמק, בקיבוץ חלייוסף, להורים שעלו מפולנית. את ההמישים, כשכולם היו גיבורים, שירת אלישע בסיירה

אלישע קלעי תוא סיפור הצלחה כלכלי עם

קשרים בינלאומיים. קפיטליסט בעל תפיסת עולם טוציאליסטית מובהקת. חולש על אימפריה קטנה של מפעלים, שהמכנה המשותף לכולם מסתכם כמילה אחת – זכל. מפעל כופתיות חובל לחקלאות, מוצר כלערי, יושב עמוק כחבל מנשה, סמוך למושבה גבעת

אלישע – כסף מוכל – הוא הבעלים והמנהל.

דרך לגבעת עדה עוכרת מאוורי מואנה שמר כלום". מתעקשים. הוא לא מאושר מזה, מתפתל כמה נים. מפרדם תצו, לכיוון בנימינה, בתוך שר־ ימים ובסוף מוותרו עו שיהיה, נראה מה יצא מזה". רת דקלים מופלאה, כין גבעות חשופות. משד הו שמוכיר את המערב הפרוע. ילד כן עשר, נותג כטרקטור, מסכיר בידענות: 'עוד מעם תתחילי לחרגיש את הריח, והו מפעל 'שחם' גכעת עדה". חיפשנו את אלישע קלעי. נכור של ספור קלאסי, עם התחלות אמצע וסוף טוכ. רק ודריה לא הכי טוב. במוכן מסרים, הוויים של אלישע שלעי בוכל.

כאים לכך־אוים ואומרים לו: "שמע, אתה שווה סיפור". האיש צוחק: יתעובו שטויות. מי אני בסך הכל. רחוק מומות המנכ"ל הקלאסי, התליאביבי. רחוק מאד. לא צעיר, לא יפור, לא מפורסם. תחפשו את הזוהר איש שווף, לבוש בפשמות, תרוש קמטים. כן 53. נולד

(המשר מהעמוד הקודם)

אותי". אלישע לא נפצע, למרות שהשתחף בכל הפעולות כהן לקחו אז הצנחנים חלק, פעולות שהפכו מזמז לאגדה. מוטה גור כתב על אלישע קלעי בשני פרקים בספרו "פלוגה ד". אלישע מנסה לדלג על הקטע, לא לזכור מה היה כתוב שם. בסוף מסתבר, יש לו סיפור: "זה היה כשערכנו מארבים בגבול עזה, על־יר קיבוץ נירים. החזקנו את הקו. אז הין הפראיון מסתננים לאזור. היתה הוראה מפורשת לא לתפום פאריונים, אלא להרוג אותם. לילה אחד, שככנו במארב, אני נתקלתי כאחר מהם. משום־מה לא הרגתי אותו. אני לא יודע למה היתה לי הרגשה שהוא רוצה להיתפס. קיבלתי או על הראש ממוטה. אחריכך התכרר שצרקתי. הוא היה 'שטינקר' שלנו, שכא למסור אינפורמציה. זה מה שכתוב כספר, נדמה לי".

"רציחי להיות טיים ולכן דחו לי את מועד הגיוס. הייחי צריך לחכוח לקורס, אז ויחרחי. כפיצוי, ביקשחי להתגייס ליחידה ומו"

ויש לו עוד סיפור מהימים ההם. ימי הטיולים לסלע הארום. הפעם כתוך ירדן: "לילה אחר. חיפשנו את אחת המשטרות כשטח ירדן. זה היה ממש קרוכ לסלע האדום. היינו שם מוטה, סופפו (סעריה אלקיים, שנהרג בפעולת עזה, קיבל צל"ש מיוחד אחרי מותו – א.מ.), לוי חופש מאפיקים, אני ועוד נחוד אחד, שגם נהרג אחריכך. הסתונכנו הרכה זמן בשטח עד שמצאנו את כנין המשטרה. אני וסופפו נכנסנו לתוך הכנין. מוטה והאחרים שכבו מרחוק, צפו עלינו כמשקפות. הסוטרים הירדנים שיחקו קלפים. אחד מהם הרגיש בנו ואמר לחבריו: 'שוב באו מטיילים'. האחרים לא רצו להפסיק את משחק הקלפים, אמרו לו שיפסיק לבלבל כמות. אותו שוטר יצא החוצה, גילה אותנו והתחיל לירות כמו מטורף. ברחנו כל עור רוחנו בנו".

לישע לא עושה מזה עניין. מספר על המשטרות ועל תצפיות הלילה שם, עמוק בתוך שטח יררן, כאילו היה זה טיול של החברה להננת הטבע. המילים, "חרכנו, ברחנו, ירו עלינו", נאמרות בטון סתמי, כלאחר יד. אחריכך יאמר אלישע כאירוניה על אגרות הלוחמים השחוקות, שהמשותף בינו לבין מאיר הריציון היום, הוא הזכל. "אנחנו נפגשים ככנסים או כשאני כא לכיקור אצלו. עם מוטה הקשר יותר הרוק".

אחרי הצכא חור אלישע לתל־יוסף. הקים משפחה והיה רועה צאן, אכל לא לזמן רב. הוריו עזכו את הקיבוץ והוא בעקבותיהם. עבר עם המשפחה לבית יצחק והיה חקלאי. גידל פקאנים, עופות, ענלים לכשר ומטעים. כמקביל, היה סוכן של גבינות בית יצחק. אחריכך יאמר שחשב להיות וטרינר או מוסיקאי, אכל התחתן מהר מדי ולא הספיס ללמדד מקצוע. את מפעל הובל הנוכחי הסב אלישע ממפעל שהיה שייך לקיבוץ רגבים. אכיו קנה את המפעל מהקיבוץ וייצר כו מינרלים. "מינרל אחד מתוך מה שהוא ייצר היה נמכך למכוני תערובת, כתוספת למאכל בעלי חיים. כתוצאה מזה התגלגלנו לנושא הוכל. הגיע לכאן כחור יהורי מאריזונה, שהיה תזונאי כחווה ענקית כמקסיקו. שם, הוא סיפר, עשו מיחזור של זבל חיות. זבל עופות כעין חרוד ואצל מגדלים ערבים בוואדי ערה. מותזר כאוכל לבקר, בגלל שהוא עשיר בחלבונים. את זכל הבקר נתנו לעופות כאוכל דיאטטי. אני רציתי להפסיק עם הגבינות וכך הצטרפתי כשותף לאכא

> העבירו את מפעל המינרלים לאשקלון, והתחילו לייצר זבל מאכל לבעלי חיים. כמעט כל הציור שהיה במפעל מהתקופה שייצרו כו מינרלים, התאים. בהשקעה מינימלית הסבו את קו הייצור. היתה לוה הצלחה נדולה בארק. עד אז ייכאו הזנה לכעלי חיים מעושרת חלכון. "החלפנו את יכוא החלכון. ייצרנו אלף טון כתורש. הפכנו להיות מומחים כנושא. עשינו כאן פיסטור, ייבוש ומכרנו למכוני תערובת. עד ליום השחור של הכוטוליום", נוכר אלישע.

> > ชเฉยชเง 42

שמש ירושלמית עם ממולאים וכבש

למים עד כדי אינטימית מוגזמת. את מלית הבשר אינו צרוב, אינו ספוג מזרחיות־עממיות. הנה כי כן, אצל שמש בשורה. אפשר לוותר. ראוי לציון מיץ

המשכח, מניון שהפרושה אינה מצוייה מידהואה עצםי

לחמת תשניהה בשפונת התקורה נמום הבותב למסעדה תובדדנים ע משובת

המנות הראשונות שיגרתיות, קמש הוא שם הבייםד והבעלים. אופייניות למסעדות המזרחיות כנראה, כתיירים וכלקותות מקומיים לשם שמש פתבתי קבוע בתיקרה הישראליות. אבל אל תוותר על שאינם אמונים על החריף בוער. מלק מדיער וכסמל מסודר – שם הממולאים. אלה אינם ברמה הרגילה. מה ניתן לקבל כאן גם סיניה ובטחינה, יפעה בפס בעלים. הקירות ספוני עץ שמאפיין אותם הוא עדינות טעמם, גם או בעגבניות) – פריט שמוגש לה, השלתנות מצופפים זה אצל זה, כשמדובר כירקות "גסים". החציל העוטף בדרך־כלל במסעדות ערביות, או

וגם מאווירה יוקרתית.

"במריקבא

אפוי בתנור וגם כשר עוף. זה שייך לחלק ה"אירופי" של המטכח. אכל באוות המקום היא בעיקר על מאכלי חפנים לאחר שהמלצר צנה לנוו "אין ארוחת עיסקית במסעדת"

הכבש ועל האומצות. אם תתייעץ עם המלצר באיזו אומצה לבחור, סרוב לוראי שימליץ על "סטייק שמש" – נתח בשר נדיב במשקלו ומכוסה בטבעות בצל משוננות עד יובש פריכי. הסטייק הזה אינו זול (32 שקל לפני המס), אבל טעים למדי, הגם שעבר את כל תהליכי

זו. מכל מקום, אנחנו (וראינו זאת גם בשולתן סמוך) קיבלנו צ'יפסים חומים גלולות־מאורכות. במקורן הן אמורות מטיגונת־יתר, שמראם וטעמם מפגינים עייפות. הם הוכירו לנו את הטוגנים להיות חריפות, אכל כאן מתחשכים,

המוגשים במסערות־ררך עממיות העוברות לפי שיטת הקונפקציה. לעומת ה"תריקה" הזאת, היה סלט החטה בסרר גמור, עשוי מעלים רעננים נושאי תיכול אתה יכול להנות כרזמנית גם מסיניה ההדרים הטרי שאתה יכול להזמין לשולחנד תמורת 3 שפלים. התפריט מציע גם דגים, גם ברווו

המחירים: רוב המנות הראשונות 🍑 שסלים: הממולאים – 7 שסלים: הרגים 22 – 22 שקלים: קכאב – 15 שקלים: סיניה – 17 שקלים. גריל מעורב – 24 שקלים. המסערה כשרה, על כן היא סגורה מיום ו' ועד מוצאי השכת.

43 BIREGIO

ובה שנים לא היינו אצל אבל יש אווירה. אף שהתפרים גדול שמן, יש כו חלקלקות חצילית מרגינה. "שמש" בירושלים ורוצב בך ומבוח. בראי לותנייעץ עם המלצר. על הקישוא (קטן וצעיר) ועלי הגפן (כבושים הזו, כמו עם שאר המנות העיקריות, יבדה 121, מסערה בעלת ותק פי רוב ווא יציע לך פריטים נוספים היכום נושאים גם הם את תו הערינות. ומוניטין, מהראשונות שאינם מופיעים בתפריט – הן בתחום כדאי גם לחומין מנת פלאפל ולא מושלים שהכניסה את הסגנון המנות הראשונות וון בתחום המנות מופיע בתפריט). זה מגיע בצורת קציצות

גרוחה עוסקות?

אחד ולחב של מיוון הלכתו לאדוחה עיסקית, שבוניית על במווש לאיז מיסום הכתבת שלטים ומושט עסיטי וטרו בגודל לשם ולתוח מסעורה דנים הגועה הצימיות שחיו לנו בן נפלנו על נשפה בשור

מלפי חלותי את הידים ואה עצמי

שוחייוקותי ונחשבה אז אחת העיקריות.

ביסעות האידות הביבילות.

גדלתי בתוך רפתות, הכנתי מה משמעות הרבר. המשקים תבעו את מכוני התערובת, שתבעו אח חברות הכיטות, שאמרן שיתבעו אותנו. לקחנו משרד עורכי דין רציני. ההגנה התבססה על העוברה שהובל שלנו היה בפיקוח כל המוסרות ואיש מהם לא היה מורע לחיידק הזה. כסוף חברות הביטוח ידרו מאיתנו. המרינה פיצתה את כולם כמו בניוקי טבע אתרים". כיום ההוא החליט אלישע על סבירה המפעל.

הרגיש שהזנת בעלי חיים כובל מן החי, כבר לא תהיו להיט. תציע לעשרים מעובריו לצאת לתופשה כלא תשלום. עריין לא ידע מה יעשה, אבל כתוד אופטימיסט מושבע התתיל לכדוק את השוק. אביו הקים כינתיים מפעל עצמאי - "תבניתן", בעיירה שדרות. מפעל יחידי בארץ וכין הכודדים בעולם לייצור תכניות מתכת לכופתיות, אתרכך המפעל הנה יותתבר טוב עם המפעל החרש, שאלישע יקים כנבעת ערה. במפעל המשפחתי – ישחם" מינרלים כאשקלה. מעכרים מינרלים שנחצבים בשלוש המחצבות הפרטיות שלהם. מן המינרלים מפיקים תוספת חיונית (המשך בעמוד 30)

הרפתות האלה, הנינו את הפרות בתערובת שהכילה זכל העוסות שלנו. לי אישית היה קשה נפשית. אני מסויים, כחמישה קיכוצים כצפון ככת אחת, מתג למעלה מאלף פרות. במרחביה, כגניגר, כבית אלפא,

חזר, כעקבות ילדיו שלמדו. למד ברצינות, הגעם

ללא חשש מה ינידו בקיבוץ. "ואיפה האשה

שנתנה גיבוי, טיפלה בילדים כשאתה הלכת

לנגוו", שנאלת אהובה, "לא מניעה לה איזה

מילה טובהז". "את רוצה לשמוע מילה טובתז –

בבקשת", הוא עונה, "האשה לחצה עלי לנגן

בערבי שירה. כשאנחנו מוזמנים, חיא כבד לבד

לוקחת את הקלרינט לאוטו. האמת, שיש לי

כוונות להתפנות יותר מהעבודה ולהיכנס למסגדת

וכמו לכל זוג צעיר, שנשוי רק שש שנים, וש להם

תוכניות. "פרק ב", חם קוראים לזה, כונים בית,

מתכונים לנסות כמה שנים בתו"ל, ללמוד מוסיקה

בשילוב עם עבודה, שתחקשר בסומו של דבר

לובל. את תמפעל בגבעת עדה הוא ינהל בשלט

לאלישע, להודיע לו", היא אומרת. "היום הוא

לפחות בהגדרות, הוא אומר: "מה וה עושרו כסף!

אשה, ילדים, עניין בעבודה. במדינה של

מוסיקלית מקצועית".

"וה הית סיפור גדול. הוא עומד מאחורי כל מה שיש כאן היום", אומר אלישע קלעי. "התברר

'השוטרים הירדנים שיחקו קלבים. אחד מהם הרגיש בנו ואמר לחבריו. שוב באו מטיילים'. הוא יצא החוצה, גילה אותנו והתחיל לירות נתו תטורף".

אהובה, כפיר ואלישע קלעי בכית בחופית: תיים טוב מהזבל

קלרינט במקום פסנתר

וקר יום שישי גשום. האה בסלון ביהם של 🔫 אהוכה ואלישע קלעי בחופית הופך אותו לשמורת טבע ביום סגריר. המנהל הדאוג מתמפעל בגבעת עדה, ועלם. אלישע לא מצליח להסתיר את הפן האחר שלו. איש משפחה בקבקבים ומכנסיים לבנים. טורת על האש שלא תכבה. אלישע נישא בשנית לאחובה כהנוביע'. אלמנת מג"ד בשריון שופל במלחמת יום הכיפורים. משפחה גדולה, שישה ילדים יש להם ביחד. שלושה של אלישע, שתי בנות של אחובה ועוד תינוק משותף, "כן שנה וחצי עוד מעט", אומר אלישע בגאווה של מצליחן אמיתי. למרות שיש לו כנר שלושת נכדים, קשת לו להסתיר את ההתרגשות כשהוא מחבק את כנו כפיר, שחוור מהגן בצעקות דמות.

אם יש משהו שאלישע מצטער עליו חיום, וח רתוק, כך תוא מקוות. אתובה מאשרת: "פעם כל שלא השקיע יותר בפיתוח הצד תמוסיקלי שלו. משאיח שהיתה יוצאת מהמפעל, היו מתקשרים כשהיה צעיר הית לו חלום, אותו הוא מנשים בכגרותו. מדי יום כמעש. "הורי עובו את הקיבוץ הכנים צוות טוב, ששיחרר אותו קצת מהלחצים. לשלוש וחצי שנים בילדותי, אחריכך חזרו. למרות שאלישע עוד לא נותן לדברים לזרום באותה תקופה גרנו בעיר. ההחלתי ללמוד פסנתר. התקדמתי מאד אבל כשחזרנו לקיבוץ, הסתבר שרק בנות מנגוות בפסותר". בולל לחץ חברתי על השאלה אם תפיסת העולם הסוציאליסטית עבר אלישע לוגן בקלרינט. הצטרף לתומורת כלי אצלו אינה מתוגשת עם עובדת היותו קפיטליסע, נשיפה של תל־יוסף וניגן איתם שנים ארוכות. תמיד עוב שיש. אבל עושר אמיתי וה כית, אהבת כשעוב את הקיבוץ ניגן בתומורת נתניה, שר טנור במקחלה הפילחרמונית וכמקחלת עמק תפר. להנאתו, הוא מנגן באופן קכוע עם קבוצת חברים, מתעשרים חדשים אני לא יוצא דופן". שחקים לשם כך. שלושה קלרניטים ופסנתרנית

כשאחת הבנות של אתובת, וכנסת פתאום ושואלת אחת מבית ינאי. כשנה האחרונה חזר אלישע אותו אם הוא מסבר על "שחב" שלו. הוא מחקו לעמק. לנגן כתומורת הגלבוע. גם אל הסטנתר אותה – "'שתם' שלנו". הכוטוליזם הוא חיירק שממית כקר (שבאחרונה התגלה כרגים מיוכאים). החיידק תוקף את מערכת העצבים של הפרה, גורם לשיתוק מערכת ההזנה, ער מוות. נושאים אותו עופות ועכברים. היום השתור של הבוטוליום התרחש בארץ כסוף שנת 1977. חיירק הבוטוליזם תקף כמה מהרפתות הגדולות בארץ. ביום

השנים למפעל גדול הסשרח את לקוחותיו הרבים ברחבי הארץ ובחו"ל: ארה"ב, נרמניה, צרפת, ספרד, קודה ועוד. "חסת" וה אוסר איכות נכוחה ואסינות הסוצר, שרות ואחריות. חודות לשקידה ולהחסרה לאורך השנים בפיתוח

הציבור בישראל, שהעויק לו את התארים:

"חסח" יצרן הברזים הגדול והמוביל ביעוראל, קיים למעלה מ־40 שנה. מספעל קמן הפך ברבוח

ברזים בעלי איכוח גבוהה וסנוון מודרני וחדשני, "חמת" זוכה זו השנה ה־נו ברציפות באסון

ו. המוצר הנכחר 2. הקניה הטובה ביותר

נ. השם הסקצועי הנכחר קהל הלקוחות הרוכש אמון ליחסף בעזרת הרוכי הקניה הנבונים שלו, הפך את ברוי "חסת" למכוקשים ביותר בשוק אביורי הסנימציה בארץ לבחמת? מטוך רחב של מוצרים הנכרשים עליידי בל רברי האובלוסיה בארץ:

TO THE ROLL OF THE PARTY OF THE PARTY.

בדיני מחבת וברלים צפעוניים, עם יהית הפעלה אחת בעלי איבות מוצר נכולה לברד מיקסח ראש קרמי המכיל משוין הפעלה המורבציסיב יימתיות קרמיות עשויות חומר שאינה שווק המשמע אוד כיצוך חרכות נדע שלפעל המוכל

B P A

נישראל יש רק יצרן בריים אחדי

פריד מאיר,

08-225335

02"523261

רמלה, אזור התעשיה,

פרלמן, ירושלים, נאגרה 22,

צפון אינסטלציה,

חיפה, צומת קרית אתא,

מפרץ חיפה, 726282 מפרץ

תל־אביב, קיבוץ גלויות

סבקי אינטטלציה בע"מ,

תל־אביב, אילת 22,

קמחי סחר חב' בע"מ,

החדש, 057-32772

ק.ס.מ. מתכוח בע"מ,

רמת־גן, ארלוזורוב ז,

קרמיקת רחובות בע"מ, רחובות, אחד העם 28,

גבעתיים, ערבי נחל 28,

פתודתקוה, קרית אדיה

הרצליה, אזור התעשיה. 052 554406

נתניה, הדרת היפה, גתני שמואל הנציב 7. 340325-053

לאולוף, ירושלים, יואל 18,

אינבר 1, 03'9247002

רוטנברג מי ובוון

רטתאוז ובניו,

בארשבע, אזור התעשיה

קונלר ש.ח.ק. בע"מ,

03-831644 ,45

03-813969

03720639

08-475088

קרן קרמיקה,

03-203606

רוזנברג עוזי,

התארים - "חמתנ"

02"386017

03-824452 ,12

כתר נוי בע"מ,

03*316184

לביא רפאל,

055"35925

03-282335

04°723252

מוצרי שלום,

03-490349

03 5460406

מירמר 2000,

03"87665,1

מקס מאייר,

08-470045

ג רויטגר בע"מ,

ו'בוטינסקי 2. 03-5792555

חיפה, ת.ד. 34318,

תליאביב, האומנים 10,

תל־אביב, נמל ת"א הישן,

בתיים, רוטשילד 12,

נס ציונה, ביאליק 2,

ירושלים, חימה, בני ברק

קבח סוכנויות בע"מ, וליאכיב, פרץ 24, 03/72919 קבן נסים ובניו בע"מ, חליאביב, האצ"ל 45, 03/77659

לאביב, השומרון 6,

למש פרצל לבנייה בע"מ,

תים, העבודה 49,

ושלים, הוביאים 76,

לאביב, דרך יפרדנ"א

שלים, יד חרוצים 22,

נתשקוביץ בע"בו, תנו, רבוטינסקי 70,

03-492253

03'37550

ויל מתכת חלון, הבנאי 34,

03'804971

03'38478

ירושלים, שמגר 4.

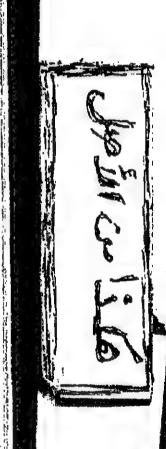
כהן יהודה, תלאביב, דרך יפו-ת"א

גבעתיים, עלית הגוער 27,

תליאביב, המלך ג'ורג' 29,

אשדוד, העבודה 42,

יצרן הבהזים הגדול בישראל

אם החלטת לכבס בנוזל, כפי שעושות מליוני נשים בעולם, קחי נוזל כביסה מנוסה שמאחוריו מליוני כביסות

אונו פרי פיתוח אנגלי והוא A.c. C הנוזל היחיד בארץ המכיל פוספטים המרככים את המים ומשפרים את (יתרון חשוב במיוחד בגין המים הקשים בארץ).

מכיל מרכיבים ביולוגיים A.∷.C ייחודיים בעלי תכונות מיוחדות לפרוק ליכלוך וכתמים.

A.S.C מכיל בושם צרפתי עשיר בריח,

כביסה נקיה במיוחד וריח נפלא שנשאר על הנגדים לאורך זמן. ולא פחות חשוב! למרות ש-A.G.C הוא מטובי המוצרים בעולם, הוא אינו יקר

יותר מנוזלי הכביסח המקומיים. , העניקי אותו לכביסה שלך, A.M.C

מטווק בבקבוק עם כוס מידה בעל דפנה A.A.C

שווק ותפצה - יינקחיי בעיימ

וני הרלב ומלחמתו בטייסים

מה" מוטיף עופר, "כישראל גיל הפרישה הוא 65. למוציונו לא מתנהגים על פי הצוק הישראלי"?

צוי מוכירה לו שיש חלקים כוצק הישראלי שלא שפר יכל מה שביקשנו זה שיתנו לשלושה מודש עבשיו – ושלושתם כמצב טוב – שיעסיקו צחם כמפך שנה כמישרה חלקית. שיעשו להם לשים נם טיים מעל גיל 60. פתאום אין להם בעייה כל בפיואות שיסה".

ממשם, מוצ יצטרך ללכת.

מה שימא הן בעיניו. למשל, שמשכורתו תשולם משלים ולא חציה בדולרים כפי שנהוג באל־על כיום. מיפת ושאיות תכופות. בהגהלה לא מוכנים. אבל מצון להם כרירה, כשהם צריכים להוציא טיסה, הם

יחק עונ: "הדלב נותן לטייסים הרגשה שהם לא וחיים נחברה. ברגע שטיים מתקרקע מסיבות ושצות, הוא מחוץ לחברה. שישה טייסים קור קעו תו להשאי. הדלב לא נתן להם. הוא כמו כא ואומר: מל זמן שאתם בריאים ובכושר, אנחנו מצפים מכם להקים את המטוסים כשיא הבטיחות ובשיא מלכליות. אבל ברגע שבו כבר לא אצטרך אתכם,

מים גנופלד: "הרלב הציע לטייסים הפורשים והורון על סימולטורים, בארץ ובתו"ל, כמשכורת קום מקנלים היום. ממש כאילו הם טסים. הם לא מכשים הם מנסים לרתוף רגל ולהמשיך את לשקום כשיסים. בכך הם מונעים מטייסים צעירים להיכנס לוצברה".

אל המיימים טוענים שהרלב מטרפר בכוונה את הושות להגיע להסכם. שהוא בעצם לא רוצה כו. כנת לו לנגל מכרה עם מפרק ובית משפט. תאוריות שנומניות שלמות ניבנו מתחת לחופות המטוסים, ל גע תלאביב־ניריורק. על הוסר הבטחון שיש וולנ מתשודות עם בעיות אמיתיות שמנכ"ל צריך לתמוד ציתן, על "מאבק של תזות ואנטי־תזורת". על השת בנה והודם. על זה שדרך הגיהול שלו היא יון סנפר, הרך העימות הקבוע. על זה שאם לא יהיה למה, הא יחשוש שהעובדים ירימו את הראש. שאם אנה חתנהל שלא דרך בית־משפט, יגלו שהוא מתם הלש. שאם הכל יהיה טוב בחברה וייתתמו

את עו"ד עמרם בלום, הם את עו"ד עמרם בלום, הם אומרים, הצליח הרלב לנווט לפינת שכאילו יעבור, אבל בעצם לא יפריע למהלך העניינים. אומרים שהוא נותן לו טיסות-כבוד, פתיחת קווים. אומרים שבלום לא מבין כלום אלאל עופר: "אתמול חוא היה איתי בפאדים. ונוא אפר לי שוו הרגשה טובה שיש לו חברה תעופה". גונן: "בראשיה

המאבק הצטרף בלום לטיסה לוניק הנורה, כדי לבדוק אם הטיסה מעייפת. הוא א נפאלקו פסקים, בסח ניבנים, וכשירד אמר שאין לפיות". עונן סבור שהמפרק שואף להראות לשום צבל שבוי בנחונים שוחלב מעביר לו. שאין אמנים לפחק ולבקר. כשבאים עם רפים גדולים א שתשבן מישונו יכול לבדוק את זהו רק אנשי נשון יכולים להתמודד ולברוק".

ס"ר עמים כלובי "שטויות. אני לא צריך להבין משפר יש לי צוות של עובדים בכל מיני תתומים. לולות אוש משרד התוכורה, מומחים. לא תפסחי התלנ מעלם כמסידת מידע לא נכון או בהעלמת כדע. זם וברה סובום, הסייסים, ודא אומר. התגייסו מיל 18, התקימו במסלול שלהם והיום ובם יודעים ועד מה להא - בלום - ידע בגיל 18. כן. הם ידק של להשים. כמו שנהג אוטובוס יודע לנוצוב יוה מנו לפונק שקשה לו להסתבל למתשבה שהוא יות לבינ ה חשוב, אבל גם נהנ 'אנר' זה חשוב את נוה לא לעוכוה שלא רואים בחם את נוה לא לשת לאור ליים לרב הם פשוט מפונקים בלו נסת כל אתר מאיתנו אוהב, אבל יש כאלה בלת לוצום להיאנק על יותו

חוכמת החיים

בל נא לחיצת־יר חמה וברכות מקרב לב על כי הצלחת, בתנאים קשים ביותר, להחזיר את חברת התעופה הלאומים לריווחיות ואיתנות כלכלית שאיפיינו את פעילותה בשנות ה־60 וה־70. דומני כי לא אוזים אם אומר כי אחד הגורמים המרכזיים להצלחה תבולעת כה זכתה חחברה בחחום זה הינם תמקצוענות והענייניות המאפיינים את סגנון

כך כתב מרדכי בן־ארי לרפי הרלב ב־27 באוגוסט 1987, אחרי שהתפרסם המאזן הריווחי של החברה. בן־ארי, שכונה מעם "מר אל על", שימש עשר שנים כמנכ"ל החברה ושלוש שנים כיו"ר מועצת המנחלים שלה. מאז פרש מאליעל בסוף 1979 לעסקים פרטיים, גזר על עצמו שתימה לעשר שנים בכל הנוגע לעיסמי החברה.

בהסכמתו לדבר על רמי הרלב הוא רואה חריג: "קיבלתי את רפי כמשנה למנכ"ל למבצעים ותחזוקה ב־1977. אחרי שמוטי הוד עזב, חיה רפי מועמדי לתפקיד מנכ"ל, אך לא קיבלתי את אישור הממשלת למינוי. בתקופה שרפי ואני היינו מחוץ לחברה, תוא עבד איתי, עמד בראש צוות ייעוץ לפרוייקט גדול של תוכנית ההצטיידות של חברת התעופה של קניה, והיה חבר צוות מטעם יאט"א שהכין תוכנית לאיסטרטגיה ארוכת־עווה לפיתות התעופה האזרחית בקניה. אני מעריד

מרדכי בן־ארי: "אני מעריך ומחבב את האיש"

ומחבב את האיש. הוא עושה עבודה מצויינת, בחור נכון מאוד, לומד מהר. אבל כמו הרבה קצינים לשעבר בחיל האוויר, גם אצלו הכל היה שחוד לבו. עלי לצייו כי במשך החקופה הוא התפתח ללא הכר וחיום ויכר בו שהוא מבחין: בצורה ובח הרבח יותר מכעכו בחוכמת החיים

הרלב מנחל חיום את "אל על" ללא דירקטוריון, במצב של מירוק זמני. בן־ארו: "במצב נורמלי צריך שיחיח

דירקטוריון. אך יאל על' איננה במצב נורמלי לחברה יש לפחות פורמלית המסד מצטבר עצום משנות היספ, ולכן אין מנוס מלהחזיקה מבחינה צבורית ועיסקית - במצב של פירוק זמני. יש לפוות שהמצב הכלכלי של החברה ישתפר – וזה לא יתכן ללא שיחוף פעולה בין התנחלת לעובדים – ואן תחברה תחפקה שוב באורת נורמלי, עם מועצת מנהלים".

גם כלום סבור שיש לטייסים חשבונות עם הדלב עוד מתקופת חיל האוויר, "אחר מחברי הוער סיפר לי פעם שהרלב נאלץ לעשות את טיפת ה'סולו' שלו פעמיים. יש להם זכרונות ומישקעים מהעבר. הם כולם מערוכים את כישוריו ומודים שהוא משכמו ומעלה אבל הם שתאים אותה ההישג הגרול שלהם יהיה אם

סלחן ממני. הוא מנסה להשפיע עלי להיות גמיש. הוא נלחם בעכור העובדים. הרלכ, למשל, נטה להעלות את גיל הפרישה ל־65. אני התנגדתי. גם בגלל הבטיחות וגם כגלל 150 טייסים צעירים שמחכים בחוץ לקליטתם בחברה".

יצליחו להתפטר ממנו, כי הוא קשוח, והוא המנכ"ל

הוא, הרלב, הרכה יותר רגשן ממה שהוא נראה,

מעיד כלום. "בדיונים רבים, כשיש צורך לנקוט

בצעדים קיצוניים נגד עוכרים שסרחו, הוא הרבה יותר

היחידי שמכין בטיס. לו אי־אפשר למכור לוקשים".

הטייסים הם אלה שלדעת בלום אינם מעוניינים לחתום על הסכם. לדעתו, נוח להם לעכוד לפי הסכם שהם תמיד יכולים לטעון שבעצם לא חתמו עליו. "הם הגיעו עם הטיעון הזה פעס לבית־המשפט – והפסירו. הם גם לא מעוניינים להגיע עכשיו להסכם, כי כשארם עולה על עץ גבוה ומבטיח כל מיני דברים, הוא צריך לספק את הסחורה. והם פיורו הכטחות. הרגשתי

שהועד עשה לעצמו תוכניות, קבע יערים – ואינו מסוגל להגיע אליהם". בלום מסביר את אורכן של תהליך הפירוק

בסיבות משפטיות. יש לאליעל עדיין חוב נושא ריבית של 350 מליון רולר. יש עריין שישה מטוסים בבעלות המריגה. מכחינת יחסי העכודה עדיין לא הגיעו לרגיעה, ואין הסכם עם הטייסים. יש אנשים שהתכקשו להעריך את עבורתו של הרלב כמנכ"ל – ואמרו שוה לא ניתן, הם טוענים

שלמעשה הרלב לא ניהל חברה ישראלית אפילו לא יום אחר בחייו. "הוא ניהל יחידות גדולות בצה"ל ע"י מקורות של מערכת צבאית, ומיומו הראשון כמנכ"ל בפועל הוא מנהל את אל־על בגיבויו וכיסויו של כונס נכסים ובית משפט, כשחוקי הניהול הישראליים אינם חלים עליו. אין לו דירקטוריון מעליו להנחות אותו, אין וער עוברים להתמודר איתו והוא עובר ע"י צווים, כפקורות צבאיות. הוא לא נוסה אף־פעם כמנהל במפעל רגיל".

גם בין חסיריו יש התושבים שהוא צריך עכשיו ללכת, שהוא מיצה את עצמו. "המהפכה נגמרה". הם אומרים. "עכשיו צריך מישהו אחר שיישר את ההדורים. צריך אווירה נינוחה. מנהיג צריך להיות במקום הנכון וכומן הנכון. הוא היה האיש המתאים כששרפו צמיגים על המסלולים. עכשיו הוא צריך לפנות את מקומו למנהיג אחר, עם תכונות אחרות".

הטייטים אינם אוהבים אותו, את הרלב. בכל משפט שני יטענר שזה לא עניין אישי. שרווקא במישור האישי הוא בסרר גמור. שהם משתרלים להעכיר גבול בין המישור האישי לעיסקי. יספרו שהוא צנוע. כמעט סגפן. רק לאחרונה החליף את ה"וולוו" הישנה שלו כמכונית לא תרשה. הוא אף־פעם לא אוכל מסעדות וכבר שנים לוכש את אותו ז'קט אפור. וכשהוא נוסע לתו"ל זה רס בענייני עכורה. הוא אף פעם לא נישאר שם מעל הזמן הדרוש. שהוא מטעל פמסירות רבה כאכיו החולה. אכל כאותה נשימה יטענו שיש מעט מאור אנשים שאוהכים אותו, ולעומת זאת יש הרכה אנשים ששונאים אותו. שהוא שונא את כולם. שאיז לו חכרים. שתוא בן־אדם בורד.

בשנחת, לפני חודש, מטוס הכואינג 757 הראשון של אליעל בנמל התעופה בן־גוריון ובשרה נערך טקס חגיבי, הגיעו לרחבה המקושטת כ־200 מוזמנים, ביניהם שר התחבורה חיים קורפו ומנכ"ל החברה, רפי

ומי לא באז רק מאות מעוברי החברה, האמורים לתחוק, לתפעל, להעמים, לשרת ולהטים את המטום החרש. "מגיע לנו יחם של עובד מעכיר", הסביר אחר מעובהי החברה את ההיעדרות המופגנת שלו ושל חבריון "במקום זה אנחנו מקבלים רק מכות. או שהתנהלה החגוג אנחנו נעבודה

סימה קדמון 47 Hiagaio

חיים ואוהבים

רגע של אמת

לגרה, אשתו של הירקן שלי, עוברת ליד רוכן הפלפלים בחנות שלה ושמה בשקית שלושה סוגים: פלפל ירוק, אדום וצהוב. אחרייכן היא אומרת כאילו בינה לבינה: "אני רוצה להכין אותם ממולאים מכל הצבעים. שהילדים יהנו".

ואני ככר יכולה לראות בדימיוני את אילפס הפלפלים המהכילים הממולאים כשר ואורו וצגוברים, טובלים ברוטב עגבניות, המוגש לשולחן ליל השכת כביתה ההרצליאני של אלגרה רחבת המירות, שמן הסתם נותנת כצלחת של כל אחר מנה רחבה, היא או מצליחנית השנה. היית זוכה להערצת הציבור, אבל ביודאי עמלה במטכח כמשך כל בוכרו של יום שישי. וערכה את תכשיליה כסורה על השיש הנקי והמצוחצה שלה עד שיפוג חומם והיא תאחסו אותם במיכלים שונים כמקרר. והכית שלה מלאריחות וניחוחות כפי שפעם היה גם הבית שלך בימי שישי.

ומה את עושה לקראת שכת? קונה עוף בגריל ושטרודל תפוחים שטעמו טעם של בית. ואם נחה עליך הרות את מזמינה מגש רגל קרושה ומגש רגים ממולאים בתנות שמעבר לפינה. וכאן המקום להוסיף: לעזאול המחיר, והרי רצית להיות הרקולם בשמלה ופיטרת את העוזרת הלא נאמנה שלך, וכך, את אומרת להצדקתך, נחסך לך המון כסף... ואשר לטעם המאכלים הקנויים – נו, טוכ, מה יש להשוות, הוא רחוק מלהיות מושלם ובני ביתך זוכרים טעמים יותר אותנטיים פולניים מתקופת הטרום קריירה שלך.

אבל זה מה שיש - את הותמת את הנושא שכבר הפכת כו מיליוני פעמים. אייאפשר לעשות הכל, להספיק הכל, להיות בכל מקום, להשכיע וצון כולם. נמרנו עם זה. את לא כופרוומן שמצליחה לפעול גם כעקרת־בית איראלית, גם כשותפת מלאה כפרנסת הבית, גם כאם הרואגת לכל צרכי המשפחה וגם קרייריסטית המצליחה להתקדם במקום עבודתה.

אילו היית מספיקה לעשות הכל מנלי שאף תחום יסכול – היית ראויה לתואר אם השנה, או אשת השנה,

יי קוראת בקביעות את מה שאת כותבת – בכל נושא – ונחנית. מפני שהכל מדבר אלי. הפעם התרגשתי: כתבת על ילדים מתאבדים. מזה תמיד פחדתי. וזכותי שהבן שלי (כן שבע־עשרה וחצי) השמיע כבדרך אוב פעמיים או שלוש: "אני אתאבד". וכששאלתי – למה אמרת את זהז ענה לי בתמיהה – אמרתי.

שהופיעה בו ידיעה על נער או נערה שהתאבדו. היום אני כבר לא מפחדת מזה.

מכונית סמי־טריילר דרסה אותו ואת החבר ועל זה דווקא כותבים בעתוו – ובכותרות איך עוצרים את האקון הזהנ

תפציבה

את תהיי –. יותר ממה שאת כבר כיום – אשה עצכנית, אכולה־מכפנים, מוניחה את צרכיך הרגשיים, מבודדת מחברות, לא מסוגלת ליהנות מתענונות החיים הגשמיים: והרי את תמיד נמצאת כאילו במנוסה מפני משהו, ברדיפה אחר הזמן שתמיד חסר לד, ואפילו בעלך כבר נואש מלשאול אותר. באחד מרגעי ההתרווחות הנדירים שלך: תגידי, מתי נתחיל לחיות?

הלכ: לפעמים, והדגש הוא בהתלט על לפעמים, אני מקנאה כאלגרה. מתקנאה, בעצם, בכל אותן עקרות־בית בהכרה מלאה (שימי לכ: אינך אומרת "ריאטה" לא הטביעה חותמה על המראה שלהן, שאינן רוצות כראש וראשונה להציל את שלמות המולדת

שלא. פסון דה פארלה, אכל – שיהיה.

שתקתי, אבל תלשתי והסתרתי כל דף בעתון

הכי טוג שלו ואת כן־אחי ואת הנחור הנהג ועוד שישה ילדים, וכולם נשרפו ברכב על חכביש. גדולות – ולית דין ולית דין. אז תנידו, מה עושים:

אמא של אביב ז"ל

כיגי ולכינך: האמנם היה מגיע לך התואר הזה? הרי שתינו יורעות איזה מחיר תשלמי בער ההישגיות הזו.

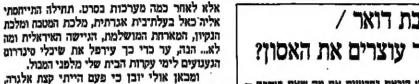
מתי נהנהז מה בוער לך להספיק הכלז או אולי זה יישמע לא אמיתי, אכל – עם יד על כ"משרה מלאה") שמכלות חצאי ימים במטבח, שהמלה

אלא לשמור על שלמות המשפחה. רגע של אמת: האם את כאמת "מקנאה"; בטח

וכך מצאתי את עצמי צופה בעניין רב בהקרנה מוקדמת של הסרט "ריקוד באפלה", בעוד מסביבי מתלוננים השכנים על שעמום אטומי. גיבורת המונורומה הוו היא חולת נקיון כפייתית , אשה שאין לה חיים משלה, עקרת בית ואשת איש כמשרה מלאה

לתדהמתי לא עמדתי על טיב המופרעות שלה

משהו דומה במהדורה צפון־תל־אביבית, בעשור השישי של המאה. וזו לא היתה כושה, מה גם שהייתי מצליחה לאזו את החיים בכל מיני בילויים־של-ערכ שהיו מקובלים אז. הייתי מצליחה לאזן את החיים גם בהיותי רשומה בספרייה שאת ספריה גמרתי עד שעברתי לספרייה אחרת וממנה עברתי, כאופן הדרגתי, ליישם את החלומות שנרקמו כי כתקופת היותי בטטה. הנה סוף־סוף הצלחתי גם אני למצוא שימוש למלה שעכשיו היא כל־כך "אין".

לא שמה

תחזית לשבוע

דנינו

שביו 12 ל־18 בפברואר

ואר עד 18 בפברואר)

(19 בפברואר עד 20 במארס)

אתם מיטיבים להתבטא השבוע, אך יש לכם החושוה

מעורבות לגבי חברות במועדון או בארגון כלשהו. מומלץ

לקכל הזדמנות למסיבות ולהשחתף באירועים חברתיים

שיחות בארבע עיניים והין מועילות בתחום העסקי. וטו

להשיג את מבוקשכם באמצעות מנייה ישירה לאושים

בעלי ההשפעה. בענייני הקריירה אתם על פרשת רוכים.

- אך כראי להיוהר לא לפגוע ברגשות הזולת.

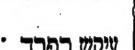
ובמהרת תצערכו להחליט באיזה כיוון לבתונ.

ה, הסצינה הבלתי־נשכחת בסיום 'חלף עם הרוח", שגם מי שאינו פריק של קולנוע יודע לצטט בדיום מה שאמר בה (ערב לפני שעוב) הסופר־גבר סלארס גייבל לוויויאן ליי: frankly, my dear, I don't give a

או, בעברית מרוברת: "כחייך, מותק, אני לא שם עליך קצוץ". ולא היתה לי הזרמנות להיזכר נאימרת אלמוות זו אילמלא הביא לי ידיר מתנה מארה־כ: נייר מכתבים ובראשו ראשו של קלארק גייבל עם האימרה שאני מכירה כמה גברים שהיו מתים לדעח לומר אותה כמוהו.

כשאת מקבלת מגבר מכתב כתוב על הרף הוה -את יכולה רק לחייך. וכי את שמה על מי שלא שם עליך קצוקז

MITH WA

ל אימת שאורי מחוויר מעלבון, מבקש , ואו, הוא צוחק. הפרד. סיפור חיים ישן של אורי, משמש קנה מידה ואיזון לאופיו הסוער, שנם עכשיו, בתחילת שנות ה־50 לחייו, עדיין פורץ, כאילו אורי הוא נער צעיר שאינגו יכול לשלוט נעום. אמת, ההתפרצויות הופכות נדירות יותר ויותר והגיון הופך שלים של יצרים בלתי מרוסנים. אבל

ניקש כפרד

ינטרארו

לנקום, גליה מזכירה לו את המעשה בפרר לחגיגת ציר פרועה כה חושפים את מומיו".

ברי פעם, מתעודרת החיה ויוצאת לבקש טרף. אורי נפגע משופט שרן בתיק בו הופיע. גליה למדה ככר כי במערכות היחסים בין שופטים לעורנירון, יש משקעים, מתח, לפעמים נפתחים אחר. לפעמים היה מבקש מהלקוח להתשחרר מהופעה השבונות, ולפעמים סוגרים חשבונות. לאורי נדמה סהפופט הזה מתנכל לו במתכוון. שופט שלמד יחד ש ארי נירושלים משפטים. בעצם, הוא שייך לאותה תנדה ידידים מצומצת ששמרה על קשר שנים רבות לר למסינת מחזור שהתקיימה בדירתו של אורי.

כדי לא להופיע בפניו. השופט המשיך להטריד את מנוחתו, עד שלא פעם היתה לגליה הרגשה שזה הופך אצל אורי לשגעון פרטי. כדי לטהר את האווירה, הזכירה לו גליה את סיפור הפרד בקיבוץ. זה היה כימים שאורי עכר כקיבוץ, כדי לממן את

באותה מסיבה, כי טוב לבם ביין, הזכירו לשופט חטא

נעורים. את החנפנות שלו. את העוברה שפעם הלשין

על כמה מידידיו. לגבי כל אחר מידידיו, היה הארוע

שנקבר, ועכשיו לא נשאר ממנו אלא הד קלוש,

אכל לגכי השופט היה זה עלכון שהוא נושא

כבר מזמן אמרה גליה לאורי, "לפעמים אנחנו

חורטים כבשרו בדרך צחוק, כמו כינוי. סתם לזהות

אותו ואפילו לא לציין את אופיו. אכל, הוא סוחב איתו

שנים ארוכות את העלבון הזה, פגוע ופצוע, למרות

שתלפו שנים, למרות שבנה את עצמו, הגיע להישגים

נכבדים וכיום הוא משוריין. הרי אי־שם, באוניברסיטה,

חשפנו את עקב אכילם שימיט עליו יום אחר את

לאחור 30 שנה. כאילו כף יד ענקית קורעת אותו

מעולמו המבוצר ומשיבה אותו לגעוריו, להיות מופקר

אז שופט שלום. במרוצת השנים עלה למחוזי. גיתק את

קשריו עם ידידיו משכבר. 'בשביל מה לו לשמור

איתכם חברות - אמרה גליה לאורי - אם כל מה

שאתם עושים זה רק לפגוע ולהעליב אותו. אדם בא

לערבי שישי כדי לפגוש חברים לצחום. להתפרק.

להיות מוגן. אף אחר לא רוצה להפוך את ערבי השישי

אורי ניסה לרוזות תיקים. להעביר אותם לשופט

השופט החוויר. היתה לו הרגשה שהוא נסוג

לא אמר דבר. אחריכך, פרש מהחבורה. הוא היה

מטביעים על מצחו של מישהו אות קין, שאנחנו - נגיסה זועמת, שעלולה היתה לשבר אח עצם זרועו

נעוץ אישם בזכרון העבר, משהו בלתי חשוב. משהו

שאפשר לצחוק עליו בטוב לב.

אותו כפצע פתוח ער היום.

אין אונים, ללעגם של חבריו.

מנ במאים עד פו באפריל)

מנ באפרול עד 20 במאי) שני אתם מקבלים מהמשונים עליכם את הגיבוי שצי־ אין הקנוע. אל הפרשו את דאגתו של חבר כחיטוט

אוש עוב ום למתפשים מקום עבודה חדש.

(נג ליולי עד גג באונוסט) החושנות בעליתים לעבודה.

(בנקאו עד 20 בירני) השוקות והקסם התברחי מבטיחים לכם מופולריות.

תיא חוצאות, אך הישמרו ממני התרברבות.

נעויינט נופא החשקעות מתבחד, וכדאי לבקש הלוו־

, ניוני עד 22 ביולין

שינויים שתצטרכו לעשות בתחום הכיתי, וכראי להתיי־ עץ בעניין עם בנקאים. יחסי המשפחה פורחים השבוע.

הצדדים. במישור הקריירה צפויה הזדמנות נפלאה.

הפנוע כראי לשתף אנשים אחרים בסודכם – תבעיות (23 באוגוסט עד 22 בספטמבר) יוא או פחות נוראות. אחדים מתלבטים בימים אלה אתם מאוד יעילים עכשיו. ומסוגלים לעבוד שעות נוסי לני מעלו לימודים או תוכנית לנויול. נישה אופטימית מות במרץ רב, אמילו לקחת עבודה הביתה. אך יחיו גם

(23 באוקטובר עד 21 בנובמבר) השפע מצטוכו להתמשר עם שותף או כן־זוג בנושאים . השבוע אתם עשויים להתלבט בענייני כספים, בעיקר הקשוים לפני הצדרים, זה זמן טוב לשיחות מעמיקות . הוצאות. השימוט שלכם טוב בכל הנוגע לענייני הבית. מדני עווים, ואתם מוטיבים להביע את רגשותיכם. שיחות מעמיקות עם בני המשפחה יהיו מועילות לכל

הסוסים, שופך את תערובת הגרעינים לאבוסים, עוקף באחריות רכה את שיניו ופרסותיו של גוליית, שתלה בו מבט זועם ורעב, ואילו ניחן אורי בלג של בן־כפר. היה שומע את זעקתו האילמת של הפרד הרעב. אבל אורי הוא כן שכונה תל-אכיכית, ומנהל חשכונות עם

(23 בספטמבר עד 22 באוקטובר) ליום לו, עדיין זהיו מספר בעיות שתצטרכו להתמודר אתם צריכים לצאת עכשיו מהמסגרות השגרתיות ולשים דגש חזק יותר על היצירתיות ועל המקוריות: הפעילות השכלית נמרצת מאוד. גם נסיעות וטיולים מסתמנים באופק, מלווים בהתפתחויות רומנטיות.

השת (22 בנובמבר עד 21 בדצמבר) יף לנם נימים אלח רגשות מעורבים ביחס להיבטים שאלות פילוסופיות מעסיקות אתכם, ועליכם ללמוד מני מושם במקום העבודה, אך עדיין תצלוחו להשיג הת" פיון העבר. השבוע יש ום דגש חוק על נושא התקשורה את את ליחות עם לעבודה ועם הממונים ישאו פרי. הבין־אישית. זה זמן טוב להתחלות חדשות, ותשינו את רצונכם - אם רק תנחגו באיפוק.

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) ברצמבו עו דו ביותוסט) און הקשורה בילדים מעסיקות אתבם עתה, ובעיקך בדאי לשמור בפרטיות שיחות הנוגעות לעוייני כלפים או לות של משמעת. כדאי לדון בעניון עם בני חזון - עסקים. אחדים מכם לומדים עכשיו כוצד להשתחרר מעות קולת לתימתר, שימו דגש על שעות הפנאי וגלו - מעכבות פסיכולוגיות – זה זמן לחשבון נפש. אהם מצלי: המהדיר היותר שימו דגש על שעות הפנאי וגלו - מעכבות פסיכולוגיות – זה זמן לחשבון נפש. אהם מצלי: תים השבוע לסיים עניינים בלחיינמורים. 🖖

גליה משמשת כוח מאזו לעולמו הסוער של אורי. לפעמים, כמשל קטן, היא יכולה להציג כעיות שהוא מתחבט בהן ימים ארוכים ופתאום הוא יכול לראותן באור חדש. את מערכת יחסיו עם השופט, הצינה במשל: כיצר היה נראה התנ"ך אילו גכתב כידי החיות.

לימודיו, כשומר לילה. באשמורת שלישית, צריך היה

לעכור כאורווה, להשקות את הסוסים והפרדים,

שנקרא גוליית. פרד כביר ממנו לא ראה אורי מימיו.

רחב כתפיים, בעל צוואר עבה, מצח עיקש ואיזה מבט

מטומטם וזועם בעיניו. כך לפחות החליט אורי כאשר

שפך את התערוכת לתוך האכוס והפרד, שהירהר אותו

רגע כנראה בכעיות שנכצרו מאורי להכין, כמקום

ללעום את התערובת העשירה, נגס בידו של אורי

למחרת בלילה, עם תחבושת ענקית על ידו

הימנית, ביקש אורי לנקום כפרר. האכיל את כל

הסוסים באורווה חוץ מאשר את גוליית. אם הוא רוצה

מבט מצפה, שהפך חיש מהר למבט של שנאה. אורי

משק שעבד איתו יחד בפלחה. רומה לפרד, נשבע

מאותר יותר אורי לגליה. ירירות מיוחרת במינה שררה

כין זלמן איש הפלחה, ובין הפרד. הם מבינים זה את זה

בשתיקה. עובדים יחד משעת בוקר מוקרמת עד אחר

הצהריים. לא פעם, אפשר היה לראות את גוליית ואת

איש הפלחה פוסעים יחר, גוררים עגלה כבדה ששקעה

בבוץ. רומה שאפילו לפרוות הפרר ולשיער הגבר אותו

מתנהל בעצלתיים כמו מתוך חלום. גורר בעייפות את

העגלה ומרי פעם רגליו מחליקות. שוקע, צונח עד

שהפלח צריך להטות שכם כרי להרימו על רגליו.

נועץ באורי. אולי הוא, כשומר לילה יודע מה קרה?

אולי שכח לתח לו אוכל. אורי, שיקר בעקשנות

אורי לא בריוק נידב אותה. זה היה בארבע בכוקר.

אורי כדרכו, נכנס לעבודה שורק וטוב לב, משקה את

הולכי על ארבע כמו עם הולכי על שניים. עשר את

גוליית, ויצק אוכל מתוך דלי לסוסה גילה. ואז, הוא

שמע פתאום רעש מלמעלה. מהמשטח הנמצא מעל

האבוסים, עליו מניחים את שקי התערוכת. עכשיו

זינקה משם דמות אלמונית, רחבת כתפיים, מטיחה

באורי: "ראיתי אותך, ראיתי אותך שרץ קטן". היה זה

זלמן. ככר מומן חשר כאורי. לילה תפים רבץ בין

הצרה, כפי שאומרת גליה, שהיום אין אף אדם המוכן להמתין לילה שלם, בין שקי תבואה, כדי לתפוס את אורי ברגע של חולשה ולהטיח זאת בפניו.

השקים לראות אם באמת פוגע בפרד ציפור נפשו...

או אולי "זה מה שאגי עושה כל הזמן", אמרה בחיוך.

גליה יורעת גם את סופה של הפרשה אם כי,

איש הפלחה הבחין שירירו ההולך על אובע,

הפרד למד. כשאורי נכנס לאורווה, היה תולה בו

אורי שכח רק כי לפרד יש בן זוג בקיבוץ. חבר

לנשוך את היד שמאכילה אותו שילמד לקח.

התעלם ממגו, שומר על טווח בטחון.

ברק, חום עכור.

ביום הראשון, מצא את עצמו סמוך לפרד ענק

להאכיל אותם. אחר מתפקיריו של השומר.

הימנית, אלמלא נשמט בצעקה ונמלט.

"תאר לך, שפרשת קין והכל היתה נכתבת כירי הככשים. בלי ספק הרוצה היה... הכל, האיש ששחט והעלה אותם כעולה. קין, שהקריב את מבחר פירות הארמה, היה הופך בתנ"ך שלהן קרוש. מכחינתן, העוכדה שקין הרג אדם, לא מפריעה להן במיחה לטחות כמו שלנו לא נתפס כבלתי מוסרי מעשהו של הבל הראשון ששחט כבשים כקורבן... השכת פעם איך היה נראה טיפור חייך אילו כותב אותו הפרד גוליתו או לפרורו השופנו..."

49 BIDEDID

תשובה מי?

כמה בניינים הקמת?

"לא זוכר...הרבה...מספיק..."הוא לא אוהב את השאלות האלה. בכלל, תשובה לא צריך את הכתבה הזו, אפילו חושש ממנה. מצרות העין, מהקנאה. אולי גם מעין־הרע. הוא לא אומר את זה.

איזה עסקים דוא עושה? "כל מיני".

הוא בונה את בית הממשלה ברחוב סמילנסקי כנתגיה, כנין כצורת האות ח', הגדול בעיר, עם חניון גרול. הוא מקים מלון דירות יוקרתי על חוף הים עם רכבל שיוביל מתרחצים מהמצוק הישר לשפת המים. מה עורז "עוד כמה פרוייקטים קטנים", כהגררתו.

משרריו שוכנים כבנין מגורים ישן, בשדרות כני־ מין בנתניה. שלט קטן ומדרגות צרות, קומה שניה. שום רבר לא מנקר עיניים. גם לא כיתו הפרטי, שהוא גדול ומרווח, אך נעדר סממנים נוכוירושים. כמשרד קוראים לו יצחק במלעיל. חרר עם קירות חשופים, בלי תמונות בלי כלום. מוכירה אחת, אכל תשובה עצמו מרים את הטלפון. לא ממתין שהיא תעשה את זה. ממילא בסוף יגיעו אליו, או מדוע לסרבל? הוא מדבר עם כולם. מעבר לקו מגלגל מישהו בלשונו סכומים של מאות אלפי רולרים. כשיחה אחרת נאכק תשוכה עם עובר על מאתים שקל.

לית. הרגשתי שהתכססתי ואני יכול להשקיע זמן לטו-נת הציבור. כשנות השבעים העיר ררכה במקום. הח־ לטתי לתרום. בקרנציה הקודמת הייתי ממונה על תיק השכון והשוק. כניתי שוק חדש לנתניה".

הבסטאים כשוק הישן חששו מהשינוי. חלקם פח־ דו לאבר את החזקות שלהם. איש אמיץ חשובה. הוא הלך עם הנושא ער הסוף. בעיתונים של אמצע שנות השבעים פורסמו יריעות על איומים לפגוע בתשובה וכני כיתו. "כעלי הרוכנים רצו להרוג אותי. קיבלתי איומים טלפונים. הם פרצו לכית. את השוק הקמתי ופתרתי בעיה. בתפקיר ההוא פתרתי אלפי בעיות דיור

זה לא כוח מוליטי? "זה לא ניתן כלום. אף אחר לא רוצה להתעסק כזה. עשיתי דכר שהיה צריך לעשות".

"כל עסקי בארץ מבוססים על שיתוף כסף זר. אני מביא כסף טוב למדינה, מדוכר במיליוני דולרים"

יכול להיות שהחברות כמועצת העיריה העניקה לו את הככור שחיפש יוצא מעברה. גם ניהול קנוצת"מככי נתניה" זה עניין של ככור, ומגע שוטף עם התיסטורת. תשוכה לא מבין בכדורגל, אבל יודע לנהל עסק. את ראשי האנודה הכמעט־נצחיים, יצחק לנד וראובן פריונר, הפך לכוכות ומינה את עו"ד אבי אונגר ליו"ר. תשובה עצמו הוא סגן היו"ר, אבל כולם יורעים שהוא הכום ועל פיו ישק דכר. הוא החותם על שיקים ומקבל את החלטות.

גם למכבי נתניה תגעת כדי לתרום לציכור? "לפני תשע שנים האגורה היתה במצב כספי סשה ביותר, פנו אלי להיות הנובר. חשבו שאני האיש אכל נתניה הייתה אלופת המדינה כמה שנים

ורבכות צמו במשחקיתן "אכל הם השאירו חוב עצום והסתבכות עם של-סונות המס. היום זו אגודה מאוונת. הקמנו איסריון

לתפארת, 14 אלף מקומות ישיכה. ומיליון וחצי דולר מכספי מועצת ההימורים, העיריה והקבוצה). היום קבו-צת הבדורגל שלנו כמשם הראשון כארץ. 2500 נערים מעילים כענמי הספורם השונים. זו אימפריה".

שבת, מנרש מככי נחניה. כולם מחכים לחשובה. הסדרנים מתכרכרים בשערי תכניסת. המנהלים לא מצליהים לחמום שירצה כנדר. אפילו הטיפול בהכנת , כריכים לשוטרים קשה עליהם עד שתשוכה מניע. הוא

भागद्यांग ५०

יצחק בן־חורין

מוציא לחם

ב־1978 נסע אלישע לאירופה. בהולנר גילה קטן, מפגר, אבל זאת היתה התתחלה. החלטתי שאני

הולך למכור לחקלאים זכל ככופתיות". כמו בסופרמרקט. אורז ושולח הביתה.

ההתחלה היתה צנועה. לא כולם האמינו במוצר הזה, שכאמת נראה קצת מצחיק. "חצי שנה אחרי הסגירה החזרתי את רוב העובדים לעבורה. רוב האנשים חיכו לי. לא התחייבו במקומות אחרים. התחלנו לייצר כופתיות זבל. הצענו את המוצר לחברות שווק, כולם צחקו מאיתנו. החקלאים, שהיו רגילים לקנות ערימות ובל ישר מהקיכוצים, לא

המוצר. לא כליכך נלחמו עלינו כמו היום".

האמינו שנייצא אי פעם".

בפירסום. הוא באמת יחושב כד. "מי שצריך, מכיר אותי, מי שלא מכיר – אין לזה חשיבות", הוא אומר. למרות שאת סיפור נפילתו ועלייתו המחודשת, הוא דווקא מספר בהתלהבות. על סיפורים מתחום חייו האישיים, חיה מוותר כחפץ לכ. מרגיש כל הזמן שהמפעל משגשג היום לא רק בזכותו. עבורת צוות. הוא קורא לזה. בצוות שלו, לעומת זאת, אומרים. "אלישע הוא האבא והאמא". ירון שפירא, החשב ויר ימינו: "עוד לא נתקלתי במקום עבודה כמו פה". סילוי. מוכירתו, עובה את העכורה כשהתחתנה ועברה לגור בעפולה. אחרי מספר חורשים חזרה. "אחרי 'שהם', היה לי קשה להמתדר במקום עבודה אחר". ביקשה שיקבק אותה בחזרה. מרחק של כשעה נסיעה כאוטובום, לכל כיוון. היום היא כאה לעכורה עם חום. אלישע משנגע אותה ללכת הביתה. היא אומרת טוב. וממשיכה לענות על טלפונים. עובדים נכנסים לחדר המנכ"ל בחופשיות. לכל אחר יש בעיה, אלישע מקשיב, מקריש תשומת לב אישית. עין אחת אצלו כל הומן בסוילה ימינה, לכיוון החלון הגרול בחדרו, שמשקיף לחצר.

גדול עליהם בכמה מספרים, על כל העסקנים האחרים. בעל הבית הכל־יכול. כושר ספיגה מדהים. הכל עובר תחת טיפולו. כמעט לא מסוגל לצפות במשחק עיימו. רק במחצית השניה הוא מתרווח ומפצח גרעינים כאחר למוון לבעלי חיים. הגב הכלכלי איפשר לאלישע החבר'ה. אם להשתמש בלקסיקון מעולם הכדורגל, הרי שיצחק תשובה, מנסה לעלות מדרגת קבלן מקומי כשר רון לליגה הלאומית של אנשי העסקים בארץ. בבנק ישראל לא אהכו את הראיונות שלו לתיקשורת בכלל

שאינו נחשף לציכור. כועדה גזרו קטעים ממרורי הסד פורט ורמוו לו שיפסיק להתראיין. תשובה ניסה להיכ־ נס למשבצת. הבטיח לפרוש בסוף השנה מ"מכבי נת־ ביה" (בינתים חזר בו) ובסוף הקרנציה מעירית נתניה.

קצת קשה לראות אותך כחליםת בנקאי. מה

ובנושא הכרורגל בפרט. כנקאי הוא טיפוס סולידי,

פתאום בנקאי? "כל הנושא חרש לי. אני לומר את הנושא", אמר לי בראיון לפני כמה חודשים.

איך לומדים להיות בנקאי?

מו שלומרים להיות קבלן. אני קורא הרכה חומר, מתעניין, שואל במערכת הבנקאות ומקבל תשוכות. ההשקעה היא לא גרולה, כמו הרוח שהדבר עושה. יש לי עסקים "בשלב מסויים הרגשתי שהגעתי לרוויה כלכ" אחרים שמושקעים ומגלגלים ומרוויתים הרבה יומר. פה כל ההשקעה כ'יסעור' זה לא כסף גדול.

אז בשביל מה אתה צריך את זה? "יש לי שאיפה כחיים. כל אחר רוצה להתקרם.

העמרתי לי מטרה להיות בנקאי ואני מקווה לפתוח כנק שיהיה בנק מסחרי לכל דבר, עם לקוחות וכספו־ מט והכל. זו לא תכנית מהיום למחר, אלא משהו לת־ קופה ארוכה". מבחינת כנק ישראל, יצחק תשוכה הוא סיפור

חריג. דמות לא מוכרת כעולם הפיננסים. התשתית הפיננסית שלו נבדקה בוהירות. יצחק תשובה: "הכרי־ קות שעברתי היו מאוד מרוקדקות מבחינה עסקית, כלכלית, רוחנית, ואפילו חברתית. ככל הידוע לי, מב־ חינת בנק ישראל לא היתה כעיה. הנרי רוט ואני החד לטנו לא לרכוש את הבנק לספנות".

"היתה לנו מחשבה לרכוש את כנק ספנות. הלכד תי עם הברי רוט ושניירמן. בסופו של רבר, היו כמה סיכות להחלטה שלנו לא ללכת על זה. הגענו למסקנה שמערכת הבנקאות מנוהלת בירי שלושה בנקים גדו־ לים ועשרות קטנים, ובהם הכנק הכינלאומי והמזרחי. הנאבקים על נתח של שמונה אחוז כלבר מהפעילות. נוצרה תתרות לא הוגנה, והחלטנו שאנחנו מעדיפים, נכון לעכשיו, לפרוש מעסקי הכנק. הגענו למסקנה שבשלכ זה אנחנו לא משחקים. אם המדיניות תשתנה ותווצר מערכת יותר פתוחה, תחרות יותר הוגנת

גם המועמר השני, מוריי גולרמן מקנרה, החליט לסגת מכוונתו לרכוש את כגק ספנות. תשובה נותן הרגשה שבעניין הכנק אין זה סוף פסוק. "נו שאלה של מחיר", הוא קובע.

רשיון כנק הוא נכם חשוב. בתחילת השכוע פירי סם בנק ישראל הורעה לפיה בנק "יסעור" חדל לשמש כבנק. תשובה: "עור לפני שרכשנו את "יסעור" היתה חלטה של בנק ישראל לשלול את הרשיון לשמש כב־ נק. כשרכשנו את "יטעור", בנק ישראל הקפיא את הה־ חלטה. רכשנו את 'יסעור' במטרה לקיים ו אית, אבל לקחנו בחשבון את האפשרות לפעול כחברה ציכורית, לעסוק בכניה, מימון, פיתוח והשקעות. מתן האישור התעכב וגרם נזקים לייסעור!. מה הנוק? שילמי נו 4.5 מיליון שקל ובמשך שנה הכסף הוה שכב מת. עכשיו ההחלטה של כנק ישראל לא לא תפגע באינ-שרסים של החברה. זוהי חברה נוילה. יש לה כסף, כחמישה מיליון שקל, כסף חופשי".

איש עקשן יצחק תשובה. "רציתי להיות בנקאי. שיניתי כיוון ואני מפתח חברה ציבורית למימון ופי־ תוח. חיירק הכנקאות כבר אצלי וענין רכישת כנק קשור כעיתוי וכהורמנות המתאימה".

להתלכט ולתכנן תוכניות. אבטלה בתנאים נוחים. מפעל קטן שעשה כופתיות זבל לחקלאות: "מפעל

כוסתית זבל היא תוצאה מיובשת. מעוברת. מעושרת במינרלים וברזל וכבושה בתבנית, של וכל מן החי. כמו בוגזו לכלבים, רק יותר קטן. כל חקלאי מזמין לו את התערובת שמתאימה לצרכים שלו. אלישע מכין את הפורמולה ומספק לכולם לפי דרישה.

האמינו בקוביות הקטנות האלה". אחריכך היתה תערוכה תקלאית, וכמו באגרות -היתר שייך כבר להיסטוריה. "היה לי חבר, שבאופן מפתיע ביקש ממני להיות סוכן הכופתיות בעזה. ידעתי באינטואיציה, שזה יילך טוב, לא ידעתי כמה טוב. היה לו קשר עם כל הפרדמנים, עשירי עזה. הם לקחו את הזבל שלנו ותוך חורש קיבלנו הומנות לייצר כמה מאות טון, רק מעזה. לא היינו בנריים לזה. הספור בארץ התגלגל קצת אחרת. החקלאים כאן והירים. השתמשתי במקדמי מכירות בשטח, כדי להחריר את

נכון להיום עוברים ב"שחם" גבעת ערה 35 איש, שמייצרים כאלף טון כופתיות זכל כשבוע, במחזור של חמישה מיליון דולר בשנה. עסק מתוחכם. המפעל מעסיק אגרונומים, שנמצאים כל הומן בקשר עם מדריכים חקלאיים. עורכים תצפיות, מקיימים קשר למכון הוולקני ולפקולטה לחקלאות. מפתחים גירולים ניסיוניים. בודסים את האפסטיביות של הובל על הגידולים. גם מייצאים. הרכה לאירופה וקצת למורח הרחוק. יש גם התחלה של סשרים עם ארה"ב. שם עוד לא שמעו על פטנט כזה, ויש הרבה שווקים סוטנציאליים. ויש שותפויות עם חברות בעולם. למשפחת "שחם" נוספה בימים אלה חברה חדשה למכירת ידע לחברות בעולם. המצב בזבל טוב מאר. בלי סיוע ממשלתי. "אריק שרון היה מפקר שלי". צוחק אלישע, יהוא שואל למה אני אף פעם לא כא אליו. מה יש לי לבוא אליו, גם כמשרר התעשיה לא

אלישע לא מתחסר, כשהוא אומר שאין צורך משם יוצאות המשאיות עם הכופתיות ליעדיהן.

אביבה מין

לפעמים אני חושב לעצמי, אולי פרס ושמיר

מלל לא מתנגרים זה לזה, אולי הכל הצגה.

מלי כשהקימו את ממשלת האחרות הלאומית

- יכנו פרס ושמיר – הם כטח ישבו פעם, לא? –

ווינוו ניניהם: "בוא נראה מה כוב אפשר

מצא מהמצב הזה למרינה. זאת אומרת, המצב

יציני מאור, אז בוא נחשוב פעם לא על מה

מכר להרווים מהמצב למפלגה, אלא על מה

ונמן, אני יורע שזה לא יכול להיות, לפחות

אמר שמיר לפרס, ופרס לשמיר, ואני מסתמך

ל התחה שהיהורים הם עם חכם כמעט כעמים

אהרים, וככן אמר האחד לשני: "הרו לנו מצב

ואם לגמרי. שני כוחות מנוגדים שולכים. ואם

ה כבר קרה, אולי גערוך הצגה כזו לעולם: אני,

שה, אציג את הטיפוס הרך, המוכן לכל ויתור

בקבל כל הצעה, טמבל כזה המלא אמונה בארם

ישויינ, ואתה, שמיר, תציג את המנהיג הקשוה

קשמר על עקרונות, לא נשבר, ולא נבהל,

זסוגע כזה שאי־אפשר לרכך אותו אפילו

נטתרות חיוביות ב'וושינגטון פוסט'. ככה

מלכל את העולם. הם לא רוכלו עוד ליביר

ליסראל לא מוכנה לוויתורים, וגם לא יוכלו

לוכר - הנה ישראל נשברת."

| אוד מהשניים לא מסוגל למחשבה כזו. אכל

אקר יהרוויה ייירינה.

מאו נטתעטע עוד קצח.

פלא שאני לא שומע על כל הערבים שנהרגו בהתפרעויות: "אם הם לא היו שם. זה לא היה קורה להם."

על נייר פשוט מאור, ובכל יום. שאף פעם לא

הרי לכם הזדמנות לירידה. אפשר לזכות

בתערוכת פרחים הסכיר המדריך: פרח גדיר

זה שייך למשפחת הביגוניה. אחת המבקרות

הוסיפה מיד: ואתם מטפלים כו עד שהמשפחה

ירידה כזו היא דבר קל מדי, ומשעמם לי

אוף הסתבכתי, אבל איך הסתככתי. לאחר

ההצהרה טוכת הלב שלמעלה ישכתי וקראתי את

כל הלוח כמו פסיכי, וכגלל שהתחייבתי, הנה

שניים־שלושה דברים שמצאתי ששווה להזור

והנה משהו שמתאים לי, המעיר לאחרים על

לוחות השנה שהם עושים: כ"ר תשרי: מי

שמסוגל לעשות דברים עושה אותם. ומי שאינו

מסוגל - מלמר אחרים כיצד לעשות אותם.

בכ' בשבט, שזה בערך תאריך פירסום מדור

זה, יש: אודי ביקר בקירקס, וכשראה את הפילים

שאל את אמו מניין באים הפילים ומיד הוסיף:

ואל תספרי לי שוב את הסיפור שלד על

ובכ"ו אדר: כשהוומן הכוכב ג'ון ברימור

לארוחת צהרים אליה לא רצה ללכת, השיב

בסירוכ בנימוק: "בגלל התחייבויות קודמות

רי, נכוון ואולי לא הייתי כותב את כל הקטע

הזה כלל, אילו לא הגעתי ברפרופי לכ"ו בניסן.

ועכשיו אנלה גם את התאריך הנוצרי: 13

אתם יכולים לברוק, ב־13 באפריל אין שום

אימרה. כלום. ריק. נדהם ומוכה יראה חסתכלתי

בתחתית העמור הריקה, ושוב בתאריך המכריו

(נ'ורג' ברנרד שאו).

שאותן אני מתכנן".

באפריל 1988, יום שעוד יגיע.

- 13 לחודש. אמא, הווירוס הישראלינ

לעשות את זה. כואו נעשה את הרבר הקשה.

בואו ונמצא שם את השורות הטובות.

בנקודות אהדה רבות בחברתנו המרושעת אם רק

אצטם, כזקירת האף המתאימה, כמה הלצות

תולשים, מופיעה בדיחה או אימרה.

משם. נניה, בריחת ג' בכסלו:

תחזור לארץ...

קטע פרסשבזירי לוח יום־יום

ישראל, כי יש לי צרות פנימיות. ברית־המועצות נכון, יש לוחות שנה של טורנובסקי. אכל יש גם לוח ששמו לוח יום־יום, וגם אותו קיכלתי חייבת לחדש יחסים, אחרת הטיפוס הוה לא יסכים לוועידה בינלאומית." ושמיר תמיד יכול וגם הוא תלוי אצלי. זהו לוח עם רפי תלישה לכל יום מורפסים

> אש"ף הצלית נהדר עם רעיון דומה. כולם אומרים שעראפאת מתון, והוא יכול עם ואת להמשיך להרוג יהודים להנאתו ללא שום

> כטלוויזיה האיטלקית שיררו ראיון עם נציג אש"ף. יונה גדולה יותר לא שמעתי אפילו חוק האוסר מפגשי ישראלים עם אנשי אש"ף, הרוצה רק שלום. הוא גם הכריז כקרחת בוהקת, אות נוסף למתינותו, שאש"ף מתנגד לטרור. עובדה היא שהאינטלקטואלים של העולם יאמרו

יש הרנה מאוד יתרונות במצב כזה. שיטת החקר הטוב והחוקר הרע שברה כבר מקרים וממשיך לקדם את העם. קרם ביותר. פרס יכול לומר לכולם: "אני לא רעיון כל-כך טוב, שזה הוא סימן מובהק שלא

לומר, בטקס חידוש היחסים: "חשבתם שהצלחתם לעבור על פרס? יפה, אבל פרס זה לא אני. אנחנו ממשיכים להתנחל בארצנו עד בוא

הגכלה. ראיתי איך זה עובד:

מונל עם השמיר הזה, עליכם ללכת לקראת חשבו עליו.

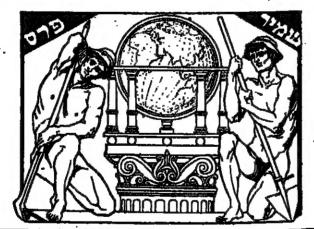
ב"שלום עכשיו". הוא כמעט נכה שיש בישראל באותו ערב ממש נהרגה בגליל חוליית מוות ששלח אש"ף לבצע פעולת טרור בישראל. ובכן, לכם שאש"ף מתוז, מתנגר לטרור וכל מה שהוא. רוצה זה שלום. כנראה שהשיטה הזו לא כליכך טיפטית כפי שהיא נראית. אני כטוח שגם פרס ושמיר הכינו את זה. פרס מטייל בעולם ואצל מוכארך, מציג את מה שהם אוהבים לראות, ושמיר סופק את הביקורת,

שטח האמת

אנחנו עומדים על נסשנו מול עולם ערבי נורא באכזריותו, חעמל לחשמיר אותנו. כל האירנונים הפלשתינאיים הם חלק מהתוכנית הזו, שלא לומר מוריה, עיראק, איראן, אבל גם ירדן ומצרים. רוב העולם, שהוא לא דמוקרטי ולא חומני, עוזר לערבים כבל דרך אפשרית להגשים את רציחת כולנו, הרצח יחיה שלושה וחצי מליון סיפורים איומים.

וה: סוף המקום לכתיבת האמת. את הרבר האחר אתם יכולים למצוא במיליוני מלים של מאמרים, כתבות, ראיוגות, ספרים, הצגות, מחזות, שירים, נאומים

עליהם באוזניכם. עכשיו תורכם להיות מובים: ל' בכסלו: מדען אטום שיצא לחופשה תלה על דלת משרדו שלט: "יצאתי להתפרק." ט"ו בחשון: המורה: מה עלינו לעשות לפני שאנו באים לבקש סליחה על כל חטאינו? התלמיד: לחטוא. ה' חשון: אי ידיעת התוק אינה פוטרת מעונש. אבל ידיעתו פוטרת.

תראו כמה מעט מקום צריך כדי לכתוב את האמת:

LIKISI TIKAL

בעמוד זה מבחר מהידיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" .12.2.53 -- 5.2.53 שבין 12.2.53 הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

רוסיה ניתקה

ברית המועצות ניתקה את יחסיה הריפלומאטיים עם ישרי

באנרת שנכימרה על ידי שר הודרין הכוכייטי מר אנדריי וויי

שינכקי לציר ישראל כמוסקבה

דייר שמואל אלישיב, האשימה

ברית המועצות את ממשלת ישראל מהסתח שימתית למער

שי איבה נגד ברית המועצות וברגשת עזרה על ידי ממשלת ישראל למכצעי ההתנקשות

בבנין הצירות הסובייטית כתל

כוצעו ברחבי

מעצרים רבים בוצעו בלילח

ובשעות הביקר המוקרמות על ירי משטרת ישראל בקשר

לחתפוצצות בחצר הצירות

הסובייטית בתל אביב אמש.

המאסרים נערכו בנמה מידה

ארצי, לפי הוראות מיוחרות

כואת. הכופה תארצי של המשפר

טו קוביוניסטות העומה בראשת.

תיצאה ממנה נפצעו שלישה

אנשי הצירות אירעה אמש

בערנות 9.45.

הכשמוה ערכה וופיט אצל תבים שיכר, מייכד היינה האני

ההתפוצצות האדירה, ישבי

המצבה הינחה במרחק של

מעצרים

יחסיה עם

בית הכנסת השבוע לפני 35 שנה

ברתוב בילו 31, חיפה מכקש שליח ציכור צמון אמריקאי אי ספרוי. למנות לאפריאל יצחק. רחוב עיראק 18. אימה

היתומים

צרפת

יצות במדינה.

בירושלים געצרו שני תומים חידודיים בצלסת בירי

יחוטוםי תתוליםי שהחשור נפל ין אנשי מפורה קחוליים, שעות:

עליהם שבחתולים משחמשים

לייצור נקניקיות שני

היציורים" הוליכו את השושרים

לבית הספר לרפואון, שם אישי

רו שהם פעלו ממעם מומר זה

מעריב" בפארים

מסעירה את

מאת ת. לויטה, שליח

מרשת השימתם של שני ח"

מסמר למני שדורתם מישראל

באה לסבלם, עוררת סערת רד

הממשלה חצרקתית נוקכת

צערים וריפים נגד איפי הכוסה

הקתוליים, האחראיים לחטיפת 1

חבערים ממשתחת פינאלי, אשר

הוברתו כנראה לספרו האם סאי

רי אנטואנט זיאנו, ראש מנור

"נוטר דאם דה סיון" - מקום המחבוא הקורם של קני מילרים

- נאסרה יחר עם שתי נזירות

אחרות ולאחר ומן העברו ואס

בערכה חקירה ממושכה של ל"

שוף כאיון ושל אישי בנסיה אד

תביר פאוול יירשוב ועווריו בודקים לאור פנם את חנוק שנגרם על ידי ונתקוצבות. הניר יישב ננים

שירעה, שאלה ממרו שמות וכחר

סאנשר השומר הצעיר הטמינו | ההאזנה, כאשר יכואו להחליף קר, לא היתה עוד קומטת ההטעי

יר אכות מהבקשים להחיק אה בחיבותיים לסובתם למו. די 196 היא עבור מוד

> כוכם אחראי למככמת קיטור

לסנדה לכיקור קצר ונוכן לוכל הריפות לסיורים משוריים וסיטיים.

שיחררה את שני החשורים כה-סמנת מכשיר ההאונה, למרות

וצרו את הותולים לצרבי מוים:

נצינו ישראל בוערת במוזיאון שבינת חגשק הישראלית - פר רית פנו למשפיםי אוים כנכול הרכישה החשובה כיותר

ישראל - סוריה ותבעו מהם להפסיק את עכודת החרים של: של מוזיאון אל אבים בשנים רות מבאית לכלא מחדו ונחקן יערבים מסוריה כארמות הנמצי אח לא תרואן ממשק חל קציר. נורל אדמות אלה נמצא עחה בבירור ועדת שכיחת הנשק.

האתרונות היא אניורנו של מד שם על דר שופם חשר שנשלו רליאני יקאריטירה שנקעתה למשם במיוחר. השלפוניה הל עתה וערה הגברות שלור המי דיאון בראשותה של תגבי ד. בול כרי למנוע הבוחו והלודם המרוים החלו לפני כמה ימים לבונטיו, קיבלה על עצמה לחי לסמרד, אם טרם היעבו לפנים כחייפתן כלי רשות כרי לקבוע שיג את הבפף לקניית קקפונה שובדה מוגמות למני ההכרעה (מיא שורפת מוגבים באלה בשאלת מימת תכול בשאלת סימון הגכול. שותופתו מירש למבורת זו

את המוללות – מוסר העתון כשם מקור מוסמך. עם המשטרה שכאה

לחקור את עניין המכשיר כא צעיר אלמוני וכאשר אלה הסתל-יה כמקום שהושמה: פועלה גם החשר שהמשטרה

בקנאים שובים:

לשות : בירנצוינ. תיא רחוב בדיושים 24.

אדם אחראי נופע

2370 -7 in 1 annia much a יוא עבור מה 186

נעלמה. קופסת. צלולויר ן כדי להטעות את מטמיני מכשיר.

בטולתנו של מאיר יערי במקום םכשיר ההאונה שנתגלה בו -מוריע "על המשמר", המומר בסי פורו הבלשי, כי קופסת ההסעייה נעלמה בשעה שהמשטרה ערכה את חקירתה בחדר.

מטר אחד מקיר חמטכה של הצירות (בכניין שבפינת שררות קופסת צלולוד זו הושמה

רוססילר ורחוב שר"ל נפצאים לא רק משררי הצירות אלא נס הירות ראשי הסגל של הצירות בשולחן הכתיוכה של מאיר יערי, ומשפחתיהם). במקום שהונה וצי קתי חמגרשים ב כר ותפץ נוצר מעוצם ההתשובי 'צות כור כעומק של 40 ס'מ ובי

רותב של 10 סימ. זפן קפר לאתר החתפוצצות הגיעו לכניין הצירות חוליות משטרה חזקות ובראשן הקצינים והר וקנר. לקצינים מנקם וקנר, הממונים על הנמה שכה שוכן בניין הצירותו ניתן לחכנס לבית ואת פנוהם שיבל הציר מר יירי שיוב דוא הראה לחום את המטבח שבו ננום הנוק הנדול ביותר ואת נחוד הממך, שכן ישכו אור שי חצירות כשת ושמפובצות.

כחודש אחד חלסור לכחוב במכונות בחיבה בבית שפר דמכירות 66170 -50 41 101 1717 ACT

Biagaio 52

מילון עברי/אבגלי / אמריקב/אַבּבּאינּבּ

את הפרוט המבוקש. * הוא **חדיש וחי** – המילון מצלם את חמצב הקיים בשפות העברית והאנגלית ומדווח לך על מה שנהוג לומר, כולל הרבה מלות

מוסיקה, ושאר אמנויות.

ספרית מעריב

המחיר כולל מע"מ ומשלוח

מילון מהחיים – מילון לכל החיים *ספרית מעריב" גאה להגיש במהדורה

מיוחדת את חמלון העברי/אנגלי/אמריקני/ עברי מאת שמשון ענבל, בחוצאת ש. ז"ק.

למה דווקא המילון הזה כדאי

- הוא מעודכן וָמִיועד לעוד הרבה שנים * ומכאן שמו – מילון לשנות האלפיים. * הוא קל מאוד לשימוש – אתה מוצא מיד

* הוא כולל ומקיף – תמצא בו מונחים שאין באף מילון אחר, ובמיוחד ערכים מתחום המדע, הרפואה, החי והצומח, מחשבים, טכנולוגיה, משפט, דיפלומטיה, צבא,

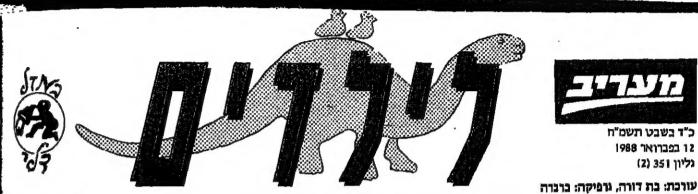
* יש בו דגש מיוחד על אנגלית־אמריקנית - רוב הסרטים והספרים המגיעים אלינו מקורם בארה"ב. לכן המילון נותו ביטוי לצורות חביטוי האמריקניות וזה בנוסף לאנגלית־ אנגלית

* חוא מופיע בעיצוב נאה ומהודר - ממש יפה לעיןו

חשוב שיהיה בכל בית!

אמץ גם אתה את מילון שנות האלפיים של שמשון ענבל ומצאת לך מתורגמן וחבר צמוד ויעיל ליום־יום ולעוד שנים רבות.

דרוש את המהדורה המיוחדת של

'אפשר לחשוב, שושי, שאני מתרוצץ בחוץ להנאתי. אני עובד בשבילכם כמו סוס, מזיע כל היום..." "אם אתה מזיע ככה, או לך להתקלח". שמע רונן את קולה

הוא השתדל להתרכז בניגוב הרצפה. אבל הרגליים של אכיו שנעמדו סמוך אליו, אילצו אותו להפסיק. הרגליים עמדו ללא תנועה. ורונן זו אחורנית עלי להרים את ראשו ומשך את נייר

" לך תתרתץ בחדר האמבטיה". "כות קורה שם! נפצעת! קראה ניצקה כשראתה אותו יוצא מהמטבח, ובידו חתך שוחת דם. "תכיאי החבושת, שושי, אני אחבוש לו". "איך זה קרה לך?" שאלה עידית. רונן לא השיב. הוא הלך אחרי אמו

לחדר האמבטיה. שושי הוציאה יוד, חזרה אל הסלון. אמו של דונן, "כשבילי ובשביל "נו, בוא כבר", האיצה בו.

את לוח הכפל כפי שאתה שולט בלוח השידורים -

קודם אני מתכוון להרביץ איזו" ארוחה. אני מת מרעב". רוגן הקשיב בעמידה למה שנאמר

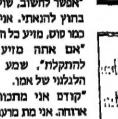
בטלון, רכן במהירות לרצפה והמשיך לנקות. לבו הלם במהירות. מוה יומיים אין אביו מדבר אתו כמעט, בפוח וו אויש לכם תכנית לפחשב אישה והוא הרגיש שהחומה החוצצת

ללמוד שפת ממחשב, כי המקום מצמצם וספוה מפונוו לילדים שיש להם דע בסיסי בשבת ה־BASIC מדי שבוע או שבועום הפנשו כאן מַכְנִית נֶחְמָדָת, שַׁמְּפֵּנָת תּוּכְלֵּנְי

"צא מכאן", הרעים עליו אביו בקולו,

מארון התרופות תחבושת ובקבוק

(המשך בשבוע הבא)

דורית אורגד

OF CHICH CHILL

18 juntantinupi

חיק טגור

כ"ד בשבט תשמ"ח

1788 בפברואר 1788

(2) גליון 351

אביגרור - "מדוע אני לא כמו כולמו עונח ביניוהנו גבוהה לאחרונה מאוד. שכתו שהכל ישתדר כשיתיה לו חבר.

> :16770 מצע שוחה דם.

רונו תלש מגבות נייר מן הגליל העבה הניגוב אחריו. עכשיו זזו הרגליים ונעו התלוי על וו, והחל לנגב את הדיסה בכיוון המקרר. ולאסוף את שברי הזכוכית הפזורים "איזה בלגן", פלט אביו בזעם והחל על רצפת המטבח. הוא לא האזין מוציא מצרכים מתוך המקרד. לקולות ולצחקוקים שנשמעו מן שקית נייר נקרעה בידיו, ותפוחים החדר הסמוך. אך כאשר הם נדמו שהיו בתוכה החפזרו על הרצפה. לפתע, קפא במקומו והמתין "לכל הרוחות" סינן מבין שיניו וטרק בדריכות. מתוך ההמולה המתחדשת בזעף את דלת המקרר. הוא שמע את קולה של עידית: רונן ניגש לכיור. "אהלן, שלומיק".

> "מה זה, כל כך מאוחר חוזרים הביתה. קראה ניצקה.

"אוהו, את מי אני רואה כאןו איוה יופי. לא אמרו לי שאתן באות. אילו ידעתי, הייתי מגיע קודם", צהל קולו של שמוליק, אביו. "בטח, בטח", לנלגלה עידית, "שמענו

עליך, חביבי". "את יכולה להאמין לו", דיברה עכשיו

מוקדם", אמרה בנימה מתגרה.

קריקטורה של ניסים

Mperio 54

הילדים לא שווה לו לכוא הביתה

אַדוּאָרָד כָאיָה, פוֹלְנִי בָּן 66, עוֹשֶׁה

מה שרבים מאחנו חולמים ולא מענים לעשות: וה 11 שה הוא קטיל דרחבי מעולם על אופוים. עם אשתו נוסטשת ילדיו חוא מבפה לשולעה חדשים בשוה וביתו חדשי השנה מטיל. מתנו עובד לפרוסתו,

תה הוכר

כיף על אופנים

אָלָא מְתַּלָיִים מְּוָדִיבוּחָם שֵלְ הָצוְשִׁיםּ אותם הוא פונש במסעותיו. חוא בקר בקיו, ביפו, באירופח ובארצות שוווה באסיה. השוה הוא הניע שלינו לאבץ ישראל. הוא מכלה מלק ובר מומנו בקבוצים, המאורחים אותו במשעו האחרות שממל לפני ביססג יום, עבר עד פה ב-6,000

מטאל מסף על אופנים בקר אותנוי באטרונה וסיה אמני שבועום, זהו עתונאי צעיר כן גל מבלניה ושמו בני העטליו, העוסה בנדך מיסדה במינה בעבודתו. הוא רוכביעל אופני סביב לעולם ומעביר במבות מקלטווד מכל מקום בעולם לבדיו

מתחילים ומתקדמים. מפגים שויש מכנית קצו נת שעור. איני מחבון להעביר באן קורס תבצע הדפסת מענלים מקטן לנוול לו שיראה שמפעול ודל אי אל המכנית מתבשטת על הפקורה וBM, PG של המחשב CIRCLE ותואקור, מדי פעם אשמדל לשלב נום תכנית למחשבים אחרים.

5 SCREEN 2:CL8:KEY OFF 10 FOR R=10 TO 100 STEP 10 20 CIRCLE (320, 120), RICIRCLE(320, 120), R-10,2

י בּלְנָיָה וְכְוַ הָנֹא מְשׁאָב עָבוֹדָה עם ביף. על אופויו הוא ככר בקר במדינות רבות באירופה בחרכיה ובקפריסיו, אלינו הגיע מקפריסיו

בפשעו סביב העולם.

ומבאן המשור למצרים, משם ימשו בוט יצא לדרו לפני 9 חדשים ובבנותו לסקיף את העולם בסשה שנה. בכל יום רביעי בשכוע, בשדוו הנמשך 4 דקות. הוא מספר לסאויו קרדיו בבלויה על מניומיו. בשרורים מצאי תאובים סקווניים מבל נחבי

ופרור ועשה הכרה עם: אושי שָם, אַמְנִים, סוֹמְרִים, אַנְעֵיי צמור, משוררים ועוד... נאשר היו ילדים במונו. המדור הראשונה. היא תל אביב. היינו באים

או פותחים בקדור קדש

ושמו: "ום אני הייתי נגד".

בָּאִים לְמַשְׁתּלָה, קבוּצוֹת קבוּצוֹת

מָהַנּן וּמְבָּתָה א' ומְבָּתָּה בּ', מְקַבְּלִים

שְתַילים וְיוֹצְאִים לִשְתוֹל אֶת עֲצֵי

הַנוֹי כְּדֵי שֶׁיִהְיֶה צֵל בָּקִיץ וּמְקוֹם

לְשָׁם לֹא רָק בְּט"וּ בְּשְׁבָט, אֵלָא בְּכָּל

פַל־אָבִיב, בָּנְנַה־שַאָנָן ולְנָחוֹת בּּעַם

מָרְגוֹלִין יַמִד עם מְבֶּרְתִּי. הָלְבְנוּ דָּדֶרְ

שָרוֹנָה, אָז מוֹשֶבָה גַּרְמָנִית וְהַיּוֹם

הקריה, עברנו בחולות ובאנו אל

הדוד מרגולין לבקש שתילים לגנה

לַצְּפָּרִים לְקָגֵן בְּעִיר הָעָבְרִית

יִמוֹת־הַשְׁנָה. אַנִי נַּרְתִּי בַּדְרוֹם

בַּשָבוּעַ נָהָגְתִּי לְבוֹא אֵל הַדּוֹד

וופיע לפרקים ביקרים ליקרים"

שולמית אלוני גם אני הייתי ילדה

30 NEXT 40 KEY ON

לֹמְשֹׁלִין. כָּל פַּעָם שֶאָנִי מְנִיעָה

דיוונגוף, ראש העיר, רובב על סוס בְּרֹאשׁ תַּהָלוּכָה וּמַגִּיעַ עַד הַנּּן שֶל מרגוליו. אֶת סבּנְיָן בְּנוּ הַרְבָּה וְמוּ, אַדְּ אָת בּוַת־הַמִי הָעֲבִירוּ לְרְחוֹב יְהוּדְה הַלַּוִי, לא רַחוֹק מְבֵּית־הַמִּשְׁבָּט, מַמְש הַשָּׁ אָנִי הָנִיתִי זַלְדָּה קַטְוּה, וְזָה בַּקָצָה הַשַּׁנִי שֶל הָעִיר. אָת הַפּשְּחַלָּה תַּהַמְּמָ, הָיָה בְּעִיר תַּל־אָבִיב אִיש סַלְקוּ. רַק שְנֵי עָצֵי הַשְּׁקְמִים אַד שָּבָל הַיְלְדִים אָהָבוּ אוֹתוֹ. כְּזְרְאוּ ַ הַנְּדוֹלִים נְשְאַרוּ שָם נַחָבָל עֲלֹא

קוֹרְאִים לַגּן הַיָּפָה שָהַקִימוּ שָם לא וֹקְשַׁדְּקָהַנְנָּוּת שֶׁל תַּל־אָבִיב, מומן על שם המונה לאַהַבת השַנע. מיור של בית "הבימה", מרגוליו. זה ושמע קצת מצחיק אָבָל וינלקקפת והפוניאון, אָני נוְבֶּרָת עד הַפּוֹם, וָאַנִי כְּבֶר נְּדוֹלָה, אָנִי יוֹצֵאח מְשַׁלִין. אַם מָכוֹאוּ לְאוֹתוֹ מְקוֹם כָּל שָנָה לִשְׁתּוֹל עִץ בְּט״וּ בִּשְׁבָּט יקאינין "הפיקה" לפוניאון גן יפה וּמְסֶפֶּרֶת לִילְדִי וְלִוְכָדִי עַל אִיש ש קני שני שקמה נדולים נדולים. לי עני משקקה האלה וכן במקום מֹשׁפָד הַיכל הַפּּרְבּוּת, הָיָה שֶּטְת מל קדול ופתום, שם הקים מדגולין לְּצִי בְּשְּשִׁים שְנָה מַשְהַלָּה יָפָה לְעֲצֵי שּׁוֹשׁ אָּת־הַי. בְּט״וּ בִּשְׁבָט הָיינוּ

The second second second second

משתעשעים

מימי

הָרֵיקוֹת בָּאוֹת הָרְאשׁוֹנָה שֵׁל כָּל מְלָה – בָּהָתְאַם לַהַנְדְרוֹת – בָּאָשָׁר הַנִּי (המוֹפִיעָה בְּמֶרְבָּו הַבַּדּוּר) מַשְׁלִימְה לָאַסר שָׁתְּמַלְאוּ אָת הַמְּשְׁבָּצוֹת חַבְּרוּ אֶת הָאוֹתִיוֹת מִ־וֹ –5 וּתְקַבְּלוּ אַרוּעַ ספורטיבי הפתקהים בּאָרְץ אַמַת ל־4

חִידַת הַכַּדּוּר

באות נ׳.

לְפָגִיכֶם הַגְּדָּרוֹת לְ־5 מְלִים שֶׁכַּלְוֹ

בְּנוֹת שְׁמֵּי אוֹתִיּוֹת הַפְּּסְתַיְמוֹת

עליכם למלא את המשבצות

ו. קזון אָבוֹתֵינוּ בַּפִּדְבָּר 2. ההפון מלא א. מַטְבּע יַפְּנִי

3.€ בין הפותרים יונרלו דפי מעתק צבעוניים.

בון המתרום יונרל המשחק שעשועו תשבץ הקרון

מָאַנוּוּ וּ. עָלֶיהָ נוֹסְעַת הָרַבֶּבֶת. 6. יַ סקרון המוכיל. 8. כפית זרולה. 9. שמו של זיב מפרסם משפר ולדים. 10. מלת קריאה לכאב. 11. שמים במוה בשף.

המניות לא כלום. מאור: 1. כלי מחבורה: 2. מניה, עריבת בריקה מספרית. 3: כאשה משלחים 4.

12. שני עמודים. 14. מין מקטרת מורחית (מעשנים געורת סים). 17. מקקים, כְּסוֹף שִּׁעָר, שַלְּמֵד אָת יַלְדוֹ / הַתְּקוֹים בְּמְהַירוֹת (סבונה לְשוֹס). הָעִיר הָעַבְרִית הָרָאשּוֹנָה לֶאֲהוֹב אָת 🚺 18. וְטָן. 19. .... ושומרון. סצוֹמֶח וָהָחִי, לְקַשְׁעו אָת הָעִיר, אֶת בַּיבּרְץ ונִם נָהָרְ בּצְּמֵּוֹוּ בַּי השכונה ואת הבית, להרים את את הרנישו. בג. השלשי בסלם מקולות. האדמה ולהתברף ביני עצי הצל 🔑 24. לא רסב. 25. עונה בשנה. 27. בת קול הוורת. 26. רבבה הרים: 29. ספרה ביובבה

ממציא משבו כל מיני דברים שלא היו ולא ובראו. 5. הכשת תונוק לשויר העולם. 7. כְּלִי מַתְבּוּרְת נְרוֹל וְאֵרֹוְי מאר. 13. שוֹבָב, וער פרוע ולא מַשְשָׁמָע. 15. הַשָּׁקֵע בְּאַדְמָה מִסְבִיב לשחיל. 16 חבר. 17. שפט 18. נמצא ַ מַאַחוֹרָי הַצּוָאר. 20. וְתִיב. 22. סְמּוֹ נקוד. 24. אויב. 26. רצועה הקשורה

בְּחֹם הַקִּיִץ. עַבְּּהַ

55 **8122210**